

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

z 19. októbra 2005*

Vo veci T-318/00,

Freistaat Thüringen (Nemecko), v zastúpení: M. Schütte, advokát, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobca,

ktorého v konaní podporuje

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: W.-D. Plessing a T. Jürgensen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Bierwagen, advokát,

vedľajší účastník konania,

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: K.-D. Borchardt a V. Kreuzschitz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci C. Koenig, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorú v konaní podporuje:

ODS Optical Disc Service GmbH, so sídlom v Hamburgu (Nemecko), v zastúpení:
I. Brinker a U. Soltész, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2000/796/ES z 21. júna 2000, týkajúceho sa štátnej pomoci Nemecka v prospech CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durínsko) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 318, s. 62),

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
(tretia rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia R. García-Valdecasas, J. D. Cooke,
M. Jaeger a F. Dehousse,

tajomník: D. Christensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. mája 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 87 ES stanovuje:

„1. Ak nie je touto zmluvou ustanovené inak, pomoc poskytovaná členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych prostriedkov, ktorá narúša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru, je nezlučiteľná so spoločným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi. ...“

2 Článok 88 ES stanovuje:

„1. Komisia v spolupráci s členskými štátmi priebežne skúma systémy pomoci poskytovanej v týchto štátoch. Navrhuje im príslušné opatrenia, ktoré si vyžaduje postupný rozvoj alebo fungovanie spoločného trhu.

2. Ak Komisia po výzve, aby príslušné strany predložili pripomienky, zistí, že pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov je nezlučiteľná so spoločným trhom

podľa článku 87, alebo ak zistí, že táto podpora sa zneužíva, rozhodne o tom, že príslušný štát túto pomoc v lehote stanovenej Komisiou zruší alebo upraví...”

- 3 Podľa článku 5 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339):

„1. Ak Komisia považuje informácie poskytnuté daným členským štátom... za neúplné, požiada o všetky potrebné dodatočné informácie. Keď členský štát odpovedá na takú žiadosť, Komisia bude informovať členský štát o obdržaní odpovede.

2. Ak daný členský štát neposkytne požadované informácie v období predpísanom Komisiou, alebo poskytne neúplné informácie, Komisia zašle upomienku, ktorá poskytuje príslušné ďalšie obdobie, v ktorom sa majú informácie poskytnúť.

...”

- 4 Článok 6 nariadenia č. 659/1999 okrem iného stanovuje:

„1. Rozhodnutie začať konať vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka

jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom. Rozhodnutím sa vyzve daný členský štát a iné zainteresované strany [dotknuté osoby — *neoficiálny preklad*], aby predložili pripomienky v rámci predpísaného obdobia, ktoré by za normálnej situácie nemalo presahovať jeden mesiac. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže predĺžiť predpísané obdobie.

...“

5 Podľa článku 10 nariadenia č. 659/1999:

„1. Ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, preskúma tieto informácie bez meškania.

2. Podľa potreby požiada o informácie od daného členského štátu. ... článok 5(1) a (2) sa primerane uplatnia s nevyhnutnými zmenami v podrobnostiach.

3. Ak napriek upomienke, podľa článku 5(2), daný členský štát neposkytne požadované informácie v období predpísanom Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím bude požadovať poskytnutie informácií (ďalej sa označuje len ako ‚príkaz na poskytnutie informácie‘). Rozhodnutie bude špecifikovať, aké informácie sa požadujú a predpíše príslušné obdobie, v ktorom sa tieto poskytnú.“

6 Článok 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„1. Výsledkom preskúmania možnej protiprávnej pomoci bude rozhodnutie podľa článku 4(2), (3) alebo (4). V prípade rozhodnutí na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, konanie bude ukončené prostredníctvom rozhodnutia podľa článku 7. Ak členský štát nepostupuje v súlade s príkazom na poskytnutie informácie, toto rozhodnutie sa vykoná na základe dostupných informácií.“

7 Článok 14 toho istého nariadenia je formulovaný takto:

„1. Kde sa prijímajú záporné rozhodnutia v prípadoch protiprávnej pomoci, Komisia rozhodne, že daný členský štát podnikne všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu (ďalej sa označuje len ako „rozhodnutie o vymáhaní“). Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva spoločenstva.

2. Pomoc, ktorá sa má vymáhať podľa rozhodnutia o vymáhaní, bude zahŕňať úrok s príslušnou sadzbou stanovenou Komisiou. Úrok bude splatný od dátumu, kedy protiprávna pomoc bola k dispozícii príjemcovi, do dátumu jej vymáhania.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek nariadenie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev podľa článku [242] Zmluvy, vymáhanie sa bude realizovať bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na

tento účel a v prípade konania na národných súdoch dané členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez dopadu na právo spoločenstva.“

- 8 Článok 16 nariadenia č. 659/1999 s názvom „Zneužitie pomoci“ navyše uvádza:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 23, Komisia môže v prípade zneužitia pomoci začať konať vo veci formálneho zisťovania podľa článku 4(4). Články 6, 7, 9 a 10, článok 11(1), články 12, 13, 14 a 15 sa uplatnia *mutatis mutandis*.“

- 9 Nakoniec, Komisia prijala roku 1994 usmernenia Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 368, s. 12), zmenené a doplnené roku 1997 (Ú. v. ES C 283, s. 2) (ďalej len „usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu“).

Skutkové okolnosti

- 10 Rozhodnutím 2000/796/ES z 21. júna 2000, týkajúcim sa štátnej pomoci Nemecka v prospech CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durínsko) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Komisia rozhodovala o zákonnosti finančnej podpory udelenej rôznymi nemeckými orgánmi verejnej moci počas rokov 1991 až 1995 v prospech továrne na výrobu kompaktných diskov (ďalej len „CD“) a príslušenstva k CD, so sídlom v Albrechts, v spolkovej krajine Durínsko (ďalej len „továreň na CD v Albrechts“).

A — *Všeobecný kontext*

- 11 V napadnutom rozhodnutí Komisia rozlíšila tri fázy, konkrétne, po prvé, fázu etablovania podniku, po druhé, fázu reštrukturalizácie podniku a nakoniec odkúpenie určitých aktív podniku spoločnosťou MediaTec Datenträger GmbH (ďalej len „MTDA“).

1. *Fáza etablovania podniku (od roku 1990 do roku 1992)*

- 12 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že továreň na CD v Albrechts bola vytvorená na základe zmluvy o spoločnom podniku uzavretej 20. februára 1990 medzi kombinátom VEB (v štátnom vlastníctve) Robotron so sídlom v Drážďanoch v spolkovej krajine Sasko (ďalej len „Robotron“) a spoločnosťou R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG (ďalej len „PBK“), ktorá je súčasťou skupiny Pilz so sídlom v Kranzbergu v spolkovej krajine Bavorsko (ďalej len „skupina Pilz“). Dve tretiny základného imania spoločného podniku s obchodným menom „Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG“ (ďalej len „spoločný podnik“) vlastnil Robotron a jednu tretinu PBK. Predmetom činnosti spoločného podniku bola výroba CD, obalov na CD a príslušenstva. Pán Reiner Pilz, konateľ skupiny Pilz, zabezpečoval tiež riadenie (odôvodnenie č. 11 napadnutého rozhodnutia).
- 13 Na účely realizácie svojho predmetu činnosti uzavrel spoločný podnik 29. augusta 1990 zmluvu o dielo so spoločnosťou Pilz GmbH & Co. Construction KG, patriacou do skupiny Pilz (ďalej len „Pilz Construction“) týkajúcu sa výstavby na kľúč továrne na výrobu CD za paušálnu cenu 235,525 miliónov nemeckých mariek (DEM). K týmto výdavkom sa pridali aj náklady na vybavenie pozemku odhadnuté na 7,5 milióna DEM (odôvodnenia č. 12 a č. 20 napadnutého rozhodnutia).

- 14 Okrem iného dodatkom z 26. mája 1992 uzavreli dvaja spoločníci spoločného podniku zmluvu ustanovujúcu zvýšenie kapacity výroby CD a obalov na CD. Celková výška plnení a dodávok požiadaných na tento účel dosiahla 39 miliónov DEM (odôvodnenie č. 22 napadnutého rozhodnutia).
- 15 Na účely financovania uvedených investícií si spoločný podnik, Robotron a PBK požičali potrebné sumy od konzorcia bánk. Bankové úvery boli čiastočne alebo úplne kryté zárukami Treuhandanstalt, verejnej agentúry poverenej financovaním privatizácie podnikov v bývalej Nemeckej demokratickej republike (ďalej len „THA“) a spolkovej krajiny Bavorsko. Okrem toho spolková krajina Durínsko a spolková krajina Bavorsko, posledne menovaná prostredníctvom Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung, agentúry spolkovej krajiny Bavorsko pre financovanie infraštruktúr (ďalej len „LfA“), udelili spoločnému podniku dotácie a investičné úľavy.
- 16 Počas fázy etablovania továrne na CD v Albrechts bolo vlastníctvo obchodných podielov predstavujúcich základné imanie spoločného podniku viackrát prevedené. Najskôr, v dôsledku likvidácie spoločnosti Robotron prostredníctvom THA, boli roku 1992 obchodné podiely v spoločnom podniku patriace tejto spoločnosti predané PBK. PBK následne previedla takmer všetky svoje obchodné podiely v spoločnom podniku na spoločnosť Pils GmbH & Co. Compact Disc KG, inú spoločnosť patriacu do skupiny Pils (ďalej len „Pils Compact Disc“), pričom spoločný podnik sa tak stal jej dcérskou spoločnosťou. Nakoniec, 24. novembra 1992, v nadväznosti na uvedený prevod a premiestnenie svojho sídla do Albrechts, zmenil spoločný podnik svoje obchodné meno na Pils Albrechts GmbH (ďalej len „PA“). Okamžite po tomto prevode bol integrovaný do systému centralizovaného riadenia financií skupiny Pils (odôvodnenia č. 13 a č. 14 napadnutého rozhodnutia).

2. Fáza reštrukturalizácie (od roku 1993 do roku 1998)

- 17 Továreň na výrobu CD začala svoju činnosť roku 1993. Od začiatku prevádzkovania mala vážne ťažkosti a vysoko sa zadĺžila (odôvodnenie č. 15 napadnutého rozhodnutia).
- 18 S cieľom napraviť túto situáciu bola 7. marca 1994 uzavretá dohoda o ozdravení medzi skupinou Pilz (vrátane PA), bankami a verejnými subjektmi [THA, LfA, Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft (ďalej len „TIB“) a Thüringer Aufbau-bank (ďalej len „TAB“)], ktoré participovali na financovaní výstavby továrne na CD v Albrechts. V rámci uvedenej dohody bola sčasti alebo celkom splatená veľká časť bankových úverov poskytnutých na účely výstavby továrne na výrobu CD. Okrem iného, na základe dohody o ozdravení nadobudol TIB základné imanie PA — vo výške 98 % obchodného podielu — a TAB — vo výške 2 % obchodného podielu — s retroaktívnym účinkom k 1. januáru 1994, v dôsledku čoho PA prestala byť súčasťou skupiny Pilz. Od októbra 1994 uvedená spoločnosť zmenila svoje obchodné meno na CDA Compact Disc Albrechts GmbH (ďalej len „CD Albrechts“) (odôvodnenia č. 15 a č. 17 napadnutého rozhodnutia). TAB a LfA poskytli v rokoch 1994 a 1995 CD Albrechts viacero úverov.
- 19 V tom istom roku 1994 si nemecké orgány uvedomili, že veľká časť finančnej podpory poskytnutej na financovanie výstavby továrne na CD v Albrechts bola spreneverená, predovšetkým v rámci systému centralizovaného riadenia financií existujúcom v skupine Pilz v prospech iných spoločností skupiny. Okrem iného 25. júla 1995 začalo konkurzné konanie na majetok všetkých spoločností skupiny Pilz. Následne bol pán Reiner Pilz odsúdený za podvodný úpadok a ďalšie trestné činy a bol mu uložený trest odňatia slobody (odôvodnenie č. 16 napadnutého rozhodnutia).

3. Odkúpenie niektorých aktív spoločnosťou MTDA

- 20 MTDA, 100 % dcérska spoločnosť TIB, ktorá vykonáva svoju činnosť hlavne v oblasti výroby vysokovýkonných nosičov dát, predovšetkým napaľovacích CD (CD-ROM) a DVD, odkúpila s účinkom od 1. januára 1998 časť aktív patriacich CD Albrechts, konkrétne viazaný kapitál, prevádzkové aktíva, likvidné aktíva, ako aj technické know-how a distribúciu (odôvodnenie č. 18 napadnutého rozhodnutia).
- 21 Paralelne s predmetným odkúpením bolo zmenené obchodné meno CD Albrechts na LCA Logistik Center Albrechts GmbH (ďalej len „LCA“) a obchodné meno MTDA na CDA Datenträger Albrechts GmbH (ďalej len „CDA“). LCA však zostal vlastníkom pozemku potrebného na prevádzku budov, ktoré sa na ňom nachádzajú, technickej infraštruktúry a logistiky. LCA a CDA navyše uzavreli zmluvu o vzájomných plneniach, ktorej súčasťou je na jednej strane zmluva o nájme a správe s ročným nájomným vo výške 800 000 DEM a na druhej strane zmluva o poskytovaní služieb v objeme za približne 3 milióny DEM ročne, ktorý závisí od objemu predajov (odôvodnenie č. 19 napadnutého rozhodnutia).
- 22 Nakoniec 22. septembra 2000 požiadala LCA o likvidáciu v rámci konkurzného konania.

B — *Priebeh správneho konania*

- 23 Keďže sa Komisia prostredníctvom tlače dozvedela, že nemecké orgány prideliť pomoc na výstavbu továrne na CD v Albrechts, požiadala v októbri 1994 Spolkovú

republiku Nemecko, aby jej poskytla informácie o tejto pomoci. Následne sa medzi nemeckými orgánmi a Komisiou uskutočnili rôzne stretnutia a nastala intenzívna výmena korešpondencie (odôvodnenia č. 1 až č. 3 napadnutého rozhodnutia).

- 24 Listom zo 17. júla 1998 (ďalej len „rozhodnutie o začatí konania“) informovala Komisia Spolkovú republiku Nemecko o svojom rozhodnutí začať v súvislosti s uvedenou pomocou konanie vo veci formálneho zisťovania ustanovené v článku 88 ods. 2 ES. K listu bol priložený zoznam otázok adresovaných nemeckým orgánom. Rozhodnutie o začatí konania bolo zverejnené v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 15. decembra 1998 [Oznámenie Komisie adresované na základe článku [88 ods. 2] ES ostatným členským štátom a ostatným dotknutým osobám o pomoci poskytnutej nemeckou vládou na účely vytvorenia CD Albrechts GmbH v Durínsku (predtým skupina Pilsz, Bavorsko), [*neoficiálny preklad*], Ú. v. ES C 390, s. 7].
- 25 Nemecké orgány reagovali na rozhodnutie o začatí konania zaslaním rôznej korešpondencie obsahujúcej dodatočné informácie. Medzi uvedenými orgánmi a zástupcami Komisie sa ešte uskutočnili rôzne stretnutia.
- 26 Keďže Komisia nepovažovala informácie obdržané od nemeckých orgánov za dostačujúcu odpoveď na svoje otázky, listom z 22. júla 1999 ich vyzvala, aby odpovedali najneskôr do 31. augusta 1999. Po vyžiadaní si predĺženia uvedenej lehoty listom z 28. júla 1999 a po novom pohovore so zástupcami Komisie 23. septembra 1999 v Bruseli poskytli nemecké orgány dodatočné informácie.

- 27 Po uplynutí lehoty stanovenej v rozhodnutí o začatí konania sa spoločnosť CDA a spoločnosť Point Group Ltd, konkurent CDA, označili za dotknuté osoby a predložili Komisii svoje pripomienky.
- 28 Nakoniec 21. júna 2000 Komisia ukončila konanie prijatím napadnutého rozhodnutia.

C — Zistenie skutkového stavu a právne posúdenie

- 29 Komisia posudzovala finančnú podporu poskytnutú Spolkovou republikou Nemecko osobitne počas fázy etablovania, reštrukturalizácie a nakoniec v rámci odkúpenia určitých aktív CD Albrechts spoločnosťou MTDA.

1. Finančná podpora udelená Spolkovou republikou Nemecko počas fázy etablovania

- 30 Komisia identifikovala v napadnutom rozhodnutí päť druhov finančnej podpory udelenej počas fázy etablovania. V synoptickej tabuľke uvedenej v odôvodnení č. 32 napadnutého rozhodnutia sú opísané takto:

	Povaha podpory	Suma v miliónoch DEM	Príjemca	Subjekt poskytujúci podporu	Dátum	Právny základ
1	Záruka za riadne splnenie vo výške 100 % (pôvodne 80 %) zabezpečujúca 52,7 miliónov DEM	54,7	PBK	LfA	1991	Zákon o vzniku záruk a verejných zabezpečení Spobodného štátu Bavorsko
2	Dotácie a investičné daňové úľavy	19,42	Spoločný podnik	LfA	1991/1992	Úloha spoločného záujmu „Zlepšenie regionálnej ekonomickej štruktúry“, zákon o investičných daňových úľavách
3	Odpustenie pohľadávky	3,0	PBK	LfA	1994	–
4	Zabezpečenie vo výške 100 %	190,0	Robotron, spoločný podnik	THA	199[2]	Schéma THA
5	Dotácie a investičné daňové úľavy	63,45	Spoločný podnik; od 24.11.1992, PA	Durínsko	1991 až 1993	Úloha spoločného záujmu „Zlepšenie regionálnej ekonomickej štruktúry“, zákon o investičných daňových úľavách
Celkovo		330,57				

- 31 Z tabuľky po prvé vyplýva, že roku 1992 poskytla THA na sumu 190 miliónov DEM záruku vo výške 100 %, ktorá pokrývala väčšiu časť bankových úverov udelených Robotronu a spoločnému podniku. Podľa Komisie musí byť uvedená záruka považovaná za štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, pretože nebola udelená v súlade s podmienkami uvedenými v schémach pomoci schválených Komisiou listom SG(91) D/17825 z 26. septembra 1991 (ďalej len „prvá schéma THA“) a listom SG(92) D/17613 z 8. decembra 1992 (ďalej len „druhá schéma THA“). Domnieva sa však, že vzhľadom na to, že z pôvodne garantovaných 190 miliónov DEM bola v skutočnosti na základe záruky uhradená THA len suma 120 miliónov DEM, jedine táto suma by mala byť vrátená.
- 32 Po druhej Komisia skonštatovala, že do 31. decembra 1993 spolková krajina Durínsko poskytla spoločnému podniku a následne PA na základe „Investitionszulagengesetz“ (zákon o investičných daňových úľavách) a dvadsiateho a dvadsiateho prvého „Rahmenpläne der Gemeinschaftsaufgabe ‚Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur““ (rámcové programy prijaté pre roky 1992 a 1993 na základe zákona zo 6. októbra 1969 o úlohách spoločného záujmu „Zlepšenie regionálnych ekonomických štruktúr“, ďalej len „režim ÚSZ“) dotácie a investičné úľavy v celkovej výške 63,45 miliónov DEM. Podľa Komisie bola táto regionálna pomoc nesprávne poskytnutá na základe úlohy spoločného záujmu a zákona o investičných daňových úľavách a teda musí byť vrátená pre nezlučiteľnosť so spoločným trhom. S prihliadnutím na rozhodnutie prijaté spolkovou krajinou Durínsko o nariadení vrátenia sumy 32,5 miliónov DEM sa Komisia domnieva, že ešte by sa mala vymôcť suma 30,95 miliónov DEM.
- 33 Po tretie Komisia skonštatovala, že v rokoch 1991 a 1992 udelila spolková krajina Bavorsko prostredníctvom LfA spoločnému podniku dotácie a investičné úľavy na sumu v celkovej výške 19,42 miliónov DEM. Vzhľadom na to, že tieto dotácie a úľavy boli spreneverené v prospech spoločností zo skupiny Pilz, Komisia zastáva názor, že boli nesprávne poskytnuté na základe režimu ÚSZ a zákona o investičných daňových úľavách. Podľa Komisie ide preto o pomoc nezlučiteľnú so Zmluvou ES.

- 34 Po štvrté Komisia skonštatovala, že spolková krajina Bavorsko poskytla na základe „Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft“ (smernice upravujúce prevzatie štátnych záruk v oblasti priemyslu, zverejnené oznámením L 6811-1/7 — 43358 bavorského Ministerstva financií zo 7. augusta 1973, ďalej len „právna úprava o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko“) záruku v rozsahu 80 až 100 % na bankové úvery v celkovej výške 54,7 miliónov, ktoré nakoniec obdržal PBK. Podľa Komisie nemecké orgány napriek žiadosti o informácie uvedenej v rozhodnutí o začatí konania neposkytli v dostatočnej miere podrobné údaje, ktoré by umožnili odstrániť pochybnosti Komisie o zákonnosti úkonov súvisiacich so zárukou poskytnutou spolkovou krajinou Bavorsko (LfA). Okrem iného, vzhľadom na skutočnosť, že predmetná pomoc neslúžila na financovanie investovania, ale bola spreneverená, zastáva názor, že uvedená záruka musí byť považovaná za nezlučiteľnú pomoc.
- 35 Po piate sa Komisia domnieva, že odpustenie pohľadávky LfA vo výške 3 milióny DEM, ktorá vznikla voči PBK v dôsledku zaplatenia uvedenej sumy bankám na základe záruky spomenutej v bode 34, predstavuje štátnu pomoc. Podľa Komisie je táto pomoc nezlučiteľná so spoločným trhom z dôvodu, že bola udelená bez právneho základu.
- 36 Vzhľadom na uvedené úvahy dospela Komisia k záveru, že vo fáze etablovania továrne na CD v Albrechts poskytla Spolková republika Nemecko štátnu pomoc v celkovej výške 260,57 miliónov DEM, pričom porušila článok 88 ods. 3 ES. Uvedená pomoc pozostáva z podpory spolkovej krajiny Durínsko vo výške 63,45 miliónov DEM, LfA vo výške 77,12 miliónov DEM (54,7 miliónov DEM vo forme záruky, 19,42 miliónov DEM vo forme investičných úľav a 3 milióny DEM vo forme odpustenia pohľadávky) a THA vo výške 120 miliónov DEM.
- 37 Podľa Komisie je uvedená pomoc nezlučiteľná hlavne v dôsledku skutočnosti, že zvýhodňovala spoločnosti patriace do skupiny Pilz a z tohto dôvodu bola zneužitá v zmysle článku 88 ods. 2 ES.

2. Finančná podpora udelená počas fázy reštrukturalizácie

38 V napadnutom rozhodnutí Komisia identifikovala a kvalifikovala ako pomoc dvanásť druhov finančnej podpory pridelenej počas fázy reštrukturalizácie podniku. V synoptickej tabuľke uvedenej v odôvodnení č. 39 napadnutého rozhodnutia je týchto dvanásť podpôr opísaných takto:

	Povaha podpory	Suma v miliónoch DEM	Prijemca	Subjekt poskytujúci podporu	Dátum	Právny základ
1	Úver	25,0	PA	TAB	Október 1993	–
2	Úver	20,0	PA	TAB	Marec 1994	–
3	Kúpna cena	3,0	PBK	TIB	Marec 1994	–
4	Dotácia	12,0	PA	TIB	Marec 1994	–
5	Základné imanie	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	Marec 1994	–
6	Úver	2,0	PA	LfA	Marec 1994	–
7	Pôžička od spoločníka	3,5	PA	TIB	Apríl 1994	–
8	Úver	15,0	Skupina Pilz	LfA	Jún 1994	–
9	Úver	15,0	CD Albrechts	TAB	Október 1994	–
10	Úver	7,0	CD Albrechts	LfA	December 1994	–
11	Úver	9,5	CD Albrechts	TAB	Január 1995	–
12	Úroky	21,3			Od konca roku 1993	
	Celkovo	166,3				

- 39 Po prvé Komisia skonštatovala, že v októbri 1993 TAB poskytol PA úver vo výške 25 miliónov DEM s cieľom pokryť nedostatky zdrojov tejto spoločnosti, tieto fondy však prostredníctvom systému centralizovaného riadenia financií skupiny Pilz priamo získali ostatné spoločnosti skupiny.
- 40 Po druhé Komisia skonštatovala, že v marci 1994 TAB poskytol PA úver vo výške 20 miliónov DEM na účely splatenia bankových úverov zabezpečených THA, ale uvedené fondy boli tiež priamo získané spoločnosťami patriacimi do skupiny Pilz prostredníctvom systému centralizovaného riadenia financií.
- 41 Po tretie Komisia skonštatovala, že v marci 1994 TIB uhradil PBK sumu 3 milióny DEM na účely nadobudnutia obchodných podielov PA patriacich tejto spoločnosti.
- 42 Po štvrté Komisia skonštatovala, že v marci 1994 TIB udelil dotáciu vo forme zvýšenia základného imania PA v celkovej výške 12 miliónov DEM.
- 43 Po piate Komisia skonštatovala, že v marci 1994 TIB a TAB nadobudli 98 % a 2 % základného imania PA, zodpovedajúceho sume 33 miliónov DEM.
- 44 Po šieste Komisia skonštatovala, že v marci 1994 spolková krajina Bavorsko poskytla prostredníctvom LfA spoločnosti PA úver vo výške 2 milióny DEM.

- 45 Po siedme Komisia skonštatovala, že v apríli 1994 TIB poskytol spoločnosti PA pôžičku od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM.
- 46 Po ôsme Komisia skonštatovala, že v júni 1994 LfA poskytla skupine Pilz prevádzkový úver vo výške 15 miliónov DEM, ktorý mal slúžiť na prekonanie obdobia hľadania nového nadobúdateľa továrne na CD v Albrechts.
- 47 Po deviate Komisia skonštatovala, že v októbri 1994 TAB poskytol CD Albrechts úver vo výške 15 miliónov DEM. Zistila, že aj keď uvedené prostriedky boli vyplatené CD Albrechts, boli použité na poskytovanie služieb spoločnostiam skupiny Pilz, pričom išlo o plnenia, ktoré tieto nikdy neuhradili, a teda jedine tieto spoločnosti boli zvýhodnené.
- 48 Po desiate Komisia skonštatovala, že v decembri 1994 spolková krajina Bavorsko poskytla CD Albrechts prostredníctvom LfA nový úver vo výške 7 miliónov DEM.
- 49 Po jedenáste Komisia skonštatovala, že v januári 1995 TAB poskytol CD Albrechts úver vo výške 9,5 miliónov DEM.
- 50 Po dvanáste Komisia skonštatovala, že podľa informácií od nemeckých orgánov, PA a CD Albrechts získali výhodu vo forme úrokov v celkovej sume 21,3 milióny DEM počas obdobia od konca roka 1993 až do 1998.

- 51 Podľa Komisie dvanásť vyššie opísaných finančných podpôr v celkovej výške 166,3 milióny DEM musí byť považovaných za protiprávnu štátnu pomoc, nezlučiteľnú so spoločným trhom. Keďže tieto podpory zvýhodnili TIB a TAB po tom, ako uvedené spoločnosti prevzali ekonomickú zodpovednosť za továreň na CD v Albrechts, mohli byť schválené výlučne Komisiou na základe článku 87 ods. 3 písm. c) ES a v súlade s usmerneniami o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu. Podľa Komisie je však zjavné, že uvedené podpory nie sú v súlade s týmito usmerneniami, keďže informácie, ktorými disponuje neumožňujú preukázať, že boli poskytnuté v rámci životaschopného reštrukturalizačného plánu vybaveného konkrétnymi vnútornými opatreniami umožňujúcimi Komisii skonštatovať obnovenie rentability a dlhodobej životaschopnosti podniku v primeranej dobe. Okrem iného sa nenašiel žiaden súkromný investor so záujmom kúpiť terajšie spoločnosti LCA a CDA, a teda vzhľadom na absenciu účasti súkromného sektora nie je možné určiť, či je pomoc primeraná k nákladom reštrukturalizácie.

3. *O vymáhaní pomoci*

- 52 Na základe článku 14 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 Komisia rozhodla, že Spolková republika Nemecko je povinná požadovať vrátenie protiprávnej pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom, ktorá bola vyplatená tak počas fázy etablovania, ako aj počas fázy reštrukturalizácie továrne na CD v Albrechts.
- 53 Okrem toho Komisia zdôraznila, že na zaistenie dodržania svojho rozhodnutia a vylúčenia akéhokoľvek narušenia hospodárskej súťaže bola v prípade potreby povinná vyžadovať, aby proces vymáhania pomoci nebol obmedzený len na pôvodného príjemcu pomoci, ale bol rozšírený aj na podnik, ktorý ďalej vykonával jeho činnosti za pomoci prevedených výrobných prostriedkov. Uviedla, že pre posúdenie, či podnik skutočne naďalej vykonáva činnosti pôvodného príjemcu pomoci, zobrala do úvahy viaceré faktory, akými sú predmet prevodu, nadobúdacia cena, totožnosť spoločníkov a vlastníkov predchádzajúceho podniku a totožnosť

nového nadobúdateľa, dátum realizácie prevodu a jeho obchodný charakter. Domnievala sa, že LCA a CDA v tomto prípade určite získali prospech z pomoci, ktorá bola predtým poskytnutá PBK, spoločnému podniku a PA, pretože používali na pokračovanie vo výkone činnosti aktíva a infraštruktúru týchto podnikov. V dôsledku toho rozhodla, že uvedená pomoc musí byť vrátená spoločnosťami LCA, CDA a všetkými ostatnými podnikmi, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva spoločného podniku, PA alebo PBK, pričom tieto musia byť považované za „príjemcov“ uvedenej pomoci.

4. Výrok napadnutého rozhodnutia

54 Vzhľadom na tieto úvahy vyhlásila Komisia výrok, ktorý znie:

„Článok 1

1. Štátna pomoc poskytnutá [Spolkovou republikou] Nemecko [PBK, spoločnému podniku a PA] na účely výstavby, prevádzkovania a konsolidácie továrne na CD v Albrechts (Durínsko) bola použitá v ostatných odvetviach skupiny Pilz vo výške 260,57 miliónov DEM.

Pomoc pozostáva z podpory [spolkovej krajiny] Durínsko vo výške 63,45 miliónov DEM, [LfA] vo výške 77,12 miliónov DEM a [THA] vo výške 120 miliónov DEM.

Nesprávnosť poskytnutia spočíva v zneužití pomoci v zmysle článku 88 ods. 2... ES. V dôsledku toho je pomoc nezlučiteľná so Zmluvou ES.

2. V súlade s článkom 87 ods. 1... ES pomoc v celkovej výške 166,3 milióny DEM určená na reštrukturalizáciu [CD Albrechts] nie je zlučiteľná s ustanoveniami Zmluvy ES.

Článok 2

1. [Spolková republika] Nemecko prijme všetky nevyhnutné opatrenia, aby od príjemcu vymohla vrátenie pomoci opísanej v článku 1, ktorá mu bola poskytnutá protiprávne.

2. Vymáhanie sa uskutoční v súlade s vnútroštátnym konaním. Sumy, ktoré sa majú vymôcť, budú zvýšené o úroky od dátumu poskytnutia pomoci príjemcovi až do jej úplného zaplatenia. Tieto úroky sa vypočítajú na základe referenčnej sadzby uplatniteľnej na výpočet dotačného ekvivalentu regionálnej pomoci.

3. Na účely tohto článku pojem ‚príjemca‘ označuje [CDA] a [LCA], ako aj všetky ostatné podniky, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva a/alebo infraštruktúra [PBK], [spoločného podniku] alebo [PA] takým spôsobom, ktorým sa vylúčia účinky tohto rozhodnutia...“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 55 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 10. októbra 2000 podala spolková krajina Durínsko žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého rozhodnutia. Táto žaloba bola zapísaná do registra pod číslom T-318/00.
- 56 Uznesením predsedu tretej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa z 28. mája 2001 sa povolilo, aby Spolková republika Nemecko vstúpila do konania na podporu návrhov spolkovej krajiny Durínsko a aby ODS Optical Disc Service GmbH (ďalej len „ODS“), spoločnosť konkurujúca CDA, vstúpila do konania na podporu návrhov Komisie.
- 57 ODS a Spolková republika Nemecko predložili svoje vyjadrenia postupne 29. augusta a 3. septembra 2001. Dňa 24. októbra 2001 spolková krajina Durínsko a Komisia predložili svoje pripomienky k vyjadreniam ODS a Spolkovej republiky Nemecko.
- 58 Uznesením z 30. septembra 2002 Súd prvého stupňa (tretia rozšírená komora) rozhodol o prerušení konania až do vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora vo veciach C-328/99, Taliansko/Komisia, a C-399/00, SIM 2 Multimedia/Komisia. Vzhľadom na rozsudok vyhlásený 8. mája 2003 v týchto spojených veciach požiadal Súd prvého stupňa účastníkov konania o vyjadrenie sa k následkom vyplývajúcim pre túto žalobu. Uvedené vyjadrenia boli predložené 23. a 24. júna 2003.
- 59 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k možnosti prípadného spojenia tejto žaloby so žalobou podanou

CDA zapísanou do registra kancelárie Súdu prvého stupňa pod číslom T-324/00, ktorá má ten istý predmet. Po obdržaní vyjadrení účastníkov konania uznesením z 8. marca 2004 boli veci spojené na účely konania a vyhlásenie rozsudku.

- 60 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vyzval účastníkov konania, aby mu predložili určité dokumenty a písomne im položil otázky.
- 61 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočítané na pojednávaní uskutočnenom 5. mája 2004.
- 62 Uznesením z 23. júla 2004 boli veci T-318/00 a T-324/00 vylúčené na samostatné konanie na účely vyhlásenia rozsudku.
- 63 Spolková krajina Durínsko navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— subsidiárne zrušil článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje pomoc poskytnutú spoločnému podniku a PA za nezlučiteľnú so spoločným trhom a zrušil článok 1 ods. 2 a článok 2 ods. 3 napadnutého rozhodnutia,

— zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

64 Spolková republika Nemecko, vedľajší účastník konania, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie.

65 Komisia, ktorú v konaní podporuje ODS, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal spolkovú krajinu Durínsko nahradiť trovy konania.

Právny stav

I — Úvodné pripomienky

66 Na podporu svojej žaloby spolková krajina Durínsko uvádza viaceré žalobné dôvody založené na porušení zásady dodržiavania práva na obhajobu, nesprávnom zistení určitých skutkových okolností, porušení povinnosti odôvodnenia, porušení článkov

87 ES a 88 ES, ako aj ich vykonávacích ustanovení, porušení zásady proporcionality a nakoniec porušení zásady právnej istoty a „zásady určitosti“.

- 67 Súd prvého stupňa rozhodol najskôr preskúmať žalobné dôvody uvedené na podporu návrhov smerujúcich k zrušeniu článku 1 napadnutého rozhodnutia. Preskúmanie Súdnom prvého dvora sa ďalej bude týkať žalobných dôvodov súvisiacich s príkazom na vymáhanie pomoci uvedenom v článku 2 napadnutého rozhodnutia.

II — O zákonnosti článku 1 napadnutého rozhodnutia

- 68 Spolková krajina Durínsko v podstate tvrdí, že článok 1 napadnutého rozhodnutia je protiprávny z dôvodu, že posúdenie jednotlivých finančných podpôr udelených v rámci projektu továrne na CD v Albrechts Komisiou spočíva na nesprávnych skutkových okolnostiach, je v rozpore s článkom 87 ods. 1 ES a článkom 88 ods. 2 ES a nenapĺňa povinnosť odôvodnenia.
- 69 Treba preto postupne preskúmať žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko pre každú finančnú podporu identifikovanú v tabuľkách vo vyššie uvedených bodoch 30 a 38.
- 70 Súd prvého stupňa však považuje za potrebné najskôr preskúmať tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého Komisia nebola oprávnená vychádzať z informácií, ktorými disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia.

A — O oprávnení založit' napadnuté rozhodnutie na dostupných informáciách

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 71 Spolková krajina Durínsko sa domnieva, že Komisia v prejednávanej veci nebola oprávnená založiť napadnuté rozhodnutie na informáciách, ktorými disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia. Predovšetkým zdôrazňuje, že ako vyplýva z článku 13 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 659/1999 a z ustálenej judikatúry, Komisia môže založiť rozhodnutie na dostupných informáciách iba v prípade, ak členský štát neodpovie alebo odpovie neúplne na príkaz na poskytnutie informácií, ktorý mu Komisia na tento účel adresovala (rozsudky Súdneho dvora zo 14. februára 1990, Francúzsko/Komisia, nazývaný „Boussac“, C-301/87, Zb. s. I-307, body 19 a 22, a z 13. apríla 1994, Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, C-324/90 a C-342/90, Zb. s. I-1173, bod 26). Tiež pripomína, že ak aj vnútroštátne orgány majú povinnosť poskytnúť Komisii všetky podstatné informácie, aby sa zaistila jej úloha kontroly štátnej pomoci, Komisia má povinnosť v čo najväčšej možnej miere prispievať k objasneniu skutkových okolností. Podľa žalobcu to znamená, že Komisia je povinná jasným a presným spôsobom informovať vnútroštátne orgány o všetkých údajoch, ktoré potrebuje v rámci plnenia svojho poslania a že pristúpi k prijatiu rozhodnutia na základe dostupných informácií iba v extrémnych prípadoch, alebo ak aj napriek výzvam neobdrží potrebné objasňujúce informácie. Podľa spolkovej krajiny Durínsko v prejednávanej veci nemecké orgány odpovedali na rôzne žiadosti o informácie Komisie a osobitne na otázky uvedené v prílohe rozhodnutia o začatí konania. Poznomenáva, že okrem niektorých výnimiek otázky uvedené vo výzve z 22. júla 1999 nezodpovedajú otázkam uvedeným v prílohe k rozhodnutiu o začatí konania, čo podľa jej názoru poukazuje na vývoj konania v danom časovom úseku. Podľa nej, ak sa Komisia domnievala, že odpovede na otázky uvedené v rozhodnutí o začatí konania boli nedostatočné, mala na to upozorniť v liste z 22. júla 1999. V dôsledku toho spolková krajina Durínsko zastáva názor, že vzhľadom na skutočnosť, že Komisia si nevyžiadala od nemeckých orgánov takéto spresnenia, nebola oprávnená založiť napadnuté rozhodnutie na dostupných informáciách.

72 Komisia, ktorú podporuje ODS, spochybňuje tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

73 Z judikatúry vyplýva, že Komisia je oprávnená prijať rozhodnutie na základe dostupných informácií v prípade, ak je konfrontovaná s členským štátom, ktorý si neplní povinnosť spolupráce a neposkytne jej informácie, o ktoré ho Komisia požiadala na účely preskúmania zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom (rozsudky Boussac, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 22, a Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 26). Pred prijatím takéhoto rozhodnutia však Komisia musí dodržať určité procesné požiadavky. V prvom rade je povinná členskému štátu uložiť povinnosť poskytnúť jej v stanovenej lehote všetky dokumenty, informácie a údaje nevyhnutné na preskúmanie zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom. Iba ak členský štát opomenie, napriek príkazu Komisie, poskytnúť požadované informácie, je táto oprávnená ukončiť konanie a prijať rozhodnutie konštatujúce zlučiteľnosť alebo nezlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom na základe údajov, ktorými disponuje (rozsudok Boussac, už citovaný v bode 71 vyššie, body 19 a 22). Tieto požiadavky boli prevzaté a spresnené v článku 5 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999.

74 Práve vo svetle uvedených zásad treba zisťovať, či bola Komisia v prejednávanej veci oprávnená prijať napadnuté rozhodnutie a prihliadnúť pritom len na informácie, ktorými disponovala v júni 2000.

75 Predovšetkým je opodstatnené pripomenúť priebeh správneho konania v tejto veci.

76 Toto konanie je dôsledkom zaslania listu nemeckým orgánom v októbri 1994. V uvedenom liste Komisia požiadala nemecké orgány, aby jej poskytli informácie o štátnej pomoci poskytnutej na výstavbu továrne na CD v Albrechts. Nemecké orgány odpovedou listom z 9. novembra 1994 oznámili pomoc spolkovej krajiny Durínsko a spolkovej krajiny Bavorsko v prospech spoločného podniku a skupiny Pilz. Listom z 15. novembra 1994 požiadala Komisia o presnejšie informácie o tejto pomoci. Nemecké orgány odpovedali listom z 3. marca 1995, pričom doplnili oznámenie o informácie o novej pomoci poskytnutej od THA, ako aj spolkovej krajiny Durínsko a spolkovej krajiny Bavorsko. Keďže uvedená pomoc už bola udelená, Komisia ju zaregistrovala pod číslom NN 54/95 (odôvodnenie č. 2 napadnutého rozhodnutia). Listami z 1. augusta, zo 16. októbra 1995 a z 25. novembra 1996 položila Komisia doplňujúce otázky, na ktoré nemecké orgány odpovedali listami z 22. augusta 1995, 25. augusta 1995, 18. januára 1996 a zo 17. apríla 1997. V dňoch 3. februára a 22. a 23. septembra 1997 sa konali v Bruseli a v Erfurte stretnutia zástupcov Komisie a nemeckých orgánov. Listom z 20. januára 1998 nemecké orgány na základe stretnutia so zástupcami Komisie zaslali svoje zhrňujúce pripomienky (odôvodnenie č. 3 napadnutého rozhodnutia).

77 Keďže po predbežnom preskúmaní informácií poskytnutých nemeckými orgánmi sa Komisia domnievala, že sporné opatrenia vzbudzujú pochybnosti, pokiaľ ide o ich zlučiteľnosť so spoločným trhom, 17. júla 1998 prijala rozhodnutie o začatí konania.

78 Týmto rozhodnutím okrem iného uložila Spolkovej republike Nemecko „poskytnúť jej v lehote jedného mesiaca od doručenia [tohto rozhodnutia] všetky dokumenty, informácie a údaje nevyhnutné pre posúdenie súladu pomoci s článkom [87 ES]“. K rozhodnutiu o začatí konania bola pripojená príloha obsahujúca sedem otázok.

- 79 Listom z 26. augusta 1998 Spolková republika Nemecko odpovedala na rozhodnutie o začatí konania. Dňa 15. októbra 1998 sa v Bruseli konalo ďalšie stretnutie zástupcov Komisie a nemeckých orgánov. Listom z 11. novembra 1998 poskytli nemecké orgány doplňujúce informácie.
- 80 Keďže Komisia považovala zaslané informácie za nedostatočné, opätovne listom zo 4. marca 1999 požiadala nemecké orgány, aby jej poskytli potrebné informácie a osobitne odpovedali na otázky priložené k rozhodnutiu o začatí konania.
- 81 Odpovedajúc na tento ďalší príkaz, nemecké orgány listami z 30. marca, 1. apríla a 16. apríla 1999 poskytli dodatočné informácie.
- 82 Komisia sa však domnievala, že tieto informácie stále nepredstavujú dostatočnú odpoveď na otázky uvedené v prílohe k rozhodnutiu o začatí konania (najmä otázky č. 3 až č. 7 prílohy). Listom z 22. júla 1999 preto požiadala o odpoveď najneskôr do 31. augusta 1999. Okrem iného vyzvala Spolkovú republiku Nemecko, aby jej poskytla doplňujúce informácie a dokumenty.
- 83 Po tom, ako si nemecké orgány vyžiadali listom z 28. júla 1999 predĺženie lehoty stanovenej Komisiou a po uskutočnení ďalšieho stretnutia s jej zástupcami 23. septembra 1999 v Bruseli, odovzdali nemecké orgány 28. septembra a 19. októbra 1999 doplňujúce informácie.

- 84 Komisia nakoniec prijala 21. júna 2000 napadnuté rozhodnutie.
- 85 Pokiaľ ide o tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého nemecké orgány poskytli všetky požadované informácie, a Komisia teda nebola oprávnená vychádzať z dostupných informácií, treba skonštatovať, že z priebehu správneho konania jasne vyplýva, že Komisia dodržala procesné požiadavky zavedené judikatúrou a ustanovené nariadením č. 659/1999. Trikrát totiž formálne vyzvala Spolkovú republiku Nemecko, aby jej poskytla informácie nevyhnutné pre posúdenie zlučiteľnosti spornej pomoci so spoločným trhom.
- 86 Okrem iného, v rozpore s tvrdením spolkovej krajiny Durínsko, z listu Komisie z 22. júla 1999 nevyplýva, že nemecké orgány by odpovedali s výnimkou jednej na všetky otázky. V tomto liste Komisia práve naopak dôrazne žiadala nemecké orgány, aby odpovedali na otázky č. 3 až č. 7 uvedené v prílohe k rozhodnutiu o začatí konania.
- 87 Spolková krajina Durínsko tiež nepreukázala, že by nemecké orgány vyčerpávajúco odpovedali na všetky otázky formulované Komisiou v prílohe k rozhodnutiu o začatí konania. Predovšetkým nepreukázala, že by tieto orgány vypracovali podrobný zoznam jednotlivých pomoci udelených od roku 1991, ktorý bol opakovane požadovaný Komisiou. Tiež nepredložila dôkaz, že by tieto orgány odpovedali na otázku týkajúcu sa prípadných reštrukturalizačných plánov. Zo spisu okrem iného vyplýva, že uvedené orgány iba vágne odpovedali na otázku týkajúcu sa opisu transakcií, ktoré sa uzavreli v rámci prevzatia spoločného podniku TAB a TIB, ako aj na otázku týkajúcu sa opisu okolností a podmienok odpustenia úverov súkromnými bankami roku 1994.

88 V tejto súvislosti tiež treba pripomenúť, že podľa článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 „Rozhodnutie začať konať vo veci formálneho zisťovania zhrnie príslušné záležitosti faktov a práva, bude zahrňovať predbežné zhodnotenie Komisie, ktoré sa týka charakteru pomoci navrhovaného opatrenia, a vysvetlí pochybnosti, čo sa týka jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom.“ Týmto rozhodnutím a jeho zverejnením v *Úradnom vestníku Európskej únie* sú členský štát a iné dotknuté osoby informované o skutočnostiach, na ktorých Komisia zamýšľa založiť svoje rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že ak tieto strany majú dojem, že určité skutočnosti obsiahnuté v rozhodnutí o začatí konania vo veci formálneho zisťovania sú nesprávne, musia to Komisii oznámiť počas správneho konania, inak už nebudú mať možnosť spochybniť tieto skutočnosti počas súdneho konania (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o členský štát, rozsudok Súdneho dvora zo 14. septembra 1994, Španielsko/Komisia, C-278/92 až C-280/92, Zb. s. I-4103, bod 31). No v súlade so zásadami uvedenými v bode 73 vyššie, vyplývajúcimi z judikatúry a z nariadenia, v prípade absencie odlišných informácií od dotknutých osôb je Komisia oprávnená vychádzať zo skutočností, hoci nesprávnych, ktorými disponuje v čase prijatia konečného rozhodnutia za predpokladu, že dané skutočnosti boli predmetom príkazu na poskytnutie nevyhnutných informácií adresovaného Komisiou členskému štátu. Naopak, ak nevyzve členský štát poskytnúť jej informácie o skutočnostiach, ktoré zamýšľa zobrať do úvahy, nemôže odôvodniť prípadné skutkové pochybenia tvrdením, že v čase prijatia rozhodnutia o ukončení konania vo veci formálneho zisťovania vychádzala iba z informácií, ktorými disponovala.

89 V rozpore s tvrdením spolkovej krajiny Durínsko nie je pravda, že Komisia nepodlieha žiadnemu súdnemu preskúmaniu, pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu. Ak totiž členský štát plne vyhovie povinnosti poskytnúť všetky informácie vyžiadané Komisiou, za pomoci informácií, ktoré poskytol počas konania, jednoducho preukáže, že nie je zodpovedný za prípadné skutkové pochybenia prítomné v napadnutom rozhodnutí. Navyše, ak Komisia založí rozhodnutie na dostupných informáciách o určitých skutkových okolnostiach bez toho, aby v tejto konkrétnej situácii dodržala procesné požiadavky stanovené judikatúrou a prevzaté v nariadení č. 659/1999, Súd prvého stupňa môže vykonať svoje preskúmanie v otázke, či je prihliadnutie na tieto skutkové okolnosti spôsobilé zapríčiniť pochybenie v posúdení majúce za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

- 90 Za podmienok uvedených v bodoch 85 až 88 vyššie a najmä vzhľadom na tri príkazy, ktoré Komisia adresovala spolkovej krajine Durínsko počas správneho konania, však spolková krajina Durínsko nepreukázala, že Komisia v napadnutom rozhodnutí zobrala do úvahy skutkové okolnosti bez toho, aby dodržala procesné požiadavky vyžadované v tejto súvislosti. V dôsledku toho bola Komisia oprávnená vychádzať pri prijímaní napadnutého rozhodnutia z informácií, ktorými disponovala.
- 91 Vzhľadom na vyššie uvedené sa táto námietka musí zamietnuť.

B — *O záruke poskytnutej spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnosti PBK*

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 92 Spolková krajina Durínsko v prvom rade tvrdí, že pokiaľ ide o túto podporu, Komisia vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu. Zdôrazňuje, že na rozdiel od tvrdenia Komisie v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia záruka spolkovej krajiny Bavorsko, ktorá pôvodne pokrývala 80 % bankového úveru poskytnutého PBK, nebola zmenená na záruku pokrývajúcu 100 % úverov v celkovej výške 54,7 miliónov DEM. Osobitne zdôrazňuje, že suma 54,7 miliónov DEM, na ktorú sa Komisia odvoláva, zodpovedá účtovnej hodnote úverov (bez úrokov), ktoré boli v okamihu uzavretia dohody o ozdravení v marci 1994 zabezpečené spolkovou krajinou Bavorsko vo výške 80 %. Podľa nej v rozpore s konštatovaním Komisie v napadnutom rozhodnutí spolková krajina Bavorsko nesúhlasila so zabezpečením tejto sumy vo výške 100 %. Naopak v rámci dohody o ozdravení bola celková výška úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko znížená na jednej strane v nadväznosti na skutočnosť, že banky sa vzdali splatenia zabezpečených úverov do výšky 12 miliónov DEM a na strane druhej v nadväznosti na rôzne intervencie

spolkovej krajiny Bavorsko. Podčiarkuje, že spolková krajina Bavorsko (LfA) v rámci dohody o ozdravení súhlasila so zabezpečením vo výške 100 % jedine zostatkovej sumy, konkrétne 41,4 milióna DEM, a že roku 1995 LfA musela plniť záruku v celom rozsahu zaplatením zodpovedajúcej sumy bankám. Okrem iného spresňuje, že pohľadávka spolkovej krajiny Bavorsko voči spoločnému podniku vo výške 41,4 milióna DEM vyplývajúca z uvedenej platby, ako aj ďalšie pohľadávky spolkovej krajiny Bavorsko voči tejto spoločnosti vo výške 9 miliónov DEM boli nakoniec odkúpené TAB 7. novembra 1995 za sumu 15 miliónov DEM. Podľa nej bola uvedená pohľadávka TAB voči spoločnému podniku splatená v celom rozsahu spoločnosťou CDA po tom, ako nadobudla aktíva LCA.

93 Spolková krajina Durínsko podčiarkuje, že uvedené informácie poskytl Komisia nemecké orgány v rámci správneho konania. Zdôrazňuje, že z listov z 18. januára 1996 a 30. marca 1999 jasne vyplýva, že záruka spolkovej krajiny Bavorsko pokrývajúca pôvodne 80 % bankových úverov poskytnutých PBK nebola zmenená na záruku pokrývajúcu 100 % úverov v celkovej výške 54,7 miliónov DEM. Podľa nej poskytnutie tejto údajnej záruky vo výške 100 % bolo v skutočnosti plnenie vykonané na základe pôvodnej záruky a pokrývalo okrem iného iba zostatkovú cenu 41,4 milióna DEM. Podľa nej sa Komisia v tejto súvislosti nesprávne zdržala vyjadrenia, hoci táto okolnosť bola určujúca, pretože umožňovala preukázať, že poskytnutie 100 % záruky spolkovou krajinou Bavorsko v rámci dohody o ozdravení nepredstavuje novú pomoc, ale plnenie vykonané na základe existujúcej pomoci, poskytnutej v rámci povolenej schémy pomoci.

94 Spolková krajina Durínsko okrem iného podčiarkuje, že z týchto informácií vyplýva, že v rozpore s konštatovaním Komisie v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia LfA nevyplatila sumu 54,7 miliónov DEM zvýšenú o 7 miliónov DEM v rámci plnenia uskutočneného na základe záruky. Podľa spolkovej krajiny Durínsko LfA okrem toho vyplatila sumu 48,4 milióna DEM, pretože v marci 1994 zaplatila 3 milióny DEM bankám a poskytla PA dve pôžičky, každú vo výške 2 milióny DEM — jednu na splatenie zabezpečených úverov a druhú na zabezpečenie platby budúcich úrokov z týchto úverov — a že roku 1995 zaplatila 41,4 milióna DEM bankám.

Domnieva sa, že rozdiel medzi sumou 48,4 milióna DEM a sumou 54,7 miliónov DEM uvedenou v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia vysvetľuje predovšetkým skutočnosť, že Komisia zobrala niektoré sumy do úvahy dvakrát, konkrétne raz ako sumu zabezpečenú spolkovou krajinou Bavorsko a druhýkrát ako sumu vyplatenú prostredníctvom LfA na základe tejto záruky.

- 95 Spolková krajina Durínsko po druhej tvrdí, že Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES tým, že nesprávne v odôvodneniach č. 89 až č. 93 napadnutého rozhodnutia určila, že sporná záruka v dôsledku zmeny na záruku vo výške 100 % viac nenapĺňa podmienky stanovené právnou úpravou o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko.
- 96 Nakoniec sa spolková krajina Durínsko domnieva, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia tým, že neuviedla odôvodnenie na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého záruka spolkovej krajiny Bavorsko nebola v súlade s platnou úpravou.
- 97 Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že všetky tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko, pokiaľ ide o záruku spolkovej krajiny Bavorsko, musia byť zamietnuté ako nedôvodné.
- 98 Na jednej strane spochybňuje, že sa dopustila nesprávneho zistenia skutkového stavu, pokiaľ ide o túto záruku. Predovšetkým zdôrazňuje, že napriek príkazu adresovanému nemeckým orgánom tieto neobjasnili skutočnosti týkajúce sa uvedenej podpory. Pripomína, že v liste z 30. marca 1999 sa nemecké orgány uspokojili s tým, že označili zvýšenie záruky z 80 na 100 % za „logické“, ale neposkytli v tejto súvislosti žiadne vysvetlenie. Domnieva sa preto, že v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 30. júna 1992, Taliansko/Komisia, nazývaného „Italgrani“ (C-47/91, Zb. s. I-4145) prijala oprávnené svoje rozhodnutie so zreteľom na dostupné informácie. Podľa Komisie z uvedených informácií vyplývalo, že

poskytnutie záruky v dôsledku jej zmeny v skutočnosti nezodpovedalo podmienkam stanoveným v právnej úprave o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko. Poznomenáva, že keďže schéma pomoci predbežne schválená Komisiou ustanovovala, že záruka môže pokryť najviac 80 % úverov, záruka spolkovej krajiny Bavorsko mala byť znížená v dôsledku vzdania sa bánk splatenia úverov vo výške 12 miliónov DEM. Okrem iného tvrdí, že ani nemecké orgány, ani spolková krajina Durínsko neboli spôsobilé vysvetliť zvýšenie zabezpečenej sumy z 52,72 na 54,72 miliónov DEM. Nakoniec Komisia uvádza, že aj za predpokladu, že by spolková krajina Durínsko mala pravdu v tvrdení, že zabezpečené riziko sa realizovalo v okamihu, kedy sa spolková krajina Bavorsko zaviazala zabezpečiť zostatkovú sumu vo výške 100 %, vôbec z uvedeného nevyplýva, že spolková krajina Bavorsko by nemala zabezpečiť novú splatnú sumu iba do výšky 80 %.

- 99 Na druhej strane sa domnieva, že je nesprávne tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého porušila článok 87 ods. 1 ES a povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o právne posúdenie záruky spolkovej krajiny Bavorsko.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 100 Spolková krajina Durínsko spochybňuje zákonnosť článku 1 napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že finančnú podporu udelenú LfA vo forme zabezpečenia pôžičky do výšky 54,7 miliónov DEM kvalifikuje ako štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, ďalej pre odôvodnenia založené na nesprávnom zistení skutkového stavu, porušení článku 87 ods. 1 ES a porušení povinnosti odôvodnenia.

- 101 V tejto súvislosti treba najskôr preskúmať, či Komisia vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu tým, že v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia skonštatovala, že „v dôsledku udelenia tak významnej regionálnej pomoci bola účtovná hodnota úveru skupiny bánk, teda 65,85 miliónov DEM, nakoniec stanovená iba na 54,7 miliónov DEM“ a že „LfA poskytla záruku za riadne splnenie zabezpečujúcu 100 % tejto sumy namiesto pôvodne stanovených 80 %“.
- 102 Ako bolo zdôraznené v bode 88 vyššie, tento prípad by mohol nastať iba vtedy, ak by spolková krajina Durínsko bola spôsobilá preukázať, že Komisia v rámci správneho konania obdržala všetky potrebné informácie, ktoré by jej umožnili opraviť prípadné nepresnosti skutočností zrekapitulovaných v rozhodnutí o začatí konania.
- 103 V tejto súvislosti je opodstatnené pripomenúť, že v bode 2.2.1 treťom odseku rozhodnutia o začatí konania Komisia uviedla, že „spolková krajina Bavorsko zriadila pre tento úver záruku za riadne splnenie na základe povolenej schémy pomoci“ a že „táto záruka pokrývala 80 % jej výšky, teda 52,72 miliónov [DEM]“. V piatom odseku toho istého bodu rozhodnutia o začatí konania je uvedené toto:
- „Vzhľadom na to, že PBK malo v skutočnosti prospech z dotácií a investičných úľav vyšších ako sa predpokladalo, úver vo výške 65,85 miliónov [DEM] poskytnutých konzorciom bánk bol uhradený len do výšky 54,7 miliónov [DEM]. Preto roku 1994 spolková krajina Bavorsko zmenila svoju záruku týkajúcu sa pôvodne 80 % sumy úverov (52,72 miliónov [DEM]) na 100 % záruku (54,7 miliónov [DEM])...“
- 104 Nakoniec, v rámci predbežného posúdenia pomoci, rozhodnutie o začatí konania uvádza, že „Komisia má tiež vážne pochybnosti v otázke, či opatrenia prijaté v rámci tejto záruky, teda jej zmena na 100 % záruku za riadne splnenie a zvýšenie

zabezpečenej sumy z 52,72 miliónov [DEM] na 54,7 miliónov [DEM] spadá [pod povolenú schému pomoci]" (bod 3.1.1 prvý odsek rozhodnutia o začatí konania).

105 Z týchto úvah jasne vyplýva, že v čase začatia konania Komisia odvodila z informácií, ktorými disponovala, na strane jednej, že roku 1994 bola záruka spolkovej krajiny Bavorsko pokrývajúca pôvodne 80 % úverov zmenená na záruku vo výške 100 % a na strane druhej, že zabezpečená suma bola zvýšená z 52,72 na 54,7 miliónov DEM.

106 Je potrebné zdôrazniť, že v liste z 30. marca 1999 zaujali nemecké orgány stanovisko vo vzťahu k takejto prezentácii skutočností týkajúcich sa záruky spolkovej krajiny Bavorsko. Podčiarkli, že v rámci dohody o ozdravení banky akceptovali vzdanie sa sumy 12 miliónov DEM z úverov pokrytých touto zárukou a že v dôsledku takéhoto vzdania sa bolo ich čisté riziko v súvislosti s týmito úvermi úplne pokryté tak, že „zostatková suma úverov v dôsledku toho zostala pokrytá vo výške 100 % zárukou spolkovej krajiny Bavorsko“. Okrem iného pripomenuli vývoj vo veci úverov pokrytých touto zárukou. Z tohto opisu vyplýva, že pred vzdaním sa príslušnej sumy bankami v rámci dohody o ozdravení bola celková výška úverov krytých zárukou spolkovej krajiny Bavorsko 58,4 milióna DEM. V nadväznosti na vzdanie sa bánk sumy 12 miliónov DEM plnenie spolkovej krajiny Bavorsko na základe jej záruky vo výške 3 milióny DEM a poskytnutie pôžičky vo výške 2 milióny DEM udelených LfA spoločnosti PA na splatenie jej pôžičiek, výška záruky bola znížená na 41,4 milióny DEM.

107 Vzhľadom na tieto informácie, ktoré nie sú Komisiou detailne spochybnené a žiaden dokument zo spisu ich nepopiera, je potrebné vyvodiť záver, že Komisia nesprávne skonštatovala, v podstate veci, v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia, že zabezpečená suma bola zvýšená z 52,72 na 54,7 miliónov DEM.

108 Pokiaľ ide o dôsledky tohto pochybenia, v zistení skutkového stavu treba zdôrazniť, že práve na základe tvrdenia uvedeného v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia sa Komisia domnievala, že výška pomoci, ktorá sa má vymôcť z dôvodu záruky spoljkovej krajiny Bavorsko sa zvýšila na 54,7 miliónov DEM (odôvodnenia č. 89 až č. 93 a č. 123 napadnutého rozhodnutia). Z uvedeného vyplýva, že v dôsledku vyššie uvedeného nesprávneho zistenia skutkového stavu Komisia chybné stanovila výšku pomoci, ktorá sa má vymôcť.

109 V tejto súvislosti sa tiež Súd prvého stupňa domnieva, že nedisponuje všetkými údajmi, ktoré by mu umožnili vykonať kontrolu nad dôvodnosťou napadnutého rozhodnutia, a musí preto z úradnej moci prihliadnúť na žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto otázke (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 20. februára 1997 Komisia/Daffix, C-166/95 P, Zb. s. I-983, bod 24; rozsudky Súdu prvého stupňa z 2. júla 1992, Dansk Pelsdyravlerforening/Komisia, T-61/89, Zb. s. II-1931, bod 129, a z 8. júla 2004, Mannesmannröhren-Werke/Komisia, T-44/00, Zb. s. II-2223, bod 210). Odôvodnenie prítomné v odôvodneniach č. 30, č. 32 a č. 89 napadnutého rozhodnutia prekáža výkonu preskúmania Súdom prvého stupňa tým, že presne a koherentne nevysvetľuje spôsob, akým Komisia dospela k prepojeniu medzi, po prvé, výškou bankových úverov zníženou zo 65,58 na 54,7 miliónov DEM (odôvodnenie č. 30 napadnutého rozhodnutia), po druhé, výškou záruky poskytnutou LfA najskôr vo výške 80 % úverov, potom 100 % úverov (odôvodnenia č. 30 a č. 32 napadnutého rozhodnutia) a po tretie, výškou poskytnutej záruky rozšírenej z 52,72 na 54,7 miliónov DEM (odôvodnenia č. 30 a č. 89 napadnutého rozhodnutia), aby odôvodnila výpočet hodnoty jednotlivých pomoci a dospela k svojmu chybnému záveru uvedenému v bode 108 vyššie. Okrem iného v napadnutom rozhodnutí Komisia ani neodpovedala na tvrdenie Spolkovej republiky Nemecko uvedené v listoch z 18. januára 1996 a 30. marca 1999, podľa ktorého pohľadávky spoljkovej krajiny Bavorsko boli nakoniec odkúpené TAB vo výške 15 miliónov DEM, ani neodôvodnila svoje posúdenie v súvislosti s prípadným dosahom tejto transakcie na hodnotu a splatenie predmetnej pomoci. Za týchto okolností treba skonštatovať, že z týchto viacerých dôvodov Komisia tiež porušila povinnosť odôvodnenia ustanovenú v článku 253 ES.

110 Ďalej treba skúmať, či Komisia tiež porušila článok 87 ods. 1 a 2 ES v rámci právneho posúdenia predmetnej finančnej podpory. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia nesprávne určila, že podmienky uvedené v právnej úprave o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko neboli dodržané, pretože, na strane jednej, pôvodná záruka sa zmenila na záruku vo výške 100 % a na strane druhej úvery kryté touto zárukou boli spreneverené v prospech skupiny Pilz. Podľa spolkovej krajiny Durínsko teda Komisia bez opodstatnenia vyvodila, že záruka spolkovej krajiny Bavorsko bola od počiatku nezlučiteľná so spoločným trhom.

111 V prvom rade treba pripomenúť, že v odôvodneniach č. 89 až č. 93 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla dôvody, ktoré ju viedli k vyžadovaniu vymáhania pomoci vo výške predstavujúcej záruku spolkovej krajiny Bavorsko. Po tom, ako Komisia zdôraznila v odôvodnení č. 89, že neúplné informácie zo strany nemeckých orgánov jej neumožnili odstrániť pochybnosti súvisiace so zmenou pôvodnej záruky, Komisia skonštatovala, že v rozpore s požiadavkami právnej úpravy o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko „predmetná pomoc zjavne neslúžila na financovanie investície, ktorá bola predmetom žiadosti o podporu a investor neparticipoval primeraným podielom zo svojich vlastných zdrojov na finančných nákladoch investície“ (odôvodnenia č. 90 a č. 91). Okrem iného zdôraznila, že vyhlásenia nemeckých orgánov, podľa ktorých zabezpečené úvery zväčša zvýhodňovali jedine spoločnosti skupiny Pilz, umožňujú vyvodit' zneužitie pomoci (odôvodnenie č. 92). Dospela preto k záveru, že „pomoc neprispela na investičný projekt na výstavbu továrne na CD, ale slúžila na podporu celej skupiny Pilz, a teda bola zneužitá v zmysle článku 88 ods. 2 Zmluvy ES“ a že „v dôsledku toho nie je pomoc v súlade s ustanoveniami Zmluvy ES a musí byť zrušená a nemecké orgány musia požadovať jej vrátenie“ (odôvodnenie č. 93).

112 Po prvé z týchto dôvodov jasne vyplýva, že Komisia práve v dôsledku zneužitia pomoci udelenej v rámci záruky spolkovej krajiny Bavorsko zastávala názor, že táto pomoc má byť vymáhaná. Ako správne zdôrazňuje Komisia, otázka zmeny záruky na

záruku vo výške 100 % bola uvedená iba subsidiárne a v žiadnom prípade nepredstavuje v tomto kontexte základ pre posúdenie Komisie.

- 113 Po druhé je potrebné podčiarknuť, že pojem zneužitie vyplýva priamo z článku 88 ods. 2 prvého pododseku ES, ktorý uvádza, že „ak Komisia po výzve, aby príslušné strany predložili pripomienky zistí, že pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov... sa zneužíva, rozhodne o tom, že príslušný štát túto pomoc v lehote stanovenej Komisiou zruší alebo upraví“. Okrem iného článok 1 písm. g) nariadenia č. 659/1999 definuje pojem „nesprávne uplatnená pomoc“ [zneužitie pomoci — *neoficiálny preklad*] ako „pomoc uplatnenú príjmom v rozpore s rozhodnutím vykonaným podľa článku 4(3) alebo článku 7(3) alebo (4) tohto nariadenia“.
- 114 Z týchto ustanovení vyplýva, že Komisia musí na účely dokázania, že pomoc udelená v súlade so schválenou schémou pomoci bola zneužitá, preukázať, že táto pomoc bola použitá spôsobom porušujúcim schému schválenú Komisiou, teda spôsobom porušujúcim vnútroštátne pravidlá spravujúce takúto schému alebo dodatočné podmienky prijaté členským štátom v rámci schválenia schémy Komisiou.
- 115 Treba skonštatovať, že v prejednáwanej veci Komisia jasne preukázala, že záruka spolkovej krajiny Bavorsko bola použitá spôsobom porušujúcim právnou úpravu o poskytnutí záruk spolkovou krajinou Bavorsko. Najskôr pripomenula v odôvodnení č. 90 napadnutého rozhodnutia, že na základe tejto schémy poskytuje spolková krajina Bavorsko záruky na účely pokrytia úverov určených na financovanie investícií (výstavba, rozširovanie, atď.) a že získať takúto záruku je možné iba vtedy, ak oprávnený podnik participuje primeraným podielom zo svojich vlastných zdrojov na financovaní projektu a zaručením financovania projektu v celom rozsahu dbá na platbu úrokov a splatenie úverov v primeraných lehotách. Ďalej skonštatovala, že na

jednej strane „podstatná časť predmetnej pomoci zjavne neslúžila na financovanie investície, ktorá bola predmetom žiadosti o podporu a investor neparticipoval primeraným podielom zo svojich vlastných zdrojov na finančných nákladoch investície“ (odôvodnenie č. 91) a na druhej strane „tieto úvery zabezpečené verejnou zárukou... zväčša zvyhodňovali jedine spoločnosti skupiny Pilsz“ (odôvodnenie č. 92).

116 Vzhľadom na vyššie uvedené nie je podstatná skutočnosť, že záruka bola pôvodne udelená v súlade so schémou pomoci. Ako správne zdôrazňuje Komisia, nie pôvodné udelenie pomoci, ale práve jej následné použitie spôsobom porušujúcim ustanovenia povolenej schémy pomoci predstavuje zneužitie. Z článku 88 ods. 2 prvého pododseku ES jasne vyplýva, že zistenie zneužitia predstavuje odlišné a nezávislé kritérium od kritéria zlučiteľnosti so spoločným trhom a teda už samotné odôvodňuje rozhodnutie Komisie nariaďujúce zrušenie alebo zmenu pomoci. V rozpore s tvrdením spolkovej krajiny Durínsko preto Komisia v súlade s právom nezahrnula do napadnutého rozhodnutia dôvody smerujúce k preukázaniu nezlučiteľnosti záruky spolkovej krajiny Bavorsko so spoločným trhom. Z uvedeného vyplýva, že Komisia v tejto súvislosti dodržala povinnosť odôvodnenia na základe článku 253 ES.

117 Tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa údajného porušenia článku 87 ES musia byť preto zamietnuté ako nedôvodné.

118 Vzhľadom na všetko vyššie uvedené musí byť článok 1 napadnutého rozhodnutia zrušený, pretože Komisia sa v ňom domnievala, že štátna pomoc udelená v rámci výstavby továrne na CD v Albrechts zahŕňa sumu 54,7 miliónov DEM ako záruku spolkovej krajiny Bavorsko.

C — O odpustení pohľadávky vo výške 3 milióny DEM odsúhlasenom spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnosti PBK

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 119 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia chybné v odôvodnení č. 96 napadnutého rozhodnutia určila, že PBK mala z pomoci prospieť, pretože LfA odpustila tomuto podniku svoju pohľadávku vo výške 3 milióny DEM. Zdôrazňuje, že uvedeným konštatovaním Komisia neprihliadla na to, že túto sumu už zobrala do úvahy ako pomoc v rámci posúdenia záruky poskytnutej spolkovou krajinou Bavorsko — konkrétne sumu 54,72 miliónov DEM. Ako nemecké orgány informovali Komisiu počas konania listami z 3. marca 1999 a z 30. marca 1999, táto pohľadávka vznikla voči PBK z dôvodu zaplatenia príslušnej sumy bankám preto, aby sa znížila výška úverov pokrytých pôvodnou zárukou.
- 120 Ďalej tvrdí, že Komisia vykonala nesprávne posúdenie tým, že sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že odpustenie pohľadávky vo výške 3 milióny DEM LfA predstavuje novú pomoc. Zdôrazňuje, ako je podčiarknuté v predchádzajúcom bode, že táto podpora slúžila na splatenie bankových úverov, ktoré boli poskytnuté na účely výstavby továrne na CD v Albrechts a ktorá bola krytá zárukou spolkovej krajiny Bavorsko. V každom prípade zastáva názor, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že odpustenie pohľadávky LfA vo výške 3 milióny DEM v prospech PBK predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.
- 121 Komisia, ktorú podporuje ODS, spochybňuje všetky tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa odpustenia pohľadávky vo výške 3 milióny DEM. Najskôr zdôrazňuje, že nevykonala nesprávne zistenie skutkových alebo právnych okolností týkajúcich sa tejto podpory, pretože nekvalifikovala ako dodatočnú pomoc plnenie

na základe záruky, ale práve odpustenie pohľadávky, ktorá vznikla z tohto plnenia. Okrem iného podčiarkuje, že hoci bolo toto odpustenie pohľadávky kvalifikované ako pomoc už pri začatí konania vo veci formálneho zisťovania, najmä v tabuľke uvedenej na strane 9 rozhodnutia o začatí konania, nemecké orgány proti tomu neprotestovali. Okrem iného sa Komisia domnieva, že pokiaľ ide o túto pomoc, dodržala povinnosť odôvodnenia. Zdôrazňuje, že v odôvodnení č. 96 napadnutého rozhodnutia skonštatovala, opierajúc sa o neúplné informácie poskytnuté nemeckými orgánmi, že išlo o pomoc udelenú bez právneho základu, ktorá je preto nezlučiteľná so spoločným trhom.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 122 Spolková krajina Durínsko namieťa v súvislosti s odpustením pohľadávky LfA vo výške 3 milióny DEM voči spoločnosti PBK nesprávne zistenie skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.
- 123 Najskôr je opodstatnené pripomenúť, že v odôvodnení č. 96 napadnutého rozhodnutia Komisia skonštatovala, že „vzdanie sa uhradenia úveru vo výške 3 milióny DEM... musí byť tiež považované za nezlučiteľnú pomoc, ktorá musí byť vrátená, pretože bola udelená bez právneho základu“ [*neoficiálny preklad*].
- 124 Podľa spolkovej krajiny Durínsko toto konštatovanie spočíva na nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení, pretože tým, že Komisia prihliadla na celkovú výšku záruky spolkovej krajiny Bavorsko (54,7 miliónov DEM), ako aj na pohľadávku, ktorú sa táto rozhodla od PBK nevymáhať (3 milióny DEM) Komisia zobrala tú istú pomoc do úvahy dvakrát. V každom prípade Komisia porušila povinnosť odôvodnenia tým, že neuviedla dôvody, pre ktoré považovala odpustenie pohľadávky za pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

- 125 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že tak existencia, ako aj rozsah pomoci musia byť posúdené so zreteľom na situáciu v okamihu jej udelenia. A teda skutočnosť, že verejná záruka bola poskytnutá v čase úpadku podniku príjemcu, nemení povahu tejto záruky v zmysle článku 87 ES a nezakladá vznik novej pomoci.
- 126 Je pravda, že v určitých prípadoch skutočnosť, že sa verejný ručiteľ po výzve na plnenie zo záruky jednostranne vzdá svojich práv voči príjemcovi, môže zakladať pomoc. To je osobitne prípad, ak verejný ručiteľ nekoná ako racionálny hospodársky subjekt a neuplatní všetky možné spôsoby pre obdržanie úhrady sumy, ktorú musel zaplatiť na základe záruky. Navyše, ak sa zdá, že po plnení na základe záruky je odpustenie pohľadávky pôvodne pokrytej zárukou na pôžičku konečné a má takto za následok priame zníženie zadĺženia príjemcu, takéto vzdanie sa pohľadávky je v princípe spôsobilé založiť pomoc odlišnú tým, že prináša dodatočnú ekonomickú výhodu vo vzťahu k záruke na pôžičku, ako aj k jej plneniu.
- 127 Je ale potrebné zdôrazniť, že Komisia až v priebehu tohto konania uviedla, že ako dodatočnú pomoc nekvalifikovala plnenie na základe záruky, ale práve odpustenie pohľadávky vzniknutej z tohto plnenia. Treba skonštatovať, že odôvodnenia č. 31 a č. 96 napadnutého rozhodnutia neumožňujú ani účastníkom konania, ani Súdu prvého stupňa z právneho hľadiska dostatočne porozumieť úvahám vysloveným v tejto súvislosti a následne preskúmanie dôvodov, prostredníctvom Súdom prvého stupňa, na základe ktorých sa Komisia domnievala, pri prijímaní tohto rozhodnutia, že odpustenie pohľadávky predstavuje novú pomoc odlišnú od pomoci zohľadnenej na základe záruky spolkovej krajiny Bavorsko alebo jej plnenia. Okrem toho, podľa ustálenej judikatúry vysvetlenia uvedené Komisiou počas sporového konania pred Súdom prvého stupňa v zásade nemôžu napraviť nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. októbra 1996, Nemecko a i./Komisia, C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Zb. s. I-5151, body 47 a 48; rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, British Airways a i. a British Midland Airways/Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, body 116 až 119, a z 18. januára 2005, Confédération nationale du Crédit mutuel/Komisia, T-93/02, Zb. s. II-143, body 123 až 126).

128 A preto bez potreby skúmať otázku, či Komisia skutočne zobrala do úvahy dvakrát tú istú pomoc sa Súd prvého stupňa domnieva, že Komisia sa v každom prípade nemohla uspokojiť v odôvodnení č. 96 s konštatovaním, že vzdanie sa uhradenia úveru predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, pretože bola „udelená bez právneho základu“.

129 Bez potreby skúmať ďalšie námietky uvedené v tejto súvislosti spolkovou krajinou Durínsko je preto správne jej tvrdenie, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia na základe článku 253 ES v súvislosti s kvalifikáciou odpustenia pohľadávky LfA vo výške 3 milióny DEM spoločnosti PBK ako pomoc.

130 Vzhľadom na vyššie uvedené musí byť článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia zrušený z dôvodu, že Komisia sa domnievala, že štátna pomoc udelená na účely výstavby, prevádzky a konsolidácie továrne na CD v Albrechts zahŕňa sumu 3 milióny DEM z dôvodu odpustenia pohľadávky v prospech PBK.

D — O dotáciách a investičných úľavách vo výške 63,45 miliónov DEM a 19,42 miliónov DEM udelených spolkovou krajinou Durínsko a spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnému podniku a PA

1. Tvrdenia účastníkov konania

131 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia sa dopustila viacerých nesprávnych zistení skutkového stavu, nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia v súvislosti s dotáciami a investičnými úľavami poskytnutými spolkovou krajinou Durínsko a spolkovou krajinou Bavorsko (LfA).

132 Predovšetkým tvrdí, že ak Komisia v odôvodnení č. 88 napadnutého rozhodnutia skonštatovala, že voči CD Albrechts bolo prijaté rozhodnutie požadujúce vrátenie sumy 32,45 miliónov DEM z dôvodu investičných dotácií, ktoré mu boli udelené, Komisia potom nesprávne v článku 2 napadnutého rozhodnutia požaduje uhradenie celkovej výšky týchto dotácií, teda 63,45 miliónov DEM.

133 Ďalej tvrdí, že v rozpore s konštatovaním Komisie v odôvodneniach č. 87 a č. 88 napadnutého rozhodnutia, dotácie a investičné úľavy, ktoré boli udelené v rámci etablovania sa továrne na CD v Albrechts, predstavujú existujúcu pomoc, ktorá je v súlade s predbežne schválenými schémami pomoci Komisiou a nie novú pomoc, ktorá by bola nezlučiteľná s vnútorným trhom v dôsledku skutočnosti, že bola udelená spôsobom porušujúcim údajný zákaz podporovať zariadenia v rámci prepojených podnikov. Zdôrazňuje, že vo všeobecnosti ani zákon o investičných daňových úľavách, ani schéma TIC, ani právo Spoločenstva neobsahujú zákaz takéhoto rozsahu. Ďalej pripomína, že aj za predpokladu, že schéma TIC stanovuje zákaz podpory zariadení v rámci prepojených podnikov, tento zákaz bol v predmetnej veci dodržaný, pretože pred uhradením dotácie sa od spoločného podniku vždy požadovalo potvrdenie, že dotácie nebudú použité na podporu zariadení v rámci prepojených podnikov. Podľa nej tieto okolnosti jasne vyplývajú z obžalovacieho spisu štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen z 9. apríla 1998, ktorý bol Komisii poskytnutý v prílohe k listu z 28. septembra 1999. Okrem iného podľa jej názoru v čase uzavretia zmluvy na výstavbu továrne na CD v Albrechts sa nebolo možné domnievať, že vzťahy medzi spoločným podnikom a Pilz Construction boli vzťahmi medzi „prepojenými podnikmi“, pretože v tom čase skupina Pilz bola iba minoritným akcionárom spoločného podniku. Domnieva sa preto, že udelenie dotácie bolo v súlade s podmienkami stanovenými schémou TIC, spadajúc takto pod povolenú schému pomoci a následne bolo zlučiteľné so spoločným trhom. Podľa nej sa časť dotácií dostala do nesúladu so schémou TIC a následne sa stala nezlučiteľná so spoločným trhom jedine v dôsledku jej spreneverenia v prospech skupiny Pilz. V tejto súvislosti okrem iného spochybuje

tvrdenie Komisie, podľa ktorého počas konania vo veci formálneho zisťovania nepredložili nemecké orgány dôkaz, že časť dotácií by bola použitá riadnym spôsobom. Zdôrazňuje, že predmetná informácia bola uvedená v obžalovacom spise štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen z 9. apríla 1998 (s. 10 až 12).

134 Okrem iného v súvislosti s udelením investičných úľav spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia zanedbala stanovenie podmienok pre ich udelenie a následne dospela k nesprávnemu názoru, podľa ktorého mal údajný zákaz podpory v rámci prepojených podnikov zabrániť udeleniu takýchto úľav. Zdôrazňuje, že zákon o investičných daňových úľavách nestanovuje takýto zákaz a že naopak priznáva investorovi právo na poskytnutie uvedených úľav bez ohľadu na to, kto bude dodávateľ zariadenia. Navyše podľa nej Komisia nezohľadnila skutočnosť, že časť investičných úľav, konkrétne suma vo výške 6,137 miliónov DEM, bola predmetom žiadosti o vrátenie a že pre zvyšnú sumu boli podmienky stanovené zákonom nepochybne naplnené.

135 Nakoniec spolková krajina Durínsko spochybňuje tvrdenie ODS, podľa ktorého dotácie a investičné úľavy nemali byť poskytnuté, pretože investičný projekt začal 29. augusta 1989, teda pred zjednotením Nemecka. Podľa nej je potrebné zdôrazniť, okrem toho, že uvedené konštatovanie je chybné, že nariadenie o plánovaní z 25. januára 1991 stanovujúce podrobnosti o spôsoboch udelenia pomoci podľa schémy TIC umožnilo podporiť tiež projekty, ktoré začali po 1. júli 1990, a teda pred 3. októbrom 1990 (Bundestag, oznámenie č. 12/895, príloha 4). Okrem iného zdôrazňuje, že pokiaľ ide o investičné úľavy, príslušná právna úprava bola účinná na území Nemeckej demokratickej republiky už pred zjednotením a v počiatočnom období bola po zjednutí zachovaná na základe zmluvy uzavretej 31. augusta 1990 medzi Spolkovou republikou Nemecko a Nemeckou demokratickou republikou o zjednotení Nemecka (BGBl. II, 1990, s. 889).

136 Komisia popiera, že sa dopustila nesprávneho posúdenia skutkových okolností a nesprávneho posúdenia v súvislosti s dotáciami a investičnými úľavami.

137 Zdôrazňuje, že tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého nezobrala do úvahy ňou výslovne stanovenú podmienku na udeľovanie investičných dotácií na základe schémy TIC je nepochopiteľné, pretože práve so zreteľom na túto podmienku Komisia založila svoje právne posúdenie uvedenej pomoci (odôvodnenia č. 87 a č. 88 napadnutého rozhodnutia). Domnieva sa, že doplnenie takejto podmienky bolo logické, pretože aj keď neexistuje všeobecný zákaz, pokiaľ ide o dotácie prepojeným podnikom, je vhodné aspoň zakázať poskytovanie verejných zdrojov, ak sú tieto fondy v rámci systému centralizovaného riadenia financií automaticky pozbavené svojho účelu a v dôsledku toho ich získajú ostatné podniky skupiny, ktoré nenapĺňajú podmienky pre udelenie predmetných dotácií (v tomto prípade spoločnosti skupiny Pilz). Podotýka, že ak sú dotácie povolené na základe článku 87 ods. 3 ES vyplatené podniku, ktorý sa zúčastňuje systému centralizovaného riadenia financií, takéto dotácie musia byť výnimočne hneď považované za protiprávne a následne vymáhané. Podľa Komisie takýto systém od počiatku bráni tomu, aby boli dotácie použité v súlade s ich účelom. Okrem iného podľa nej žiadosť o vrátenie investičných dotácií spolkovej krajiny Durínsko predstavuje uznanie, že predmetná pomoc bola spoločným podnikom nesprávne použitá. Navyše sa domnieva, že ak spolková krajina Durínsko tvrdí, že zvyšok dotácií bol použitý riadne, musí o tom predložiť dôkaz. Pripomína však, že počas správneho konania ani nemecké spolkové orgány ani spolková krajina Durínsko ani žiaden účastník konania nebol spôsobilý dokázať, že aspoň časť dotácií slúžila na výstavbu, rozšírenie alebo racionalizáciu podniku.

138 Ďalej zdôrazňuje, že keďže jej nemecké orgány neposkytli rozhodnutie spolkovej krajiny Durínsko požadujúce vrátenie pomoci, nemala inú voľbu ako založiť svoje rozhodnutie jedine na informáciách, ktorými disponovala v čase prijatia rozhodnutia, konkrétne obžalovacím spisom štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen z 9. apríla 1998. Podľa nej z tohto dokumentu vyplýva, že orgány Durínska pri výpočte výšky pomoci, ktorú požadovali vrátiť, nesprávne vychádzali z hypotézy, že zneužitá suma bola nižšia, pretože v čase vymedzenia súm, ktoré mali byť vrátené, ešte nevedeli, že zákaz poskytovať dotácie prepojeným podnikom bol porušený pre celý projekt, a preto žiadna dotácia nemala byť poskytnutá. Zastáva preto názor, že v napadnutom rozhodnutí sa v súlade s právom domnievala, že

všetky udelené dotácie musia byť kvalifikované ako protiprávne a v dôsledku toho musia byť vrátené. Podľa nej je uvedený záver o to presvedčivejší, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia nedisponovala informáciami, z ktorých by vyplývalo, že suma vo výške 32,45 miliónov DEM požadovaná spolkovou krajinou Durínsko bola skutočne vrátená.

- 139 Okrem iného Komisia ako odpoveď na tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého nezobrala do úvahy možnosť, že továreň na CD v Albrechts bola dotovaná v rámci regionálnych schém pomoci, pripomína, že pri posúdení dotácií a investičných úľav vychádzala z usmernení o regionálnej štátnej pomoci [Oznámenie Komisie o usmernení o národnej regionálnej pomoci (Ú. v. ES C 74, 1998, s. 9; Mim. vyd. 08/001, s. 226), naposledy zmenené oznámením o zmenách a doplnkoch k usmerneniam o štátnej pomoci s regionálnym zameraním (Ú. v. ES C 258, 2000, s. 5; Mim. vyd. 08/001, s. 377), ďalej len „usmernenia o regionálnej pomoci“], takže nie je opodstatnené rozoberať túto otázku.

- 140 Nakoniec sa domnieva, že ak je na jednej strane nepochybné, že investičné úľavy boli spreneverené v rámci systému centrálného riadenia financií a na druhej strane nebol predložený dôkaz o riadnom použití časti úľav, je opodstatnené vyžadovať vrátenie všetkých úľav, pretože tieto úľavy sa od ich udelenia musia považovať za nezlučiteľné so spoločným trhom. Pripomína, že hoci už bolo požadované vrátenie sumy vo výške 6,4 milióna DEM zvýšenej o 2,2 milióna DEM (odôvodnenie č. 79 napadnutého rozhodnutia), nedisponuje informáciami o skutočnom zaplatení tejto sumy, a teda požadovala zaplatenie celkovej sumy, konkrétne 19,42 miliónov DEM. Tiež zastáva názor, že tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého sa Komisia k investičným úľavám nevyjadřila, nezodpovedá skutočnosti. Poznamenáva, že sa k tejto otázke vyjadřila, pretože odvolajúc sa na predchádzajúce odôvodnenia preukázala v odôvodnení č. 94 napadnutého rozhodnutia nezlučiteľnosť týchto úľav, pričom vychádzala z vyhlásení nemeckých orgánov, na základe ktorých je možné sa domnievať, že zdroje neboli použité na investičný projekt, ale slúžili na podporovanie činnosti celej skupiny Pils, a teda boli zneužit.

141 Pokiaľ ide o dotácie a investičné úľavy, ODS sa pripája k prednesu Komisie. Zdôrazňuje okrem iného, že ešte existuje ďalší argument v prospech stanoviska Komisie, na základe ktorého dotácie a investičné úľavy poskytnuté spoločnému podniku a neskôr PA neboli v súlade so schémou pomoci stanovenou zákonom o daňových investičných úľavách a schémou TIC schválenou Komisiou. Podotýka, že podľa tvrdení samotnej spolkovej krajiny Durínsko bola uvedená pomoc poskytnutá pred zjednotením, teda v čase, kedy schémy pomoci ešte neboli pre spolkovú krajinu Durínsko účinné (body 1.2, 3.2 a 2.9.2 schémy pomoci TIC a usmernenia o regionálnej pomoci, bod 4.2).

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

142 V rámci tohto žalobného dôvodu je opodstatnené preskúmať oddelene tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa dotácií a investičných úľav udelených spolkovou krajinou Durínsko a tvrdenie týkajúce sa dotácií a investičných úľav udelených spolkovou krajinou Bavorsko (LfA). Aj v napadnutom rozhodnutí Komisia tieto dve podpory odôvodnila odlišne.

a) Dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Durínsko

143 Podľa článku 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Durínsko sú nezlučiteľné so Zmluvou o ES v tom, že boli predmetom zneužitia v zmysle článku 88 ods. 2 ES.

- 144 Pojem zneužitie vyplýva priamo z článku 88 ods. 2 ES ktorý uvádza, že „ak Komisia po výzve, aby príslušné strany predložili pripomienky, zistí, že pomoc poskytnutá štátom alebo zo štátnych zdrojov... sa zneužíva, rozhodne o tom, že príslušný štát túto pomoc v lehote stanovenej Komisiou zruší alebo upraví“. Podľa článku 1 písm. g) nariadenia č. 659/1999 pomoc je zneužitá, ak je „uplatnen[á] príjmom v rozpore s rozhodnutím vykonaným podľa článku 4(3) alebo článku 7(3) alebo (4) tohto nariadenia“.
- 145 Z ustanovení vyplýva, že na účely preukázania, že pomoc udelená v rámci povolenej schémy pomoci bola zneužitá, musí Komisia dokázať, že pomoc bola použitá spôsobom porušujúcim vnútroštátne pravidlá spravujúce túto schému alebo dodatočné podmienky odsúhlasené členským štátom v čase schvaľovania schémy Komisiou.
- 146 V prejednávanej veci v odôvodnení č. 87 napadnutého rozhodnutia odôvodnila Komisia svoje posúdenie, že dotácie a úľavy udelené spolkovou krajinou Durínsko boli zneužitá takto:

„Podľa šetrenia nemeckých súdnych orgánov prebiehala v rámci skupiny medzi príslušnými podnikmi skupiny Pilz výmena výrobkov a služieb vo výške 109 miliónov DEM. Investičný projekt v celom rozsahu nemohol mať teda z podpory prospech, keďže bol porušený zákaz podpory zariadení v rámci prepojených podnikov. V dôsledku toho predmetná investičná dotácia, ktorá bola nesprávne poskytnutá na základe [schémy TIC a] zákona o investičných daňových úľavách pre roky 1991 a 1992 nie je v súlade s programom v sume 63,45 miliónov DEM a nesmie sa preto považovať za krytú [povolenými schémami].“ [*neoficiálny preklad*]

Komisia preto dospela k záveru, že uvedená pomoc, obdržaná prostredníctvom systému centralizovaného riadenia financií skupiny Pilz musí byť považovaná za

nezlučiteľnú so spoločným trhom a musí byť vrátená. Okrem iného zdôraznila, že spolková krajina Durínsko rozhodnutím z 27. júla 1995 požadovala iba vrátenie sumy 32,5 miliónov DEM, a teda ešte zostáva vymôcť sumu vo výške 30,95 miliónov DEM (odôvodnenie č. 88 napadnutého rozhodnutia).

147 Z uvedených dôvodov vyplýva, že Komisia sa na základe existencie výmeny výrobkov a služieb v rámci skupiny Pils a spreneverenia zdrojov prostredníctvom systému centralizovaného riadenia financií v napadnutom rozhodnutí domnievala, že došlo k porušeniu zákazu podpory na zariadenia v rámci prepojených podnikov a následne zneužitiu v zmysle článku 88 ods. 2 ES.

148 Je opodstatnené zdôrazniť, že vo svojich písomných vyjadreniach spolková krajina Durínsko tvrdila, bez toho, aby to Komisia osobitne spochybnila, že tento zákaz nebol uvedený ani v schéme TIC, ani v zákone o investičných daňových úľavách, ktoré Komisia schválila ako schémy pomoci, ale že ide o dodatočnú podmienku, ktorou spolková krajina Durínsko v prejednávacom prípade podriadila uhradenie každej časti dotácií a úľav, aby vylúčila, že budú použité na podporu ostatných podnikov skupiny Pils. Obžalovací spis štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen, ktorý bol Komisii poskytnutý v rámci správneho konania, tiež predstavuje v tomto zmysle indiciu.

149 Keďže zákaz podpory nie je uvedený ani v príslušných schémach pomoci, ani v rozhodnutiach o schválení týchto schém, Komisia sa pre vyvodenie záveru, že došlo k zneužitiu, nemohla v prejednávanej veci oprieť jedine o porušenie uvedeného zákazu. Ako je zdôraznené v bode 145 vyššie, aby Komisia preukázala, že pomoc udelená v rámci povolenej schémy pomoci bola zneužitá, musí dokázať, že uvedená pomoc bola použitá spôsobom porušujúcim vnútroštátne pravidlá spravujúce túto schému alebo dodatočné podmienky prijaté členským štátom

v čase schvaľovania schémy. Porušenie podmienky ustanovenej jednostranne poskytovateľom pomoci bez toho, aby táto podmienka bola výslovne stanovená vnútroštátnymi pravidlami schválenými Komisiou, však nemôže byť považované za náležitosť dostatočne charakterizujúcu zneužitie pomoci v zmysle článku 88 ods. 2 prvého pododseku ES.

150 Je pravda, že vo všeobecnosti sa môže zdať užitočné v prípade, akým je tento, kde je príjemca pomoci integrovaný do skupiny spoločností, v ktorej sa uplatňuje systém centralizovaného riadenia financií, podriať udelenie dotácií a inej pomoci prísnemu zákazu použitia pomoci na podporu ostatných podnikov skupiny, ku ktorej príjemca patrí. Z obžalovacieho spisu štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen okrem iného vyplýva, že práve z tohto dôvodu podmienila spolková krajina Durínsko v prejednávacom prípade udelenie dotácií takémuto zákazu. Samotná skutočnosť, že by bolo vhodné stanoviť nejakú klauzulu v schéme pomoci, nemôže prekryť fakt, že v tomto prípade takéto ustanovenie nebolo uvedené ani v príslušných schémach, ani v rozhodnutí Komisie, a teda jeho nedodržanie nemôže založiť zneužitie pomoci v zmysle článku 88 ods. 2 prvého pododseku ES bez toho, aby nebola porušená predvídateľnosť kontroly vykonávanej Komisiou na základe uvedeného ustanovenia.

151 Spolková krajina Durínsko teda v súlade s právom tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, zastávajúc názor, že dotácie a investičné úľavy poskytnuté spolkovou krajinou Durínsko boli predmetom zneužitia v zmysle článku 88 ods. 2 prvého pododseku ES jedine z dôvodu porušenia zákazu stanoveného pri ich udelení.

152 So zreteľom na vyššie uvedené, bez potreby skúmať ostatné námietky uvedené v tejto súvislosti spolkovou krajinou Durínsko, článok 1 napadnutého rozhodnutia musí byť zrušený z dôvodu, že Komisia sa domnievala, že štátna pomoc určená ako nezlučiteľná so spoločným trhom zahŕňa sumu vo výške 63,45 miliónov DEM ako dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Durínsko.

b) O dotáciách a investičných úľavách udelených spolkovou krajinou Bavarsko (LfA)

153 Z odôvodnení č. 93 až č. 95 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v súvislosti s dotáciami a investičnými úľavami udelenými spolkovou krajinou Bavarsko (LfA) Komisia dospela k týmto zisteniam:

„Pomoc nebola použitá na investičný projekt výstavby továrne na CD, ale slúžila na podporu celej skupiny Pilz, a teda bola zneužitá v zmysle článku 88 ods. 2... ES...

Uvedené sa vzťahuje aj na celkovú sumu vo výške 19,42 miliónov DEM, ktorá bola poskytnutá na základe zákona o investičných úľavách alebo ustanovení týkajúcich sa podpôr TIC.

Nemecké orgány informovali Komisiu, že prijali opatrenia stanovené nemeckým právom na vrátenie pomoci v rámci konkurzného konania skupiny Pilz.“

154 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že spolková krajina Durínsko správne tvrdí, že takéto vágne a málo podrobné odôvodnenie porušuje článok 253 ES, pretože neprináša žiadnu zmienku o dôvodoch, na základe ktorých sa Komisia domnievala, že dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Bavarsko boli použité spôsobom porušujúcim schému TIC a zákon o investičných úľavách.

155 Nestačí totiž skonštatovať, ako vyplýva z odôvodnenia č. 95 napadnutého rozhodnutia, že nemecké orgány informovali Komisiu, že prijali opatrenia stanovené nemeckým právom a požadujú vrátenie tejto pomoci. Nezávisle od otázky, či takáto žiadosť mohla byť Komisiou platne interpretovaná ako uznanie neregulárneho použitia príslušnej pomoci týmito orgánmi, táto skutočnosť nemôže zbaviť Komisiu jej povinnosti odôvodnenia na základe článku 253 ES, pokiaľ ide o nezlučiteľnosť príslušnej pomoci so spoločným trhom.

156 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie požadované článkom 253 ES musí odzrkadliť jasným a jednoznačným spôsobom úvahu orgánu Spoločenstva tak, aby dotknuté osoby mali možnosť spoznať odôvodnenie prijatého opatrenia na účely obhajoby svojich práv a súd Spoločenstva mohol vykonávať preskúmanie (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 14. februára 1990, *Delacre a i./Komisia*, C-350/88, Zb. s. I-395, bod 15 a tam citovanú judikatúru). Pokiaľ ide o pojem dotknuté osoby v zmysle už citovanej judikatúry, Súdny dvor rozhodol, že požiadavka odôvodnenia musí byť posúdená predovšetkým vzhľadom na záujem osôb, ktorým je rozhodnutie určené, a ďalších osôb, ktoré sú napadnutým aktom priamo a osobne dotknuté v zmysle článku 230 ES, na obdržaní vysvetlenia (rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 1985, *Holandsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek/Komisia*, 296/82 a 318/82, Zb. s. 809, bod 19; rozsudok *Confédération nationale du Úver mutuel/Komisia*, už citovaný v bode 127 vyššie, bod 68). Zdá sa teda, že požiadavka odôvodnenia rozhodnutia prijatého v oblasti štátnej pomoci nemôže byť determinovaná iba záujmom členského štátu, ktorému je rozhodnutie určené, byť informovaný, tento záujem môže byť znížený z osobitných dôvodov smerujúcich k spochybneniu alebo nespochybneniu určitých právnych a skutkových okolností počas správneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok *British Airways a i. a British Midland Airways/Komisia*, už citovaný v bode 127 vyššie, bod 92). Hneď ako sa preto napadnuté rozhodnutie v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES priamo a osobne dotýka žalobcu, ktorým je v tomto prípade spolková krajina Durínsko, tento žalobca má právo požadovať, aby odôvodnenie predmetného rozhodnutia, na účely naplnenia požiadaviek článku 253 CE, odzrkadlilo všetky skutkové a právne okolnosti, na ktorých je založené.

- 157 Z uvedeného vyplýva, že Komisia porušila svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 253 ES tým, že neuviedla dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Bavorsko boli použité spôsobom porušujúcim schému TIC a zákon o investičných úľavách.
- 158 So zreteľom na vyššie uvedené, bez potreby skúmať ostatné námietky uvedené v tomto kontexte spolkovou krajinou Durínsko, článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia musí byť zrušený v rozsahu, v akom sa týka dotácií a investičných úľav udelených spolkovou krajinou Bavorsko.

E — O záruke poskytnutej THA spoločnosti Robotron a spoločnému podniku

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 159 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia sa nesprávne v odôvodneniach č. 97 až č. 99 napadnutého rozhodnutia domnievala, že poskytnutie záruky THA a následné plnenie na základe tejto záruky nepredstavuje existujúcu pomoc, ktorá je v súlade so schémou pomoci predbežne schválenou Komisiou, ale novú pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom. Po prvé zdôrazňuje, že THA zriadila záruku v prospech spoločného podniku na účely uľahčenia privatizácie tohto podniku, pričom uvedená záruka bola samozrejme poskytnutá v súlade s prvou a druhou schémou THA (schválenými listami Komisie z 26. septembra 1991 a 8. decembra 1992), a teda predstavuje existujúcu pomoc a nie novú pomoc. Pripomína, že znenie prvej schémy THA jasne stanovovalo, že THA mala právo zriadiť záruky pokrývajúce záväzky podnikov, v ktorých vlastnila podiely, pričom pod pojmom „podniky“ treba tiež rozumieť účasť v dcérskych spoločnostiach a spoločných podnikoch. Podľa nej to bol práve tento prípad, pretože zriadenie záruky v prospech spoločného podniku umožnilo prevod podielov patriacich z väčšej časti Robotronu — verejnej

spoločnosti — na PBK — súkromnú spoločnosť —, vylúčiť takto prípadné žiadosti o odškodnenie voči prvej spoločnosti. Z uvedeného okrem iného vyplýva, že vyhlásenia predsedu predstavenstva Robotron, na ktoré sa Komisia odvoláva v odôvodnení č. 98 napadnutého rozhodnutia, aby preukázala, že cieľom THA bola od začiatku likvidácia a nie privatizácia Robotronu, nie sú relevantné z dôvodu, že neboli urobené v čase, v ktorom sa plánovala likvidácia Robotronu. Podľa spolkovej krajiny Durínsko všetky zmluvy o vzniku spoločného podniku boli uzavreté a záruka bola poskytnutá ešte pred zjednotením Nemecka, teda v čase, kedy Robotron ešte reálne dúfal, že sa zúčastní trhovej ekonomiky — prostredníctvom spoločného podniku — a stane sa lídrom vo výrobe CD v bývalej Nemeckej demokratickej republike a zároveň prípadná likvidácia nebola aktuálna.

160 Po druhé spolková krajina Durínsko spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého schémy THA, vrátane podmienok udelenia rôznych pomoci uvedených v týchto schémach, musia byť vykladané reštriktívne. Domnieva sa, že okrem preukázaného faktu, že poskytnutie záruky Robotronu a spoločnému podniku bezpochyby spĺňalo podmienky pre poskytnutie pomoci uvedené v schémach THA, aj keby boli vykladané najreštriktívnejším spôsobom, uvedené stanovisko Komisie nezohľadňuje skutočnosť, že v čase schválenia týchto schém Komisiou sa všetky strany — vrátane Komisie — dohodli na tom, že nezvyčajná úloha THA si vyžaduje veľkorysé uplatňovanie režimu kontroly pomoci Spoločenstva (pozri VAN MIERT, K.: *Markt, Macht, Wettbewerb. Meine Erfahrungen als Kommissar in Brüssel*. Deutsche Verlagsanstalt Stuttgart/München, 2000, s. 243 a nasl.). Podľa nej sa Komisia nemôže jednostranne znovu touto dohodou zaoberať.

161 Po tretie spolková krajina Durínsko zdôrazňuje, že záruka bola zriadená pred zjednotením Nemecka, a preto ju treba buď nepovažovať za štátnu pomoc, alebo považovať za štátnu pomoc existujúcu už pred zjednotením, ktoré rozšírilo uplatňovanie ustanovení Zmluvy na územie bývalej Nemeckej demokratickej republiky.

162 Po štvrté, pokiaľ ide o plnenie na základe záruky, spolková krajina Durínsko sa domnieva, že zaplatenie sumy 120 miliónov DEM prostredníctvom THA v rámci dohody o ozdravení nepredstavuje štátnu pomoc, pretože THA sa takto konajúc správala tak, akoby sa správala v porovnateľnej situácii súkromný investor v trhovej ekonomike. Spolková krajina Durínsko pripomína, že táto platba jej umožnila zbaviť sa s konečnou platnosťou svojej povinnosti za záruky, ktorá sa týkala sumy viac ako 160 miliónov DEM, a teda ušetriť 40 miliónov DEM.

163 Po piate spolková krajina Durínsko sa domnieva, že spreneverenie úverov, ktoré boli kryté zárukou THA v prospech skupiny Pilsz nespochybnilo zlučiteľnosť tejto záruky so spoločným trhom. Podľa spolkovej krajiny Durínsko jedine tým, že tieto zdroje neboli skupinou Pilsz použité na účely výstavby továrne na CD v Albrechts, boli zneužitá a stali sa v dôsledku tejto skutočnosti nezlučiteľné so spoločným trhom. Navyše poznamenáva, že z tejto časti zdrojov nemal prospech spoločný podnik, ale skupina Pilsz, a preto musí byť vrátená výhradne touto skupinou.

164 Po šieste spolková krajina Durínsko pripomína, že v rozpore s tvrdením ODS Komisia nevyhlásila vo svojom tlačovom vyhlásení z 18. septembra 1991, že spoločné podniky sú vylúčené z pôsobnosti schémy THA a že bude pravidlá uplatňované v schéme THA vykladať reštriktívnym spôsobom. Spolková krajina Durínsko sa tiež domnieva, že článok napísaný pánom Schütte, na ktorý sa ODS odvoláva, nepreukazuje, že sa treba pridržať reštriktívneho výkladu tejto schémy, pretože autor iba tvrdí, že THA môže byť ručiteľom pre podniky, ktoré vlastní — čo bol prípad spoločného podniku. Podľa spolkovej krajiny Durínsko uvedené znamená, že THA tiež môže byť ručiteľom na základe činností, na ktorých má účasť.

- 165 Nakoniec spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, pre ktoré plnenie THA na základe záruky predstavuje štátnu pomoc. Podľa nej takéto odôvodnenie je o to potrebnéjšie, že THA konala v súlade s trhovými podmienkami. Tiež sa domnieva, že rozhodnutie porušuje povinnosť odôvodnenia v tom, že neuvádza, prečo Komisia zastáva názor, že záruka nebola v súlade so schémou THA a prečo sa na ňu vzťahuje režim kontroly štátnej pomoci Spoločenstva, keď uvedený záväzok vznikol pred uplatňovaním uvedeného režimu na území bývalej Nemeckej demokratickej republiky.
- 166 Komisia, ktorú podporuje ODS, spochybňuje, že sa dopustila nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia, domnievajúc sa, v odôvodneniach č. 97 až č. 99 napadnutého rozhodnutia, že záruka THA je nezlučiteľná so spoločným trhom.
- 167 Po prvé tvrdí, že spolková krajina Durínsko sa nesprávne domnieva, že záruka v prospech spoločného podniku bola v súlade so schémami THA. Zdôrazňuje, že schémy THA predstavujú výnimky so všeobecného princípu, podľa ktorého štátne dotácie umožňujúce privatizáciu podniku predstavujú štátnu pomoc, ktorá je v zásade nezlučiteľná so spoločným trhom.
- 168 Podľa Komisie sa spolková krajina Durínsko neprispôsobila takémuto reštriktívnemu výkladu pojmu „privatizácia“, keď tvrdí, že aj opatrenia v prospech spoločného podniku smerujúce k privatizácii verejného podniku, ktorý je jeho súčasťou spadajú pod režim THA. Zdôrazňuje, že režimy THA nestanovujú žiadnu výnimku pre privatizáciu v rámci spoločného podniku (bod 3.1.1 rozhodnutia o začatí konania). Podľa Komisie je táto skutočnosť vysvetlená tým, že situácia spoločného podniku je citeľne odlišná od situácie verejného podniku, ktorý nemá prístup na trh súkromného kapitálu bez verejnej záruky, pretože solventnosť spoločného podniku nezávisí výlučne od verejného podniku, ktorý sa na ňom zúčastňuje, ale tiež od jeho

súkromných akcionárov. V dôsledku toho Komisia zastáva názor, že determinujúca podmienka pre uplatnenie schém pomoci THA nie je naplnená v prípade privatizácie prostredníctvom spoločného podniku, pretože udelenie dotácie takémuto podniku zvýhodňuje aj zúčastnených súkromných akcionárov, hoci sa títo akcionári nenachádzajú v špecifickej situácii podnikov, ktoré patria THA. Podľa Komisie je uvedený záver o to presvedčivejší v prípade, ako je tento, keď existencia systému centralizovaného riadenia financií zvyšuje riziko, že štátne dotácie budú spreneverené v prospech súkromných akcionárov.

- 169 Po druhé sa Komisia domnieva, že úvahy spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa ekonomickej potreby vytvoriť spoločný podnik nie sú relevantné. Zdôrazňuje, že aj za predpokladu, že fúzia dvoch podnikov by mohla byť považovaná za založenú na ekonomickej logike, toto konštatovanie je pozbavené relevantnosti pri otázke, či opatrenia v prospech spoločného podniku spadajú pod schému THA. Podľa nej sa to isté týka aj tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého sa Robotron zaviazal vytvoriť spoločný podnik pred zjednotením. Domnieva sa, že určujúca je jedine situácia podniku zvýhodneného v okamihu udelenia príslušnej pomoci.
- 170 Po tretie Komisia spochybňuje tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého záruka THA bola poskytnutá pred zjednotením Nemecka, a teda buď nemá charakter pomoci, alebo ju treba klasifikovať ako existujúcu pomoc. Zdôrazňuje, že táto záruka bola udelená roku 1992, teda po zjednutí.
- 171 Po štvrté sa Komisia domnieva, že spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že uhradenie 120 miliónov DEM bankám nepredstavuje pomoc, pretože údajne ide o konanie v súlade so zásadami konania súkromného investora v trhovej ekonomike. Zdôrazňuje, že ak poskytnutie záruky predstavuje štátnu pomoc, málo záleží na tom,

či sa poskytovateľ pomoci následne spáva v súlade s trhom (rozsudok Súdu prvého stupňa z 29. júna 2000, DSG/Komisia, T-234/95, Zb. s. II-2603, bod 162). Pripomína okrem iného, že v odôvodnení č. 99 napadnutého rozhodnutia výslovne zohľadnila skutočnosť, že THA uhradila iba 120 miliónov DEM, keďže nariadila vymáhanie iba tejto sumy.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

172 Pokiaľ ide o záruku THA, spolková krajina Durínsko namieta zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

173 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v odôvodneniach č. 97 až č. 99 napadnutého rozhodnutia Komisia predostrela dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že záruka THA vo výške 190 miliónov DEM musí byť považovaná za pomoc nezlučiteľnú so Zmluvou ES.

174 Najskôr pripomína, že v rozhodnutí o začatí konania vyjadrila pochybnosti v súvislosti so skutočnosťou, či by záruka THA zabezpečujúca sumu 190 miliónov DEM, z ktorej muselo byť uhradených 120 miliónov DEM, prípadne mohla spadať pod prvú a druhú schému THA (odôvodnenie č. 97 napadnutého rozhodnutia). V odôvodnení č. 98 napadnutého rozhodnutia uvádza toto:

„Tieto pochybnosti sa posilnili v priebehu konania a najmä stanoviskom, ktoré zaujal pán Henzler, prezident predstavenstva Robotronu... v danom čase dosadený prostredníctvom THA, voči nemeckým súdnym orgánom. Pán Henzler vyhlásil,

že od začiatku mal za cieľ likvidáciu... Robotronu, rozdeliac ho na malé podniky, ktoré mali byť následne sprivatizované. Investícia v takomto rozsahu nebola primeraná tejto úlohe. Na účely platenia z vlastných zdrojov bol [Robotron] povinný zobrať si úvery vo výške 20 miliónov DEM, čo bolo v rozpore so zásadami riadnej správy. Domnieva sa, že Robotron ako hlavný spoločník nedisponoval potrebnými zručnosťami v oblasti CD, čo vysvetľuje, prečo Robotron podpísal zmluvy len s výhradou, že Pilz odkúpi k dátumu dokončenia továrne podiely Robotronu za ich nominálnu hodnotu, vrátane splatných bankových úrokov.“ [*neoficiálny preklad*]

175 Najskôr je opodstatnené zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia domnievajúc sa, že sporná záruka nebola poskytnutá v súlade s prvou a druhou schémou THA.

176 Ako vyplýva z rozsudku Súdneho dvora z 29. apríla 2004 Nemecko/Komisia (C-277/00, Zb. s. I-3925, body 22 až 24), rámec upravujúci činnosti THA, ktorý prijala Komisia, predstavuje skupinu výnimiek zo všeobecnej zásady týkajúcej sa nezlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom, uvedenej v článku 87 ods. 1 ES. Komisia smerovala prijatím týchto výnimiek k uľahčeniu úlohy THA, jedinej inštitúcii svojho druhu, ktorá spočíva v reštrukturalizácii podnikov bývalej Nemeckej demokratickej republiky a v zabezpečení ich prechodu z plánovanej ekonomiky na trhovú ekonomiku. Z uvedeného vyplýva, že podmienkou uplatnenia schémy odchyľujúcej sa od všeobecnej zásady nezlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, uvedenej v článku 87 ods. 1 ES, je reštriktívny výklad pojmu „privatizácia“ v rámci schém pomoci THA. V rámci takéhoto výkladu môže byť existencia privatizácie v zmysle uvedených schém v zásade uznaná iba vtedy, ak súkromný investor nadobudne časť základného imania už existujúceho verejného podniku, spôsobilého zveriť mu kontrolu nad týmto podnikom. V tejto súvislosti treba tiež pripomenúť, že list Komisie z 26. septembra 1991 schvaľujúci prvú schému THA jasne uvádza ako predbežnú podmienku schválenia pomoci udelenej v kontexte privatizácie, že táto pomoc umožní danému podniku pokračovať vo svojej predchádzajúcej činnosti.

- 177 Je potrebné zdôrazniť, že záruka THA bola v prejednávanej veci poskytnutá na účely vzniku nového podniku v spolkovej krajine Durínsko, ktorej predmetom činnosti bola nová obchodná aktivita, konkrétne výroba CD a to vo forme spoločného podniku medzi podnikom z bývalej Nemeckej demokratickej republiky a podniku zo Spolkovej republiky Nemecko. Je zjavné, že takáto transakcia nemôže byť kvalifikovaná ako privatizácia v zmysle vyššie uvedených schém THA. V rozpore s privatizáciou predpokladanou týmito schémami, ktorej cieľom je prechod podniku z plánovanej ekonomiky na trhovou ekonomiku, vytvorenie nového podniku umožnilo *ex novo* rozvinúť podnikový projekt s novými prostriedkami a novou obchodnou činnosťou.
- 178 Ďalej je opodstatnené odmietnuť tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého bola záruka poskytnutá pred tým, ako v nových spolkových krajinách vstúpila do platnosti Zmluva, konkrétne pred 3. októbrom 1990. Okrem toho, že uvedené tvrdenie nie je zdokumentované, z listu nemeckých orgánov z 3. marca 1995 vyplýva, že táto záruka bola poskytnutá roku 1992.
- 179 Z uvedeného vyplýva, že Komisia v súlade s právom zastávala názor, že záruka THA nebola udelená v súlade s prvou a druhou schémou THA, a teda nemôže byť považovaná za existujúcu pomoc. Žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení musí byť preto zamietnutý ako nedôvodný.
- 180 Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že v rozpore s tvrdením spolkovej krajiny Durínsko Komisia v tejto súvislosti dostatočne odôvodnila napadnuté rozhodnutie. Ako vyplýva z dokumentov v spise, treba skonštatovať, že počas správneho konania a najmä v nadväznosti na predbežné schválenie Komisiou uvedené v bode 3.1.1 rozhodnutia o začatí konania ani Spolková republika Nemecko, ani spolková krajina Durínsko okrem tvrdenia, že na poskytnutú záruku sa vzťahovala prvá a druhá schéma THA schválená Komisiou, neuviedli skutočnosti spôsobilé preukázať, že na strane jednej nejde o pomoc a že na strane druhej v každom prípade je táto pomoc zlučiteľná so spoločným trhom a nebola zneužitá. V podstate iba v rámci tohto konania spolková krajina Durínsko uviedla ďalšie skutočnosti smerujúce

k preukázaniu, že udelenie predmetnej podpory bolo v súlade so správaním súkromného investora v trhovej ekonomike. No v prípade absencie takýchto spresnení, ktorých preukázanie prináleží Spolkovej republike Nemecko, počas správneho konania sa Súd prvého stupňa domnieva, že Komisia mohla legitímne obmedziť v napadnutom rozhodnutí odôvodnenie na skutočnosť, že pomoc nebola v súlade s podmienkami uloženými v jej listoch schvaľujúcich schémy THA (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 1991, Taliansko/Komisia, C-261/89, Zb. s. I-4437, bod 20 a nasl.).

- 181 V dôsledku toho tiež nemôže byť prijatý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.
- 182 Vzhľadom na vyššie uvedené žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

F — O úvere vo výške 25 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti PA

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 183 Spolková krajina Durínsko sa domnieva, že Komisia v odôvodnení č. 33 napadnutého rozhodnutia chybné skonštatovala že TAB schválila PA úver vo výške 25 miliónov DEM, aby pokryla nedostatok jej zdrojov. Z uvedeného, ako aj z listov nemeckých orgánov z 3. marca 1995 a 18. januára 1996 vyplýva, že tento úver slúžil v rámci dohody o ozdravení výlučne na splatenie časti bankových úverov, ktoré boli pokryté zárukou THA. Ďalej popiera, že úver predstavuje štátnu pomoc a o to viac novú pomoc, ktorá by bola nezlučiteľná so spoločným trhom. Zdôrazňuje, že keďže bol tento úver poskytnutý na účely úhrady časti úverov pokrytých zárukou THA a že podľa Komisie poskytnutie uvedenej záruky predstavuje štátnu pomoc, Komisia sa

nesprávne domnieva, že sumy uhradené v rámci plnenia na základe záruky tiež predstavujú štátnu pomoc, pretože týmto považuje dvakrát tie isté sumy za štátnu pomoc. Okrem iného zastáva názor, že, ako to už preukázala, keďže poskytnutie záruky treba považovať za už existujúcu pomoc zlučiteľnú so Zmluvou, to isté nevyhnutne platí aj pre predmetnú finančnú podporu, ktorá bola poskytnutá výkonom povinnosti vyplývajúcej zo záruky. Uznáva však, že tento záver samozrejme platí iba vtedy, ak úvery kryté zárukou THA skutočne slúžili na výstavbu továrne na CD v Albrechts. Okrem iného spolková krajina Durínsko pripomína, že úver vo výške 25 miliónov DEM nemôže byť kvalifikovaný ako pomoc na reštrukturalizáciu, keďže v čase udelenia predmetnej pomoci PA nemala ťažkosti. Nakoniec tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že úver vo výške 25 miliónov DEM predstavuje štátnu pomoc v prospech PA a CD Albrechts, hoci tento úver slúžil iba na splatenie bankových úverov určených na výstavbu továrne na CD v Albrechts a poskytnutých výlučne Pilz Construction.

- 184 Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné. V prvom rade pripomína, že hoci nemecké orgány v liste z 3. marca 1995 kvalifikujú predmetný úver ako pôžičku určenú na splatenie dlhov, zodpovedajúca suma však bola v tabuľke uvedenej v liste zo 17. apríla 1997 zaradená do kolónky „prevádzkové prostriedky“ (Betriebsmittel). Komisia ďalej pripomína, že podľa ustálenej judikatúry účel štátnej finančnej podpory nie je pre jej kvalifikáciu ako pomoc dôležitý, pretože smerodajný je jedine zvýhodňujúci účinok opatrenia. Zdôrazňuje tiež, že okolnosť, že ostatní verejní poskytovatelia (TIB a LfA) zasiahli na podporu THA na účely splnenia jej záväzkov vyplývajúcich zo záruky, nemôže mať vplyv na otázku kvalifikácie záruky THA ako štátnej pomoci a na jej zlučiteľnosť so spoločným trhom. Podľa Komisie jediným dôsledkom týchto zásahov je, že THA musela uhradiť sumu 120 miliónov DEM namiesto 156 miliónov DEM.

185 Nakoniec popiera, že v súvislosti s finančnou pomocou porušila povinnosť odôvodnenia. Komisia zdôrazňuje, že keďže bola táto podpora kvalifikovaná ako protiprávna pomoc na reštrukturalizáciu už v rozhodnutí o začatí konania a Komisia neobdržala informácie preukazujúce opak, nemala žiaden dôvod dospieť v napadnutom rozhodnutí k inému posúdeniu. Osobitne pripomína, že hneď ako z informácií nemeckých orgánov vyplynulo, že PA je podnik nachádzajúci sa v ťažkostiach (pozri listy z 18. januára 1996 a zo 17. apríla 1997), posúdila túto podporu vo svetle usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu a skonštatovala, že vzhľadom na absenciu plánu predpokladajúceho obnovu životaschopnosti a rentability podniku v primeranom čase ide o protiprávnu pomoc na reštrukturalizáciu (odôvodnenia č. 104 až č. 111 napadnutého rozhodnutia).

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

186 Spolková krajina Durínsko namieta v súvislosti s predmetnou podporou nesprávne zistený skutkový stav, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

187 Treba pripomenúť, že v odôvodnení č. 33 napadnutého rozhodnutia Komisia skonštatovala, že „od októbra 1993 schválila TAB spoločnosti PA na účely pokrytia nedostatkov zdrojov úročnú pôžičku vo výške 25 miliónov DEM, po ktorej nasledovala v marci 1994 pôžička vo výške 20 miliónov DEM určená na splatenie pôžičky zabezpečenej THA“. Ďalej v odôvodneniach č. 104 až č. 111 predostrela dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že táto podpora musí byť považovaná za pomoc na reštrukturalizáciu udelenú spôsobom porušujúcim usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, a teda ako pomoc nezlučiteľná so spoločným trhom.

- 188 Podľa spolkovej krajiny Durínsko toto posúdenie spočíva na nesprávnom zistení skutkového stavu v tom, že úver vo výške 25 miliónov DEM udelený TAB neslúžil na pokrytie nedostatkov zdrojov, ale slúžil výlučne na splatenie časti bankových úverov pokrytých zárukou THA v rámci dohody o ozdravení.
- 189 V tejto súvislosti je opodstatnené pripomenúť, že v bode 2.2.2 ods. 1 rozhodnutia o začatí konania Komisia uvidela, že „od 29. septembra 1993 poskytla TAB spoločnému podniku pôžičku vo výške 20 miliónov [DEM] so 7 % úrokom splatnú najneskôr 21. marca 1996 na účely pokrytia nedostatku zdrojov a pôžičku vo výške 25 miliónov [DEM] so 7 % úrokom splatnú najneskôr 31. marca 1996 určenú na splatenie pôžičky zabezpečenej THA“. Takéto zistenie skutkového stavu, odlišné od zistenia uvedeného v odôvodnení č. 33 napadnutého rozhodnutia, potvrdzuje spisom. Z listov nemeckých orgánov z 3. marca 1995 a 18. januára 1996 vyplýva, že úver vo výške 25 miliónov DEM bol poskytnutý v marci 1994 na účely splatenia časti úverov THA. Okrem iného z pripomienok dotknutých strán predložených po začatí konania vo veci formálneho zisťovania nevyplýva, že by tieto orgány požiadali o opravenie skutkových zistení uvedených v tejto súvislosti v rozhodnutí o začatí konania.
- 190 Za týchto okolností je opodstatnené skonštatovať, že so zreteľom na informácie, ktorými Komisia disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, Komisia musela vedieť, že úver vo výške 25 miliónov DEM neslúžil na pokrytie nedostatku zdrojov v októbri 1993, ale že bol poskytnutý v marci 1994 na splatenie časti úverov zabezpečených THA. Komisia sa teda dopustila nesprávneho zistenia skutkového stavu pokiaľ ide o túto podporu.
- 191 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že aj keď niektoré odôvodnenie sporného aktu obsahuje chybný skutkový údaj, táto vada ešte nemusí viesť k zrušeniu predmetného aktu, ak ostatné odôvodnenia napadnutého rozhodnutia obsahujú dôvody spôsobilé preukázať jeho opodstatnenosť (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 21. januára 1999, Neue Maxhütte Stahlwerke a Lech-Stahlwerke/Komisia,

T-129/95, T-2/96 a T-97/96, Zb. s. II-17, bod 160, a z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, bod 167 a nasl.). Zámena výšky úverov, ktoré boli poskytnuté TAB v septembri 1993 a v marci 1994 v prejednávanej veci, nemala dôsledky na posúdenie podpôr Komisiou. Dôvody uvedené Komisiou na posúdenie ich zlučiteľnosti so spoločným trhom sú rovnaké, konkrétne podľa informácií Komisie bola táto pomoc udelená spôsobom porušujúcim usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu. Vyššie uvedené nesprávne zistenie skutkového stavu v súvislosti s úverom vo výške 20 miliónov DEM a úverom vo výške 25 miliónov DEM neodôvodňuje zrušenie napadnutého rozhodnutia v tejto otázke.

192 Po druhé spolková krajina Durínsko spochybňuje, že 25 miliónov DEM predstavuje štátnu pomoc a o to viac novú pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom. Zdôrazňuje, že keďže tento úver bol uhradený na účely splatenia časti úverov pokrytých zárukou THA a podľa Komisie poskytnutie uvedenej záruky predstavuje štátnu pomoc, Komisia sa nesprávne domnieva, že sumy uhradené v rámci plnenia na základe záruky tiež predstavujú štátnu pomoc, pretože takto považuje dvakrát tie isté sumy za štátnu pomoc.

193 Takéto tvrdenie nemôže byť úspešné.

194 Na strane jednej treba zdôrazniť, ako vyplýva z odôvodnenia č. 99 napadnutého rozhodnutia, že z celkovej výšky záruky poskytnutej THA, teda 190 miliónov DEM, iba „suma 120 miliónov DEM, pre ktorú sa záruka uplatnila, musí byť vrátená, pretože len tá bola zaplatená“. Za týchto podmienok kvalifikácia úveru vo výške 25 miliónov DEM za štátnu pomoc neznamená, že sa prekrýva so zohľadnením pomoci poskytnutej na základe uvedenej záruky.

- 195 Na strane druhej je opodstatnené zdôrazniť, ako vyplýva z bodov 175 až 179 vyššie, že záruka THA nebola poskytnutá v súlade s prvou a druhou schémou THA, a preto nemôže byť považovaná za existujúcu pomoc. Okrem iného aj za predpokladu, že záruka THA by za ňu považovaná bola, takáto kvalifikácia by ako taká neumožnila vyvodiť záver, že úver poskytnutý spoločnosti PA iným verejným podnikom na účely splatenia časti úverov pokrytých zárukou musí byť považovaný za existujúcu štátnu pomoc.
- 196 Okrem iného treba zamietnuť tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého úver vo výške 25 miliónov DEM nemôže byť kvalifikovaný ako štátna pomoc na reštrukturalizáciu, pretože v čase udelenia predmetnej pomoci PA nebol v ťažkostiach.
- 197 V prvom rade žiaden účastník konania nespochybnil, že pred uzavretím dohody o ozdravení v marci 1994 bola ekonomická a finančná situácia PA katastrofálna. Ako vyplýva z listu nemeckých orgánov z 3. marca 1995, zníženie predajov podniku a slabé využívanie jeho výrobných kapacít spôsobili značné straty a viedli k dramatickému poklesu zdrojov. Túto situáciu tiež potvrdzuje to, že TAB poskytol v októbri 1993 podporu smerujúcu k pokrytiu nedostatkov zdrojov.
- 198 Ďalej treba pripomenúť, že ako vyplýva z písomných vyjadrení spolkovej krajiny Durínsko, súkromné, ako aj verejné subjekty práve s cieľom napraviť uvedenú situáciu podpísali 7. marca 1994 dohodu o ozdravení. Účelom tejto dohody bolo dosiahnuť významné oddĺženie PA, aby sa zabezpečilo jeho prežitie. Najvýznamnejším opatrením prijatým v tomto ohľade bolo plnenie THA na základe záruky vo výške 120 miliónov DEM. Táto suma spolu s ďalšími úvermi poskytnutými PA TIB a TAB umožnili splatiť veľkú časť bankových úverov poskytnutých spoločnému podniku. TAB, TIB a LfA tiež prijali rozličné opatrenia s cieľom, na strane jednej, splatiť zvyšnú časť bankových úverov poskytnutých PBK a na strane druhej konsolidovať zdroje PA.

199 Na základe všetkých týchto okolností teda Komisia mohla v napadnutom rozhodnutí legitímne dospieť k názoru, podľa ktorého zdroje PA pri poskytnutí úveru vo výške 25 miliónov DEM neboli dostatočné. Táto skutočnosť nie je vyvrátená ani tvrdením spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého sa stav financií podniku zdal po rôznych plneniach v rámci dohody o ozdravení ako dosť pozitívny. Vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli k ozdraveniu PA, sa Komisia mohla odôvodnene domnievať, že táto okolnosť sama osebe nestačí na vyvodenie záveru, že PA sa už nenachádzal v ťažkostiach. Tento záver je o to presvedčivejší, že následne sa ukázalo, že hodnota aktív uvedená v účtovnej závierke spoločnosti bola značne nadhodnotená. Okrem iného, ako vyplýva z odôvodnení č. 36 a č. 37 napadnutého rozhodnutia, menej ako po šiestich mesiacoch od uzavretia dohody o ozdravení mal PA znovu problémy so zdrojmi, v dôsledku ktorých mu museli TAB a LfA poskytnúť nové úvery. Okrem iného, ako zdôrazňuje aj sama spolková krajina Durínsko v bodoch 356 a 360 žaloby, PA sa vystavoval tiež riziku z dôvodu bezprostredne hroziaceho bankrotu skupiny Pilz a z dôvodu skutočnosti, že pohľadávky, ktoré mal tento podnik voči spoločnostiam tejto skupiny, museli byť považované za nevyhnutné.

200 Okrem toho Súd prvého stupňa pripomína, že v okamihu uzavretia dohody o ozdravení verejné subjekty ešte nevedeli o rôznych účtovných manipuláciách a spreneverení pomoci skupinou Pilz. Táto nevedomosť však nemôže viesť k záveru, že v čase udelenia rôznych podpôr sa uvedené subjekty mohli domnievať, že po týchto intervenciách sa PA už nenachádza v ťažkostiach. Je potrebné zdôrazniť, že vzhľadom na zlú situáciu, v ktorej sa PA ocitol v čase uzavretia dohody o ozdravení, by si každý primerane starostlivý investor v trhovej ekonomike najskôr zhotovil hlbšiu štúdiu ekonomickej situácie podniku a požadoval by vytvorenie plánu životaschopnej reštrukturalizácie pred tým, ako by mu poskytol tak vysoké úvery a *a fortiori* pred jeho kúpou. Treba však skonštatovať, že napriek viacerým žiadostiam Komisie neposkytli nemecké orgány informácie týkajúce sa vypracovania plánu reštrukturalizácie (odôvodnenie č. 108 napadnutého rozhodnutia). Za týchto podmienok sa spolková krajina Durínsko nemôže dovoľávať nevedomosti spomínaných verejných subjektov na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého sa na základe informácií dostupných v marci 1994 mohli tieto subjekty domnievať, že PA nie je podnik v ťažkostiach.

201 Za daných okolností sa Komisia správne domnievala, že v čase udelenia pomoci na reštrukturalizáciu musel byť PA považovaný za podnik v ťažkostiach a v dôsledku toho musela posúdiť úver vo výške 25 miliónov DEM vo svetle usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.

202 Nakoniec spolková krajina Durínsko sa nesprávne dovoľáva porušenia povinnosti odôvodnenia. Je pravda, že napadnuté rozhodnutie obsahuje len málo údajov týkajúcich sa dôvodov, na základe ktorých malo byť PA kvalifikované ako podnik v ťažkostiach. V rozhodnutí o začatí konania však Komisia jasne uviedla, že „sporná pomoc zjavne nemala za cieľ podporiť regionálny rozvoj, ale skôr ozdraviť a reštrukturalizovať podniky v ťažkostiach“, a teda aby mohla byť považovaná za zlučiteľnú so spoločným trhom, musela by napĺňať podmienky stanovené v usmerneniach o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu. Dotknuté osoby však nereagovali na uvedenú kvalifikáciu. Z uvedeného vyplýva, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nebola povinná poskytnúť obsirnejšie vysvetlenia k tejto otázke. Tento záver je o to presvedčivejší, že podľa ustálenej judikatúry sa nevyžaduje, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky dôležité skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu napĺňa podmienky článku 253 ES musí byť posúdená najmä so zreteľom na kontext a všetky právne pravidlá spravujúce danú oblasť (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63). Z rovnakých dôvodov a v rozpore s tvrdením spolkovej krajiny Durínsko nebola Komisia povinná v napadnutom rozhodnutí uviesť presné dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že úver vo výške 25 miliónov DEM predstavuje pomoc v prospech CD Albrechts.

203 Vzhľadom na vyššie uvedené musia byť žalobné dôvody spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa tejto podpory zamietnuté ako nedôvodné.

G — O úvere vo výške 20 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti PA

1. Tvrdenia účastníkov konania

²⁰⁴ Spolková krajina Durínsko v prvom rade tvrdí, v rozpore s konštatovaním Komisie v odôvodnení č. 33 napadnutého rozhodnutia, že úver vo výške 20 miliónov DEM udelil TAB spoločnosti PA v októbri 1993 a nie v marci 1994. Tiež zdôrazňuje, že úver slúžil na konsolidovanie zdrojov tohto podniku a nie na splatenie časti bankových úverov pokrytých zárukou THA. Ďalej uvádza, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 87 ods. 1 ES v tom, že stanovuje, že úver predstavuje štátnu pomoc v prospech PA, ktorú tento podnik musí vrátiť. Domnieva sa, že v rozpore s konštatovaním Komisie v napadnutom rozhodnutí predmetný úver nemôže byť posudzovaný podľa usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, pretože PA sa nenachádzala v takej situácii. Okrem iného tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody na podporu tvrdenia, podľa ktorého CD Albrechts mal prospech z uvedenej finančnej podpory a že táto podpora predstavuje výhodu použitím verejných zdrojov, ktorá musí byť preskúmaná so zreteľom na usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.

²⁰⁵ Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko vo veci predmetnej podpory musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

²⁰⁶ Treba zdôrazniť, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s úverom vo výške 20 miliónov DEM udelených TIB sú vo veľkej miere analogické s tvrdeniami uvedenými v súvislosti s úverom vo výške 25 miliónov DEM.

207 Preto je, vzhľadom na všetky dôvody uvedené v bodoch 186 až 205 vyššie, ktoré treba uplatniť na túto podporu, opodstatnené zamietnuť žalobné dôvody uvedené v tejto súvislosti spolkovou krajinou Durínsko ako nedôvodné.

H — *O kúpnej cene vo výške 3 milióny DEM zaplatenej TIB spoločnosti PBK*

1. Tvrdenia účastníkov konania

208 Spolková krajina Durínsko zdôrazňuje, že v rámci posúdenia Komisia neprihliadla na skutočnosť, že uvedená podpora bola poskytnutá po uhradení veľkej časti dlhov podniku PA, čo sa prejavilo v aktívach vo výške 250 miliónov DEM a zadĺžením vo výške 100 miliónov DEM. Podľa spolkovej krajiny Durínsko Komisia mala z tejto skutočnosti, na ktorú ju výslovne upozornili nemecké orgány listom z 30. marca 1999, vyvodiť záver, že udelenie predmetnej podpory bolo v súlade so zásadou súkromného investora v trhovej ekonomike, a preto nepredstavuje pomoc. Okrem iného sa domnieva, že keďže kúpna cena bola zaplatená jednej spoločnosti skupiny Pilz a PA z nej teda vôbec nemal prospech, jej vrátenie treba vyžadovať jedine od podnikov tejto skupiny. Nakoniec zastáva názor, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, pretože nevysvetlila dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že kúpna cena vo výške 3 milióny DEM uhradená prostredníctvom TIB a TAB predstavuje štátnu pomoc v prospech PA a CD Albrechts.

209 Komisia, ktorú podporuje ODS, spochybňuje tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého nesprávne dospela k záveru o existencii štátnej pomoci. Zdôrazňuje, že hoci sa otázkami, ktoré adresovala nemeckým orgánom listom z 25. novembra 1996 chcela uistiť, že sa prevzatie uskutočnilo v súlade s podmienkami trhu, uvedené orgány ani nepredložili pripomienky v tejto súvislosti, ani neposkytli kópiu dohody o ozdravení, ale uspokojili sa s tvrdením, že o kúpnej cene sa rokovalo. V tomto kontexte sa domnieva, že nemohla overiť správnosť pozitívnych odhadov týkajúcich

sa budúcej rentability podniku. Okrem iného tvrdí, že práve skutočnosť, že PA v tom čase bolo treba považovať za podnik v ťažkostiach, vymedzila jej úsudok, podľa ktorého by súkromný investor PA nekúpil a kúpna cena musí byť považovaná za štátnu pomoc. Zdôrazňuje, že z informácií, ktorými disponovala, nevyplývalo, že pomoc bola udelená v rámci plánu reštrukturalizácie umožňujúcim v primeranom čase zabezpečiť dlhodobú rentabilitu a životaschopnosť podniku. Práve naopak, tieto informácie naznačovali, že pohľadávky bánk boli vo veľkej miere uspokojené predovšetkým v nadväznosti na uhradenie sumy 120 miliónov DEM prostredníctvom THA a že tieto opatrenia slúžiace na podporu alebo záchranu PA boli skoro výlučne financované z verejných zdrojov. Pripomína okrem iného, že už v rozhodnutí o začatí konania zaradila kúpnu cenu medzi protiprávnu pomoc na reštrukturalizáciu na základe usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu. Podčiarkuje, že táto kvalifikácia bola potvrdená nemeckými orgánmi, ktoré tvrdili, že pomoc na pokrytie nedostatku zdrojov bola absolútne nevyhnutná (list z 18. januára 1996) a že PA by bez poskytnutia predmetných ozdravných opatrení zanikol (list zo 14. júla 1997).

210 Komisia, ktorú podporuje ODS, tiež spochybňuje tvrdenie, podľa ktorého porušila v tejto súvislosti povinnosť odôvodnenia. Zdôrazňuje, že keďže táto finančná podpora bola kvalifikovaná ako protiprávna pomoc na reštrukturalizáciu v prospech podniku v ťažkostiach už v rozhodnutí o začatí konania a Komisia neobdržala od nemeckých orgánov informácie preukazujúce opak (listy z 18. januára 1996 a zo 17. apríla 1997), nemala žiaden dôvod dospieť v napadnutom rozhodnutí k odlišnému posúdeniu (odôvodnenia č. 104 až č. 111).

211 ODS okrem iného pripomína, že spolková krajina Durínsko si akoby zamenila požiadavky spojené s povinnosťou odôvodnenia s otázkou, či Komisia správne vyšetrila skutkové okolnosti. Zdôrazňuje, že prípadná nepresnosť Komisie v skutkových okolnostiach nespadá pod povinnosť odôvodnenia, pretože Komisia oprávnene predpokladala ich správnosť, keďže vyplývali z informácií, ktoré jej

poskytla Spolková republika Nemecko. Zdôrazňuje, že keďže bolo na základe týchto informácií zrejmé, že predmetné opatrenia predstavujú štátnu pomoc, Komisia nemusela detailne a osobitne preskúmať každú vecnú náležitosť článku 87 ods. 1 ES, ale mohla sa obmedziť na zhrňujúce odôvodnenie.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

212 Spolková krajina Durínsko v súvislosti s touto podporou namieta nesprávne zistenie skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinností odôvodnenia.

213 Pokiaľ ide o námietku založenú na nesprávnom zistení skutkového stavu a zjavne nesprávnom posúdení, spolková republika Durínsko v podstate tvrdí, že vzhľadom na informácie, ktorými Komisia disponovala v čase prijatia rozhodnutia, mala skonštatovať, že kúpna cena vo výške 3 milióny DEM zaplatená TIB na účely odkúpenia obchodných podielov PA bola trhovo zlučiteľná.

214 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že „TAB a TIB uhradili celkovú sumu 15 miliónov [DEM] v rámci prevzatia [PA] v marci 1994“ a že „z tejto sumy 3 milióny mariek tvorili kúpnu cenu zaplatenú TIB za kúpu jej podielov v [PBK]“ (bod 2.2.2 druhý odsek rozhodnutia o začatí konania). Ďalej vo svojom predbežnom posúdení finančných podpôr zdôraznila, že kúpna cena vo výške 3 milióny DEM rovnako ako ostatné podpory, určite predstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (bod 3 prvý odsek rozhodnutia o začatí konania). Okrem iného výslovne Spolkovú republiku Nemecko požiadala o detailné opísanie spôsobu, akým bola táto cena vypočítaná (otázka č. 4 v prílohe k rozhodnutiu o začatí konania).

- 215 Listom z 30. marca 1999 vyjadrili nemecké orgány svoje stanovisko k tejto otázke. Zdôraznili, na strane jednej, že kúpna cena nebola stanovená formou výpočtu, ale skôr ako výsledok rokovania a na strane druhej, že túto podporu nezískal PA, ale skupina Pilz. Okrem iného zdôraznili, že vzhľadom na pozitívny stav účtovnej závierky a významné oddĺženie po dohode o ozdravení sa TIB a TAB mohli v tom čase domnievať, že záväzok takého významu bol obhájitelný, keďže hodnota aktív podniku ďaleko presiahla jej dlhy. Podľa nemeckých orgánov uvedený záver je o to presvedčivejší, že tieto subjekty ešte nevedeli o účtovných manipuláciách vykonaných pánom Pilzom.
- 216 Komisia sa teda oprávnene domnievala, že tieto informácie nestačili na zmenu záveru, podľa ktorého treba kúpnu cenu kvalifikovať ako štátnu pomoc.
- 217 Nemecké orgány jednak nepredložili informácie, ktoré by umožnili overiť spôsob, akým bola kúpna cena vo výške 3 milióny DEM vypočítaná. Skutočnosť, že táto cena bola stanovená dohodou strán, nie je v danom prípade relevantná. Z dôvodov uvedených v bode 199 vyššie sa nemecké orgány s cieľom odôvodniť kúpnu cenu nesprávne odvolávali na hodnotu aktív spoločného podniku po uzavretí dohody o ozdravení a skutočnosť, že TIB a TAB nevedeli o manipuláciách s týmito aktívami. Takýto záver je o to presvedčivejší, že vo svetle informácií, ktorými Komisia disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, mohla legitímne dospieť k záveru, že v čase odkúpenia v marci 1994 by primerane starostlivý investor musel vedieť, že PA sa nachádzal v ťažkostiach (pozri body 196 až 202 vyššie).
- 218 Na strane druhej však spolková krajina Durínsko správne tvrdí, že Komisia opomenula zohľadniť skutočnosť, že táto podpora bola uhradená priamo PBK. Komisia neuviedla žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, že táto podpora je

určená na reštrukturalizáciu PA alebo CD Albrechts. V dôsledku toho Komisia nesprávne v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia kvalifikovala túto pomoc ako pomoc „určenú na reštrukturalizáciu [CD Albrechts]“. Nakoniec Komisia neuviedla v napadnutom rozhodnutí žiadne odôvodnenie s cieľom preukázať existenciu výhody v prospech PA vyplývajúcu z uvedenej finančnej podpory, ktorá by odôvodňovala vymáhanie predmetnej pomoci od tejto spoločnosti.

- 219 Vzhľadom na nesprávne zistenie skutkového stavu, pokiaľ ide o identifikáciu príjemcu podpory a nedostatok odôvodnenia v tejto súvislosti, čím bol porušený článok 253 ES, treba zrušiť článok 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia stanovila, že kúpna cena vo výške 3 milióny DEM predstavuje pomoc „určenú na reštrukturalizáciu [CD Albrechts]“.

I — O kapitálovej dotácii vo výške 12 miliónov DEM udelenej TIB spoločnosti PA

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 220 Spolková krajina Durínsko predovšetkým tvrdí, že v súvislosti s touto podporu Komisia vykonala rôzne nesprávne zistenia skutkových okolností. Zdôrazňuje, že Komisia opomenula skonštatovať, ako vyplýva z listov nemeckých orgánov z 18. januára 1996 a 30. marca 1999, že kapitálová dotácia vo výške 12 miliónov DEM slúžila do výšky 7,6 miliónov DEM na splatenie časti bankových úverov THA, ktoré boli uhradené priamo Pilsz Construction. Pokiaľ ide o zvyšok dotácie, teda 4,4 milióna DEM, spolková krajina Durínsko zdôrazňuje, že táto suma bola spreneverená v prospech skupiny Pilsz vo forme neuhradených výdavkov a nedoplatkov v rámci zmluvy o správe a dodávkach, ktorú PA uzavrelo s touto skupinou.

221 Ďalej tvrdí, že v dôsledku nesprávneho zistenia skutkového stavu sa Komisia v súvislosti s touto podporou dopustila nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia. Podčiarkuje, že v rozsahu, v akom táto dotácia slúžila vo výške 7,6 miliónov DEM na splatenie časti bankových úverov pokrytých zárukou THA, nejde o štátnu pomoc a už vôbec nie o novú pomoc, ktorá by bola nezlučiteľná so spoločným trhom. Zdôrazňuje, že keďže táto časť dotácie bola poskytnutá na účely splatenia časti úverov pokrytých zárukou THA a keďže podľa Komisie udelenie tejto záruky predstavuje štátnu pomoc, Komisia sa nesprávne domnieva, že sumy uhradené v rámci plnenia na základe predmetnej záruky predstavujú tiež štátnu pomoc, pretože to by znamenalo opakované považovanie tých istých čiastok za štátnu pomoc. Okrem iného zastáva názor, ako to už preukázala, že ak sa poskytnutie záruky považuje za štátnu pomoc zlučiteľnú so Zmluvou, to isté musí platiť aj pre túto finančnú podporu, ktorá bola poskytnutá výkonom povinností vyplývajúcich zo záruky. Spolková krajina Durínsko sa však domnieva, že uvedené platí iba v prípade, ak úvery kryté zárukou THA skutočne slúžili na výstavbu továrne na CD v Albrechts.

222 Pokiaľ ide o zvyšné 4,4 milióny DEM, spolková krajina Durínsko sa tiež domnieva, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že v napadnutom rozhodnutí sa konštatuje, že uvedená suma predstavuje štátnu pomoc v prospech PA. Zdôrazňuje, že v rozpore s konštatovaním Komisie v napadnutom rozhodnutí, táto finančná podpora nemôže byť posudzovaná podľa usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, pretože PA sa v takej situácii nenachádzal. Okrem iného tvrdí, že PA nikdy nemal z uvedenej podpory prospech, pretože slúžila na financovanie výroby tovarov dodávaných skupine Pilz v rámci zmluvy o správe a dodávkach výrobkov, ktoré ale nikdy neboli zaplatené. Domnieva sa preto, že ak sa táto podpora považuje za štátnu pomoc, jej náhradu treba vyžadovať výlučne od podnikov skupiny Pilz.

223 Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že všetky tvrdenia týkajúce sa kapitálovej dotácie vo výške 12 miliónov DEM musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

224 Spolková krajina Durínsko namieta v súvislosti s týmto žalobným dôvodom rôzne nesprávne zistenia skutkových okolností, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

225 Predovšetkým je potrebné zamietnuť tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko, ktorými sa snaží preukázať, že Komisia sa dopustila nesprávneho zistenia skutkového stavu v súvislosti s kapitálovou dotáciou vo výške 12 miliónov DEM udelenou TIB spoločnosti PA tým, že opomenula skonštatovať na strane jednej, že táto podpora slúžila vo výške 7,6 miliónov DEM na splatenie úverov zabezpečených THA a na strane druhej, že táto podpora bola vo výške 4,4 milióna DEM spreneverená v prospech skupiny Pilsz.

226 Treba zdôrazniť, že v rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla, že zo sumy 15 miliónov DEM uhradených v rámci prevzatia spoločného podniku TIB a TAB, zodpovedala suma 3 milióny DEM kúpnej cene obchodných podielov, „zatiaľ čo zvyšných 12 miliónov [DEM] predstavovalo vklad do základného imania spoločného podniku“ a že „z týchto 12 miliónov [DEM], 7,6 miliónov [DEM] slúžilo na splatenie pôžičky zabezpečenej THA a zvyšné 4,4 milióny sa použili ako prevádzkové zdroje“ (bod 2.2.2, druhý odsek rozhodnutia o začatí konania).

227 V liste z 30. marca 1999 potvrdili nemecké orgány tieto skutkové okolnosti. Okrem iného zo spisu nevyplýva, že by boli spochybnené ostatnými zúčastnenými stranami.

- 228 Za týchto podmienok Komisia správne skonštatovala v odôvodnení č. 34 napadnutého rozhodnutia, so zreteľom na informácie, ktorými disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, že pri odkúpení spoločného podniku prostredníctvom TIB a TAB, uhradili tieto celkovú sumu 15 miliónov DEM, z toho 3 milióny DEM uhradil TIB spoločnosti PBK za nadobudnutie obchodných podielov a 12 miliónov DEM uhradil TIB ako vklad do základného imania PA.
- 229 Spolková krajina Durínsko ďalej nesprávne tvrdí, že Komisia opomenula zobrať do úvahy skutočnosť, že predmetná podpora slúžila do výšky 7,6 miliónov DEM na splatenie úverov pokrytých THA. Bez potreby vyjadriť sa k otázke, či Komisia uvedenú skutočnosť naozaj zabudla zobrať do úvahy, stačí skonštatovať, že toto opomenutie, za predpokladu, že nastalo, by nemalo vplyv na platnosť posúdenia predmetnej otázky. Ako bolo zdôraznené v bode 194 vyššie, je vylúčené, že by sa na finančnú podporu udelenú na splatenie úverov zabezpečených THA prihliadlo dvakrát, pretože jedine sumy skutočne vyplatené THA pri výkone záruky boli kvalifikované v napadnutom rozhodnutí ako štátna pomoc.
- 230 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, na základe ktorého Komisia opomenula prihliadnúť na skutočnosť, že táto podpora bola do výšky 4,4 milióna DEM spreneverená v prospech skupiny Pilsz, je namieste odkázať na posúdenie tejto námietky v rámci tvrdení spolkovej krajiny Durínsko týkajúcich sa zákonnosti príkazu na vymáhanie uvedeného v bode 2 napadnutého rozhodnutia (pozri body 307 až 348 nižšie).
- 231 Po druhé, keďže je preukázané, že Komisia sa nedopustila v súvislosti s touto podporou nesprávneho zistenia skutkového stavu, treba preskúmať jednotlivé tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko, ktorými sa snaží preukázať existenciu zjavne nesprávneho posúdenia a porušenia povinnosti odôvodnenia v súvislosti s uvedenou podporou.

232 V tejto súvislosti spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že vzhľadom na to, že vklad vo výške 7,6 miliónov DEM slúžil na splatenie úverov zabezpečených THA, sa Komisia dopustila nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia tým, že kvalifikovala túto podporu ako novú pomoc. Samotná skutočnosť, že táto podpora slúžiaca na splatenie úverov zabezpečených THA bola vyplatená prostredníctvom TIB, umožňuje vyvodiť záver, že nejde o plnenie na základe tejto záruky. Z uvedeného vyplýva, že ide o novú pomoc.

233 V každom prípade Komisia správne kvalifikovala predmetnú podporu ako pomoc na reštrukturalizáciu podniku v ťažkostiach. Ako bolo zdôraznené v bodoch 196 až 202 vyššie, PA mohol byť kvalifikovaný ako podnik v ťažkostiach v čase poskytnutia tejto podpory. Je totiž možné oprávnene predpokladať, že súkromná spoločnosť nachádzajúca sa v situácii TIB by neposkytla kapitálovú dotáciu podniku v ťažkostiach, akým je PA bez toho, aby si prinajmenšom nevykonala podrobnú analýzu ekonomickej situácie podniku a bez vypracovania reštrukturalizačného plánu. Okrem iného, hoci bola táto podpora kvalifikovaná v rozhodnutí o začatí konania ako štátna pomoc, nemecké orgány nenamietali túto kvalifikáciu počas správneho konania. Nakoniec, ako bolo zdôraznené v bode 202 vyššie, Komisia na účely preukázania nezlučiteľnosti tejto pomoci so spoločným trhom uviedla dostatočné odôvodnenie v súlade s požiadavkami článku 253 ES.

234 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou ako nedôvodné.

J — O nadobudnutí základného imania PA verejnými subjektmi TIB a TAB

1. Tvrdenia účastníkov konania

235 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nesprávne skonštatovala, že suma vo výške 33 miliónov DEM uvedená v odôvodnení č. 35

napadnutého rozhodnutia predstavuje finančnú podporu. Zdôrazňuje, že táto suma v skutočnosti zodpovedá nominálnemu kapitálu PA. Okrem iného sa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia a porušila povinnosť odôvodnenia.

- 236 Počas pojednávania 5. mája 2004 Komisia priznala, že v napadnutom rozhodnutí nesprávne skonštatovala, že nadobudnutie základného imania spoločnosti PA vo výške 33 miliónov DEM subjektmi TIB a TAB predstavuje štátnu pomoc. V dôsledku toho akceptovala, že napadnuté rozhodnutie bude v tomto bode zrušené.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 237 Vzhľadom na vyhlásenia Komisie na pojednávaní 5. mája 2004, ktoré boli zaznamenané v zápisnici z pojednávania, treba skonštatovať, bez potreby preskúmať ostatné námietky vznesené v tejto súvislosti, že Komisia kvalifikovaním nadobudnutia základného imania PA vo výške 33 miliónov DEM subjektmi TIB a TAB ako štátnej pomoci vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu.

- 238 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zrušiť článok 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa Komisia domnievala, že nezlučiteľná štátna pomoc určená na reštrukturalizáciu spoločnosti CD Albrechts zahŕňa sumu 33 miliónov DEM za nadobudnutie základného imania PA.

K — *O úvere vo výške 2 milióny DEM poskytnutom LfA spoločnosti PA*

1. Tvrdenia účastníkov konania

239 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že Komisia nesprávne v napadnutom rozhodnutí ani nezobrala do úvahy, ani dostatočne neodôvodnila skutočnosť, že úver vo výške 2 milióny DEM poskytnutý LfA spoločnosti PA nebol uhradený tejto spoločnosti, ale slúžil výlučne na splatenie bankových úverov poskytnutých PBK, ktoré boli pokryté zárukou spolkovej krajiny Bavorsko. Domnieva sa, že keďže celková výška záruky (54,7 miliónov DEM) už je Komisiou zarátaná ako štátna pomoc, považovanie aj tohto úveru za štátnu pomoc znamená zohľadniť tú istú sumu ako pomoc dvakrát. Tiež zastáva názor, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia tým, že sa v napadnutom rozhodnutí bez akéhokoľvek odôvodnenia domnievala, že úver vo výške 2 milióny DEM poskytnutý LfA predstavuje novú pomoc. Nakoniec sa domnieva, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že úver vo výške 2 milióny DEM poskytnutý LfA spoločnosti PA predstavuje štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom.

240 Komisia, ktorú podporuje ODS, zastáva názor, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

241 Spolková krajina Durínsko namieta v súvislosti s touto finančnou podporou nesprávne zistenie skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

242 V tejto súvislosti je opodstatnené v prvom rade preskúmať, či Komisia, ako tvrdí spolková krajina Durínsko, vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu tým, že neprihliadla na to, že úver vo výške 2 milióny DEM poskytnutý LfA spoločnosti PA slúžil na splatenie časti úverov pokrytých zárukou spolkovej krajiny Bavorsko.

243 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v bode 2.2.2 treťom odseku rozhodnutia o začatí konania skonštatovala Komisia toto:

„Dňa 8. marca 1994 uzavrela [spolková krajina] Bavorsko prostredníctvom LfA... dve zmluvy o pôžičke v prospech spoločného podniku, jednu vo výške 2 milióny [DEM] a druhú vo výške 7 miliónov [DEM]; úrok bol v oboch prípadoch stanovený na 7 % a splatené mali byť najneskôr do 31. marca 1996 prvá, a do 30. marca 1996 druhá. Prvá pôžička sa použila na splatenie... úveru zabezpečeného [spolkovou krajinou] Bavorsko.“

244 Z textu jasne vyplýva, že Komisia bola informovaná o skutočnosti, že pôžička vo výške 2 milióny DEM udelená LfA slúžila na splatenie zabezpečených úverov.

245 Ďalej je potrebné pripomenúť, že v rámci správneho konania ani nemecké orgány, ani iné dotknuté osoby nepredložili pripomienky na účely opravy tejto informácie. Naopak, v liste z 30. marca 1999 potvrdili nemecké orgány presnosť zistení v tejto súvislosti v rozhodnutí o začatí konania.

246 Za týchto okolností je opodstatnené sa domnievať, na základe informácií, ktorými Komisia disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, že musela vedieť, že úver vo výške 2 milióny DEM slúžil na splatenie časti úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko.

247 Na rozdiel od konštatovania v súvislosti s odpustením pohľadávky vo výške 3 milióny DEM (pozri body 123 až 130 vyššie), však toto pochybenie nemá dôsledky na zákonnosť rozhodnutia, a preto je v tomto prípade vylúčené, že ide o dvojnásobné prihliadnutie na tú istú výhodu. Samotná skutočnosť, že táto podpora slúžila na splatenie úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko, totiž neumožňuje vyvodiť záver, že ide o plnenie na základe tejto záruky. Tento úver bol poskytnutý PA osobitne na to, aby jej umožnil splatiť časť úverov pokrytých zárukou. A teda hoci má poskytnutie úveru za cieľ umožniť splatenie zabezpečených úverov, nevyplýva z toho, že ide o plnenie na základe záruky, ale naopak, že ide o novú pomoc.

248 Po druhé, spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že Komisia vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu a porušila povinnosť odôvodnenia tým, že sa domnievala, že tento úver bol poskytnutý podniku v ťažkostiach a kvalifikovala ho ako štátnu pomoc. Treba pripomenúť, že v čase poskytnutia úveru PA mohol byť kvalifikovaný ako podnik v ťažkostiach (pozri v tejto súvislosti body 196 až 202 vyššie). Možno sa oprávnene domnievať, že súkromná spoločnosť nachádzajúca sa v situácii LfA by neposkytla ďalší úver podniku v ťažkostiach, akým bol PA bez toho, aby si overila ekonomickú situáciu podniku a bez reštrukturalizačného plánu. Okrem iného, hoci bol tento úver kvalifikovaný ako štátna pomoc v rozhodnutí o začatí konania, nemecké orgány túto kvalifikáciu následne nenamietali. Nakoniec, ako bolo zdôraznené v bode 202 vyššie, Komisia dostatočne odôvodnila kvalifikáciu PA za podnik v ťažkostiach, a teda nezlučiteľnosť tejto pomoci so spoločným trhom.

249 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou ako nedôvodné.

L — *O pôžičke od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM poskytnutej TIB spoločnosti PA*

1. Tvrdenia účastníkov konania

250 Spolková krajina Durínsko tvrdí, že napadnutým rozhodnutím bol porušený článok 87 ods. 1 ES a povinnosť odôvodnenia v rozsahu, v akom kvalifikuje pôžičku od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM ako štátnu pomoc v prospech PA nezlučiteľnú so spoločným trhom. Zdôrazňuje, že v rozpore s tvrdením Komisie v napadnutom rozhodnutí táto pôžička nesmie byť posudzovaná podľa usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, pretože PA sa nenachádzal v takej situácii. Okrem iného pripomína, ako vyplýva z listu nemeckých orgánov z 30. marca 1999, že pôžička od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM poskytnutá TIB spoločnosti PA bola spreneverená v prospech skupiny Pilz prostredníctvom systému centrálného riadenia financií.

251 Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

252 Spolková krajina Durínsko v súvislosti s touto podporou namieta nesprávne zistenie skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

253 Najskôr treba pripomenúť, že spolková krajina Durínsko nespochybňuje zistenie uvedené v odôvodnení č. 35 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého TIB poskytol v apríli 1994 spoločnosti PA pôžičku od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM.

254 Ďalej je opodstatnené zdôrazniť, že spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že Komisia sa dopustila právneho pochybenia a porušila povinnosť odôvodnenia tým, že uplatnila usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu a kvalifikáciou tohto úveru ako štátnu pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom. Ako bolo zdôraznené v bodoch 196 až 202 vyššie, PA mohol byť v čase poskytnutia tohto úveru kvalifikovaný ako podnik v ťažkostiach. Možno sa totiž oprávnene domnievať, že súkromná spoločnosť v situácii TIB by neposkytla úver podniku v ťažkostiach, akým bol PA bez toho, aby si prinajmenšom nevykonala podrobnú analýzu ekonomickej situácie spoločného podniku a nevypracovala reštrukturalizačný plán. Okrem iného, hoci táto podpora bola kvalifikovaná ako štátna pomoc v rozhodnutí o začatí konania, nemecké orgány následne túto kvalifikáciu nenamietali. Nakoniec, ako bolo zdôraznené v bode 202 vyššie, Komisia dostatočne odôvodnila kvalifikáciu PA za podnik v ťažkostiach, a teda nezlučiteľnosť tejto pomoci so spoločným trhom.

255 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého Komisia opomenula prihliadnúť na skutočnosť, že táto podpora bola spreneverená v prospech skupiny Pilsz, je opodstatnené odvolať sa na posúdenie tejto námietky v rámci tvrdení spolkovej krajiny Durínsko týkajúcej sa zákonnosti príkazu na vymáhanie uvedeného v článku 2 napadnutého rozhodnutia (body 307 až 347 nižšie).

256 Vzhľadom na vyššie uvedené je opodstatnené zamietnuť žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko týkajúce sa tejto podpory ako nedôvodné.

M — O úvere vo výške 15 miliónov DEM poskytnutom LfA skupine Pilsz

1. Tvrdenia účastníkov konania

257 Spolková krajina Durínsko sa domnieva, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o úver vo výške 15 miliónov DEM poskytnutý LfA v tom, že

úver bol poskytnutý priamo skupine Pilz, a teda nie je vhodné žiadať jeho vrátenie od spoločného podniku a jeho právnych nástupcov. Ďalej tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, na základe ktorých tento úver predstavuje pomoc v prospech PA alebo CD Albrechts.

258 Komisia podporovaná ODS sa domnieva, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko týkajúce sa tejto podpory musia byť zamietnuté ako nedôvodné. Podčiarkuje, že málo záleží na tom, že úver 15 miliónov DEM bol určený skupine Pilz, pretože vzhľadom na to, že ide o prevádzkový úver, ktorý má slúžiť na prekonanie obdobia hľadania nového nadobúdateľa spoločného podniku, mali z neho prospech tiež spoločný podnik a PA.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

259 Spolková krajina Durínsko v súvislosti s touto podporou namieta zjavne nesprávne posúdenia a porušenie povinnosti odôvodnenia.

260 Spolková krajina Durínsko v súlade s právom tvrdí, že Komisia opomenula prihliadnúť na skutočnosť, že táto podpora bola uhradená priamo skupine Pilz. Komisia neuviedla žiadnu skutočnosť, z ktorej by vyplývalo, že táto podpora bola určená na reštrukturalizáciu PA alebo CD Albrechts.

261 Uvedený záver nezmení ani skutočnosť, ako skonštatovala Komisia v odôvodnení č. 37 napadnutého rozhodnutia, že úver vo výške 15 miliónov DEM má podporovať

skupinu Pilz pri hľadani nového nadobúdateľa PA. Okrem toho, že Komisia nepredložila žiaden dôkaz na podporu tohto tvrdenia, tiež nie je preukázané, že PA bol touto pomocou skutočne zvýhodnený. Komisia sa teda dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, domnievajúc sa, že z tohto úveru mal PA prospech.

- ²⁶² Vzhľadom na vyššie uvedené, bez potreby preskúmať námietku týkajúcu sa porušenia povinnosti odôvodnenia, treba zrušiť článok 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom Komisia stanovila, že úver vo výške 15 miliónov DEM predstavuje pomoc „určenú na reštrukturalizáciu [CD Albrechts]“.

N — O úvere vo výške 15 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti CD Albrechts

1. Tvrdenia účastníkov konania

- ²⁶³ Spolková krajina Durínsko zdôrazňuje, že z listu nemeckých orgánov z 30. marca 1999 vyplýva, že úver vo výške 15 miliónov DEM, ktorý poskytol TAB CD Albrechts bol spreneverený v prospech skupiny Pilz. Tiež pripomína, že tento úver bol už splatený. Ďalej tvrdí, že Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES v tom, že sa v napadnutom rozhodnutí domnievala, že úver vo výške 15 miliónov DEM predstavuje štátnu pomoc v prospech PA. Zdôrazňuje, že v rozpore s tým, čo skonštatovala Komisia v napadnutom rozhodnutí, tento úver nesmie byť analyzovaný vo svetle usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu, pretože PA, následne CD Albrechts, sa v čase úhrady nenachádzala v takej situácii. Okrem iného uvádza, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, na základe ktorých tento úver predstavuje štátnu pomoc v prospech PA alebo CD Albrechts.

264 Komisia podporovaná ODS sa domnieva, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

265 Spolková krajina Durínsko v súvislosti s touto podporou namieta nesprávne zistenie skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

266 V tejto súvislosti je opodstatnené predovšetkým zdôrazniť, že spolková krajina Durínsko nepredložila žiaden dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého tento úver bol už sčasti alebo v celom rozsahu splatený. Okrem iného tiež počas správneho konania nepreukázala, že Komisia bola o uvedenom splatení informovaná.

267 Ďalej spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že Komisia sa dopustila právneho pochybenia a porušenia povinnosti odôvodnenia tým, že kvalifikovala tento úver ako štátnu pomoc na reštrukturalizáciu nezlučiteľnú so spoločným trhom. Z dôvodov uvedených v bodoch 196 až 202 vyššie CD Albrechts, pôvodne PA, mohol byť v čase poskytnutia tohto úveru kvalifikovaný ako podnik v ťažkostiach. Je totiž možné oprávnene predpokladať, že súkromná spoločnosť nachádzajúca sa v situácii TAB by neposkytla úver podniku v ťažkostiach, akým je PA bez toho, aby si prinajmenšom nevykonala podrobnú analýzu ekonomickej situácie podniku a bez vypracovania reštrukturalizačného plánu. Okrem iného, hoci bola táto podpora kvalifikovaná v rozhodnutí o začatí konania ako štátna pomoc, nemecké orgány nenamietali túto kvalifikáciu počas správneho konania. Navyše, ako bolo zdôraznené v bode 202 vyššie, Komisia dostatočne odôvodnila kvalifikáciu PA za podnik v ťažkostiach, a teda nezlučiteľnosť tejto pomoci so spoločným trhom.

- 268 Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého Komisia opomenula prihliadnúť na skutočnosť, že táto podpora bola spreneverená v prospech skupiny Pilz, je opodstatnené poukázať na posúdenie tejto námietky v rámci tvrdení spolkovej krajiny Durínsko týkajúcej sa zákonnosti príkazu na vymáhanie uvedeného v článku 2 napadnutého rozhodnutia (body 318 až 344 nižšie).
- 269 S výnimkou neskoršieho preskúmania poslednej námietky treba vzhľadom na vyššie uvedené zamietnuť žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko týkajúce sa tejto podpory ako nedôvodné.

O — O úvere vo výške 7 miliónov DEM poskytnutom LfA spoločnosti CD Albrechts

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 270 Spolková krajina Durínsko v prvom rade tvrdí, že Komisia vykonala v súvislosti s úverom vo výške 7 miliónov DEM nesprávne zistenia skutkového stavu. V rozpore so zistením Komisie v odôvodneniach č. 36 a č. 73 napadnutého rozhodnutia uvádza, že úver vo výške 7 miliónov DEM poskytnutý LfA spoločnosti PA neslúžil na podporu tejto spoločnosti. Pripomína, že po uzavretí dohody o ozdravení bol tento úver použitý do výšky 2 miliónov DEM na splatenie splatných úrokov z bankových úverov poskytnutých PBK, ktoré boli pokryté zárukou spolkovej krajiny Bavorsko. Domnieva sa preto, že keďže celková výška záruky (54,7 miliónov DEM) už je Komisiou zarátaná ako štátna pomoc, považovanie aj tejto časti úveru za štátnu pomoc znamená zohľadniť ako pomoc tú istú sumu dvakrát.

271 Spolková krajina Durínsko sa domnieva, že Komisia sa dopustila rôznych právnych pochybení a porušila v súvislosti s touto podporou povinnosť odôvodnenia. Spochybňuje najmä, že tento úver predstavuje štátnu pomoc a o to viac, že ide o novú pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom. Zdôrazňuje, že ak tento úver vo výške 5 miliónov DEM slúžil na splatenie časti úverov krytých zárukou THA a ak podľa Komisie poskytnutej záruky predstavuje štátnu pomoc, Komisia nesprávne zastáva názor, že sumy uhradené pri plnení zo záruky tiež predstavujú štátnu pomoc, pretože to by znamenalo prihliadať dvakrát na tie isté sumy ako na štátnu pomoc. Okrem iného sa domnieva, že keďže poskytnutie záruky treba považovať za existujúcu pomoc zlučiteľnú so Zmluvou, ako to už preukázala, to isté nevyhnutne platí aj pre túto finančnú podporu uhradenú pri výkone povinností vyplývajúcich zo záruky. Nakoniec spolková krajina Durínsko uvádza, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia v tom, že neuviedla dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že úver vo výške 7 miliónov DEM predstavuje pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom v prospech CD Albrechts, hoci tento úver do výšky 5 miliónov DEM slúžil na splatenie bankových úverov určených na výstavbu továrne na CD v Albrechts, ktoré boli uhradené iba Pilsz Construction, a že do výšky 2 miliónov DEM umožnil splatiť úroky z úverov krytých touto zárukou.

272 Komisia, ktorú podporuje ODS, sa domnieva, že tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou musia byť zamietnuté ako nedôvodné.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

273 Spolková krajina Durínsko v súvislosti s touto podporou namieta rôzne nesprávne zistenia skutkového stavu, zjavne nesprávne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia.

274 V tejto súvislosti treba v prvom rade preskúmať, či Komisia, ako tvrdí spolková krajina Durínsko, vykonala nesprávne zistenie skutkového stavu tým, že nezohľadnila, že úver vo výške 7 miliónov DEM poskytnutý LfA spoločnosti PA slúžil vo výške 2 milióny DEM na zabezpečenie budúcich úrokov z úverov krytých zárukou spolkovej krajiny Bavorsko a vo výške 5 miliónov DEM na splatenie časti úverov krytých zárukou THA.

275 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v rozhodnutí o začatí konania Komisia uviedla tieto zistenia:

„Dňa 8. marca 1994 uzavrela [spolková krajina] Bavorsko prostredníctvom LfA... dve zmluvy o pôžičke v prospech spoločného podniku, jednu vo výške 2 milióny [DEM] a druhú vo výške 7 miliónov [DEM]; úrok bol v oboch prípadoch stanovený na 7 % a splatené mali byť najneskôr do 31. marca 1996 prvá, a do 30. marca 1996 druhá. Prvá pôžička sa použila na splatenie... úveru zabezpečeného [spolkovou krajinou] Bavorsko. Pokiaľ ide o druhú pôžičku, 5 miliónov [DEM] sa použilo na zníženie sumy zabezpečenej THA a zvyšné 2 milióny [DEM] mali byť použité ako prevádzkové zdroje.“

276 Z tejto časti textu jasne vyplýva, že Komisia bola pred začatím konania vo veci formálneho zisťovania informovaná o skutočnosti, že pôžička 7 miliónov DEM poskytnutá LfA slúžila vo výške 5 miliónov DEM na splatenie úverov zabezpečených THA. Zdá sa však, že v tomto štádiu konania nebola informovaná o skutočnosti, že zvyšné 2 milióny DEM druhej pôžičky vo výške 7 miliónov DEM poskytnutej LfA slúžili na zabezpečenie úhrady budúcich úrokov z úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko.

- 277 Treba pripomenúť, že v rámci správneho konania nemecké orgány uviedli pripomienky týkajúce sa použitia tejto pôžičky. V liste z 30. marca 1999 v prvom rade zdôraznili, že uvedená pôžička vo výške 5 miliónov neslúžila na splatenie úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko, ale práve úverov zabezpečených THA. Ďalej tieto orgány uviedli, že zvyšné 2 milióny DEM boli prevedené súkromným bankám, aby sa zabezpečila úhrada úrokov splatných v budúcnosti.
- 278 Za týchto podmienok sa možno domnievať, že vzhľadom na informácie, ktorými Komisia disponovala v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, musela vedieť, že úver vo výške 7 miliónov DEM poskytnutý LfA slúžil vo výške 5 miliónov DEM na splatenie časti úverov zabezpečených zárukou THA a vo výške 2 milióny DEM na zabezpečenie budúcich úrokov z úverov krytých spolkovou krajinou Bavorsko.
- 279 Treba však zdôrazniť, že absencia zistení v napadnutom rozhodnutí v tejto súvislosti nemá dosah na jeho zákonnosť, pokiaľ ide o predmetnú podporu.
- 280 Aj za predpokladu, že Komisia by zobrala do úvahy skutočnosť, že úver 7 miliónov DEM bol do výšky 5 miliónov DEM použitý na splatenie úverov zabezpečených THA, táto skutočnosť by nezmenila posúdenie pomoci, pretože finančné podpory udelené na splatenie úverov zabezpečených THA, z dôvodov uvedených v bode 194 vyššie, sú odlišné od súm zaplatených THA na základe tej istej záruky.
- 281 Okrem iného spolková krajina Durínsko nesprávne tvrdí, že v rozsahu, v akom úver slúžil do výšky 5 miliónov DEM na splatenie časti úverov zabezpečených THA, Komisia vykonala nesprávne posúdenie a porušila povinnosť odôvodnenia

kvalifikujúc túto podporu ako novú pomoc. Samotná skutočnosť, že uvedená podpora slúžila na splatenie úverov zabezpečených THA totiž neumožňuje vyvodiť záver, že ide o plnenie na základe uvedenej záruky. Tento úver bol predovšetkým uhradený spoločnému podniku pre to, aby mu umožnil splatiť časť úverov krytých zárukou. Z uvedeného vyplýva, že — hoci poskytnutie úveru má za cieľ umožniť splatenie zabezpečených úverov — je zrejmé, že ide práve o novú pomoc, a nie plnenie na základe existujúcej záruky.

- 282 Nakoniec, čo sa týka skutočnosti, že predmetný úver bol do výšky 2 milióny DEM použitý na úhradu budúcich úrokov z úverov zabezpečených spolkovou krajinou Bavorsko, spolková krajina Durínsko nepreukázala, akým spôsobom by táto skutková okolnosť mohla zmeniť posúdenie, ktoré v súvislosti s touto podporou vykonala Komisia, konkrétne, že ide o pomoc nezlučiteľnú so spoločným trhom, pretože bola udelená spôsobom porušujúcim usmernenia o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.
- 283 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť všetky tvrdenia uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s touto podporou ako nedôvodné.

P — O úvere vo výške 9,5 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti CD Albrechts

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 284 Spolková krajina Durínsko zdôrazňuje, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nezobrala do úvahy skutočnosť, že uvedený úver bol v celom rozsahu splatený. Podčiarkuje tiež, že tento úver je jediný, z ktorého mal skutočný prospech CD

Albrechts, pretože v decembri 1994 boli vzťahy so skupinou Pilz definitívne prerušené. Okrem iného tvrdí, že Komisia mala túto pôžičku posúdiť podľa kritéria investora v trhovej ekonomike, to znamená s prihliadnutím na finančné ťažkosti, ktorým musel čeliť CD Albrechts v dôsledku protiprávnych úkonov skupiny Pilz.

285 Komisia zdôrazňuje, že neobdržala informácie týkajúce sa prípadného splatenia, a teda oprávnené sa domnievala, že uvedený úver ešte nebol splatený.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

286 Pokiaľ ide o tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa predmetnej podpory, stačí skonštatovať, že spolková krajina Durínsko nepredložila žiaden dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého táto podpora bola splatená v celom rozsahu. Aj za predpokladu, že bola spôsobilá predložiť dôkaz o tomto splatení, je pravda, že opomenula predložiť dôkaz v rámci správneho konania, a teda nemôže Komisii vytýkať, že na to neprihliadla v rámci napadnutého rozhodnutia. Nakoniec, tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko založené na tom, že udelenie pomoci zodpovedá racionálnemu správaniu súkromného investora, nemôže uspieť, pretože s prihliadnutím na úvahy v bode 218 vyššie nemá v prejednávanej veci otázka, či TAB konal ako súkromný investor, dôsledky na posúdenie zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom a teda je pozbavená relevantnosti.

287 Vzhľadom na vyššie uvedené treba zamietnuť žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko v súvislosti s predmetnou podporou ako nedôvodné.

Q — *O úrokoch v celkovej výške 21,3 milióna DEM*

1. Tvrdenia účastníkov konania

- 288 Spolková krajina Durínsko v prvom rade tvrdí, že Komisia porušila povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o úroky. Zdôrazňuje, že na žiadnom mieste v napadnutom rozhodnutí Komisia neskonštatovala alebo nepredložila odôvodnenia týkajúce sa výpočtu sumy 21,3 milióna DEM predstavujúcej nezaplatené úroky z rôznych úverov. Podľa nej je táto skutočnosť o to povážlivejšia, že sumy uhradené v rámci dohody o ozdravení na účely uvoľnenia záruk už obsahovali veľkú časť úrokov. Spolková krajina Durínsko sa tiež domnieva, že keďže napadnuté rozhodnutie ustanovuje, že pomoc, ktorá má byť vrátená, musí byť zvýšená o úroky s referenčnou sadzbou, mala Komisia jasne vysvetliť o aké úroky išlo a prečo z nich mal spoločný podnik a jeho právni nástupcovia prospech. Podľa nej Komisia sa v tejto súvislosti nemohla obmedziť iba na odkaz na informácie predložené členským štátom.
- 289 Spolková krajina Durínsko ďalej spochybňuje tvrdenie Komisie, podľa ktorého bola Komisia povinná, vzhľadom na informácie nemeckých orgánov, požiadať o vymáhanie zvýhodnenia spočívajúceho v úrokoch vo výške 21,3 milióna DEM. Pripomína, že na jednej strane Komisia nepredložila žiaden dôkaz o tom, že nemecké orgány takúto skutočnosť potvrdili, a na druhej strane treba zdôrazniť, že aj za predpokladu, že nemecké orgány urobili takéto vyhlásenie — čo spolková krajina Durínsko spochybňuje —, neodôvodňuje to neexistenciu vecných zistení v súvislosti s výpočtom sumy úrokov.
- 290 Spolková krajina Durínsko okrem iného tvrdí, že Komisia porušila článok 87 ods. 1 ES, pretože v napadnutom rozhodnutí paušálne určila sumu 21,3 milióna DEM ako údajné zvýhodnenie z úrokov, z ktorých mal spoločný podnik a jeho právni nástupcovia prospech.

- 291 Komisia, ktorú podporuje ODS, spochybňuje všetky tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko v súvislosti so zvýhodnením spočívajúcim v úrokoch vo výške 21,3 milióna DEM.
- 292 Predovšetkým zdôrazňuje, že bola povinná prijať rozhodnutia s prihliadnutím na informácie, ktoré jej poskytli nemecké orgány, konkrétne, že rôzne úhrady boli sprevádzané zvýhodnením spočívajúcim v úrokoch predstavujúcich najmenej 21,3 milióna DEM za obdobie od konca roku 1993 až do roku 1998 (odôvodnenie č. 40 napadnutého rozhodnutia). Domnieva sa okrem iného, že tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko týkajúce sa úrokov, ktoré majú byť vrátené na základe príkazu na vymáhanie, je chybné, pretože suma vo výške 21,3 milióna DEM predstavuje len zvýhodnenie z úrokov, ktoré boli schválené spoločnému podniku a ktoré preto samy osebe predstavujú pomoc. Podľa nej je potrebné ich odlíšiť od úrokov, ktoré musia byť splatené od dátumu uhradenia pomoci, ktoré sú podľa článku 2 ods. 2 napadnutého rozhodnutia vypočítané na základe referenčnej sadzby uplatniteľnej na výpočet dotačného ekvivalentu regionálnej pomoci.
- 293 Okrem iného odmieta tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého stanovila paušálne výšku zvýhodnenia spočívajúceho v úrokoch najmenej na 21,3 milióna DEM bez toho, aby prihliadla na skutočnosť, že prospech z úhrad mali rôzne podniky, ako aj na skutočnosť, že táto výhoda sa už čiastočne zohľadnila pri výpočte určitých čiastok. Pripomína, že pre výpočet výšky poskytnutej pomoci nie je určujúci konečný príjemca finančnej pomoci vnútri skupiny podnikov, ale práve objektívny príjemca, v prejednávanej veci konkrétne spoločný podnik a jeho právni nástupcovia. Okrem iného Komisia zdôrazňuje, že celková výška výhod vo forme úrokov uvedených v napadnutom rozhodnutí nespočíva na chybnom výpočte, ale — ako vyplýva z odôvodnenia č. 40 napadnutého rozhodnutia — na informáciách poskytnutých nemeckými orgánmi.
- 294 Nakoniec popiera, že by porušila povinnosť odôvodnenia v súvislosti so zvýhodneniami poskytnutými vo forme úrokov. Zdôrazňuje, že v dôsledku

nedostatku jasných informácií zo strany nemeckých orgánov bola povinná vychádzať zo sumy 21,3 milióna DEM, ktorú — ako vyplýva z odôvodnenia č. 40 napadnutého rozhodnutia — nemecké orgány uviedli ako celkovú výhodu spočívajúcu v úrokoch, z ktorej mali prospech spoločný podnik a jeho právni nástupcovia. Okrem iného zdôrazňuje, že táto výhoda bola odhadnutá podľa usmernení o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu a že z tohto dôvodu bola považovaná za protiprávnu pomoc na reštrukturalizáciu. Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého neuviedla, v akom rozsahu prihliadla pri určení celkovej výšky výhody spočívajúcej v úrokoch na skutočnosť, že dva úvery slúžili na splatenie splatných úrokov z úverov, Komisia tvrdí, že vzhľadom na informácie, ktorými disponovala, nemala inú voľbu ako vyvodiť záver, že išlo o pôžičky, ktoré museli byť považované za protiprávnu pomoc na reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

²⁹⁵ Je potrebné skonštatovať, že v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa Spolková republika Nemecko zdôraznila, že jej zamestnanci nepredložili Komisii informácie, z ktorých by vyplývalo, že výhody z úrokov poskytnuté v rámci projektu továrne na CD v Albrechts dosahovali výšku najmenej 21,3 milióna DEM pre obdobie od roku 1993 až do roku 1998. Okrem iného zdôraznila, že tento číselný údaj je v rozpore z výškou úrokov uvedenou v liste nemeckej vlády zo 17. apríla 1997, konkrétne sumou 14,9 miliónov DEM.

²⁹⁶ Pokiaľ ide o Komisiu, táto potvrdila vo svojej odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa, že nie je spôsobilá dokázať, že obdržala od nemeckých orgánov informáciu, podľa ktorej predmetná pomoc dosahuje výšku 21,3 milióna DEM.

297 Za týchto okolností treba skonštatovať, že Komisia vykonala nesprávne zistenia skutkového stavu stanovením, v odôvodnení č. 40 napadnutého rozhodnutia, že „podľa informácií nemeckých orgánov boli tieto úhrady sprevádzané výhodami spočívajúcimi v úrokoch, predstavujúcimi najmenej 21,3 milióna DEM od konca roku 1993 do roku 1998“.

298 Vzhľadom na vyššie uvedené, bez potreby skúmať ostatné námietky uvedené v tejto súvislosti, treba zrušiť článok 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom zahŕňa sumu 21,3 milióna DEM na základe výhod z úrokov poskytnutých v rámci reštrukturalizácie továrne na CD v Albrechts.

III — O žalobných dôvodoch týkajúcich sa zákonnosti článku 2 napadnutého rozhodnutia

A — Úvodné pripomienky

299 Spolková krajina Durínsko podporovaná Spolkovou republikou Nemecko tvrdí, že v rozsahu, v akom v článku 2 napadnutého rozhodnutia Komisia nariaduje vymáhanie pomoci od LCA, CDA, a „všetkých ostatných podnikov, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva a/alebo infraštruktúra [PBK], [spoločného podniku] alebo [PA]“ je toto ustanovenie nezákonné, pretože v ňom uvedený príkaz na vymáhanie sa zakladá na množstve pochybení v zistení skutkového stavu, je v rozpore s článkom 87 ods. 1 ES a článkom 88 ods. 2 ES, porušuje povinnosť odôvodnenia a zásadu dodržiavania práva na obhajobu a nakoniec porušuje zásady právnej istoty a proporcionality.

300 Súd prvého stupňa sa rozhodol v prvom rade preskúmať tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého príkaz na vymáhanie stanovený v článku 2 napadnutého rozhodnutia porušuje článok 87 ods. 1 ES a článok 88 ods. 2 ES.

B — *O porušení článku 87 ods. 1 ES a článku 88 ods. 2 ES*

1. Tvrdenia účastníkov konania

301 Na podporu svojho tvrdenia založeného na porušení článku 87 ods. 1 ES a článku 88 ods. 2 ES spolková krajina Durínsko v podstate tvrdí, že Komisia nie je oprávnená vyžadovať od Spolkovej republiky Nemecko, aby vymáhala pomoc od podnikov, ktoré touto pomocou neboli zvýhodnené. Zdôrazňuje po prvé, že pomoc bola vo veľkom rozsahu spreneverená v prospech podnikov spoločnosti Pilsz, po druhé, ako skonštatovala aj Komisia v odôvodnení č. 103 napadnutého rozhodnutia, že MTDA (následne CDA) nemala v rámci odkúpenia aktív CD Albrechts (následne LCA) z pomoci prospech, pretože zaplatila trhovú cenu, a po tretie, že časť pomoci bola uhradená priamo skupine Pilsz.

302 Okrem toho tvrdí, že Komisia nie je oprávnená vyžadovať vymáhanie pomoci od tretích osôb, odvolávajúc sa len na existenciu obchádzania povinnosti. Predovšetkým zdôrazňuje, že Komisia nemôže príkaz na vymáhanie pomoci vzťahovať na tretiu osobu bez preukázania, že táto osoba bola pomocou zvýhodnená. Okrem iného sa domnieva, že objektívne kritériá, ktoré Komisia použila na preukázanie existencie obchádzania povinnosti — predmet prevodu, nadobúdacia cena, totožnosť spoločníkov alebo vlastníkov základného imania predchádzajúceho podniku a totožnosť nového nadobúdateľa, dátum realizácie prevodu a jeho obchodný charakter — ktoré sú uvedené v odôvodnení č. 118 napadnutého rozhodnutia nie sú v tomto prípade dostačujúce.

303 Komisia, ktorú v konaní podporuje ODS, spochybňuje všetky tvrdenia spolkovej krajiny Durínsko smerujúce k preukázaniu, že porušila článok 87 ods. 1 ES a článok 88 ods. 2 ES, požadujúc od Spolkovej republiky Nemecko, aby vyžadovala vrátenie pomoci od LCA, CDA a všetkých podnikov, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva alebo infraštruktúra spoločného podniku takým spôsobom, ktorým sa vylúčia účinky napadnutého rozhodnutia.

304 Predovšetkým všeobecným spôsobom spresňuje svoj pohľad na vymedzenie subjektov povinných vrátiť pomoc v prípade prevodu obchodných podielov spoločnosti príjemcu alebo jej aktív. V tejto súvislosti v prvom rade pripomína, že otázka prevodu obchodných podielov nespôsobuje osobitné problémy, pretože spoločnosť príjemcu naďalej existuje, mení sa iba jej vlastník. Podľa Komisie z judikatúry vyplýva, že v takomto prípade povinnosť vrátiť pomoc naďalej prináleží spoločnosti, ktorá pomoc obdržala, alebo jej právnym nástupcom, nezávisle od zmien v štruktúre vlastníctva a prípadného zohľadnenia povinnosti vrátiť pomoc pri vymedzení podmienok predaja. Zdôrazňuje, že ak spoločnosť pokračuje vo výkone dotovaných činností, naďalej požíva z pomoci výhodu a pokračuje tak v narúšaní hospodárskej súťaže. Ďalej sa domnieva, že takisto nespôsobuje ťažkosti prípad, keď sú aktíva spoločnosti príjemcu prevedené na podniky patriace do tej istej skupiny. Zdôrazňuje, že v takomto prípade budú povinné vrátiť pomoc spolu so spoločnosťou príjemcom aj podniky skupiny, ktoré v dôsledku prevodu aktív mohli mať prospech z priaznivých účinkov pomoci, získajúc z nej takto ekonomickú výhodu. Okrem iného, pokiaľ ide o predaj aktív spoločnosti príjemcu tretím podnikom, Komisia rozlišuje, či boli veci predané jednotlivo alebo „v celku“. Podľa Komisie, ak boli veci predané jednotlivo za trhovú cenu, nadobúdatelia nie sú povinní vrátiť pomoc, pretože v dôsledku separátneho predaja aktív zanikla dotovaná činnosť, a teda pomoc poskytnutá pred prevodom aktív nie je spôsobilá znevýhodniť konkurentov spoločnosti príjemcu. Komisia však zastáva názor, že situácia je odlišná v prípade, ak sú aktíva predané v celku tak, že nadobúdateľovi umožňujú naďalej vykonávať činnosť spoločnosti príjemcu. Podľa Komisie v takomto prípade môže pokračovanie v dotovanej činnosti trvalo narúšať hospodársku súťaž, a teda sa zdá byť potrebná

osobitná obozretnosť aby sa zabránilo tomu, že prevod vecí spoločnosti príjemcu povedie k podstatnému obchádzaniu povinnosti vrátiť pomoc prostredníctvom „ukrytia“ predaných vecí. Tvrdí, že takémuto obchádzaniu sa dá zabrániť iba v prípade, ak sa prevod vecí „v celku“ vykoná za trhovú cenu a v rámci nepodmieneného postupu otvoreného všetkým konkurentom tejto spoločnosti.

305 Vo svetle týchto zásad zastáva Komisia názor, že vyžadovala vymáhanie pomoci od LCA a CDA v súlade s právom, pretože:

- CDA naďalej vykonáva ekonomické činnosti pôvodného príjemcu používajúc „kontaminované“ výrobné prostriedky, ktoré prevzala od skupiny prepojených podnikov kontrolovaných TIB,
- CDA a LCA pokračujú v získavaní prospechu z protiprávne udelenej pomoci spoločnému podniku — ako aj jeho právnym nástupcom — tým, že narušenie hospodárskej súťaže spôsobenej poskytnutím pomoci má naďalej pre CDA a LCA pozitívne dôsledky,
- kúpna cena v celkovej výške 35,3 milióny DEM, splatená vo forme odkúpenia pasív (odôvodnenie č. 102 napadnutého rozhodnutia) v konečnom dôsledku zostala v jednom a tom istom zoskupení podnikov z dôvodu kontroly, ktorú TIB vykonáva nad CDA a zároveň LCA,
- zohľadniť kúpnu cenu v prípade zoskupenia ekonomiky prepojených podnikov by odporovalo povinnosti, ktorá pre ňu vyplýva, a to zabrániť obchádzaniu jej rozhodnutí a povinnosti členských štátov dbať na dodržiavanie ustanovení jej rozhodnutí (odôvodnenia č. 118 a č. 119 napadnutého rozhodnutia).

306 Nakoniec Komisia zdôrazňuje, že spolková krajina Durínsko nesprávne uvádza, že nemôže od CDA a LCA vyžadovať vrátenie pomoci, ktorá im bola priamo uhradená alebo spreneverená v prospech skupiny Pilz. Pripomína, že predmetná pomoc bola poskytnutá na výkon aktivít spoločného podniku alebo jeho právnych nástupcov aj napriek tomu, že bola následne okamžite vyčlenená, aby z nej mali prospech ďalšie spoločnosti skupiny Pilz. Podľa Komisie je v tejto súvislosti len málo dôležité, že spoločný podnik mal z pomoci v skutočnosti malý prospech. Zdôrazňuje, že v rozsudku z 20. marca 1997, Alcan Deutschland (C-24/95, Zb. s. I-1591), Súdny dvor zastával názor, že námietka založená na zániku obohatenia nepredstavuje platný dôvod pre odmietanie vymáhania pomoci. Domnieva sa, že takáto úvaha Súdneho dvora sa môže uplatniť aj na prípad, akým je prejednávaná vec, v ktorej mechanizmy prevodu aktív vnútri zoskupenia podnikov mali v podstate za cieľ zahliadiť obohatenie získané pôvodným príjemcom pomoci. Podľa Komisie je v takomto prípade vylúčené prihliadnúť na námietku zániku obohatenia a naopak, treba podnikom skupiny pripísať protiprávnu výhodu, ktorú získali v dôsledku nadobudnutia pomoci. Ďalej sa domnieva, že TIB a ekonomicky prepojené podniky sa takisto nemôžu dovolávať tejto námietky, pretože spreneverenie pomoci skupinou Pilz je možné pripísať aj spoločnému podniku a jeho právnym nástupcom.

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa

307 Na úvod je opodstatnené v súlade s právom Spoločenstva pripomenúť, že ak Komisia skonštatuje, že pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom, je oprávnená uložiť členskému štátu povinnosť vymôcť túto pomoc od jej príjemcov (rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 1973, Komisia/Nemecko, 70/72, Zb. s. 813, body 13 a 20, a rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, bod 73).

308 Zrušenie protiprávnej pomoci prostredníctvom vymáhania je logickým dôsledkom stanovenia jej protiprávnosti a smeruje k obnoveniu predchádzajúcej situácie (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, bod 74).

- 309 Tento cieľ sa dosiahne vtedy, keď predmetnú pomoc, v danom prípade zvýšenú o úroky z omeškania, vráti jej príjemcovia, alebo inými slovami podniky, ktoré ju skutočne použili (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 21. marca 1991, Taliansko/Komisia, C-303/88, Zb. s. I-1433, body 57 a 60). Týmto vrátením totiž príjemca stráca výhodu, ktorú mal na trhu v porovnaní so svojimi konkurentmi, a obnoví sa situácia pred vyplatením pomoci (rozsudok Súdneho dvora zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-350/93, Zb. s. I-699, bod 22).
- 310 Z uvedeného vyplýva, že hlavným cieľom vrátenia protiprávne poskytnutej štátnej pomoci je odstrániť narušenie hospodárskej súťaže, ktoré bolo spôsobené konkurenčnou výhodou v dôsledku protiprávnej pomoci (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, bod 76).
- 311 Práve vo svetle týchto všeobecných úvah treba preskúmať zákonnosť príkazu na vymáhanie pomoci uvedenom v článku 2 napadnutého rozhodnutia.
- 312 V tejto súvislosti je potrebné skúmať zvlášť zákonnosť predmetného príkazu, pokiaľ ide o vymáhanie pomoci od LCA a od CDA. Je nepochybné, že na rozdiel od LCA, ktorého treba považovať za priameho právneho nástupcu spoločného podniku, a PA, toto nie je prípad CDA. V napadnutom rozhodnutí je rozšírenie príkazu na vymáhanie pomoci aj na túto spoločnosť založené na existencii obchádzania povinnosti.
- 313 Pokiaľ ide o vymáhanie pomoci od LCA, spolková krajina Durínsko tvrdí, že uvedený príkaz je protiprávny v rozsahu, v akom zahŕňa pomoc priamo uhradenú skupine Pils a zároveň pomoc, ktorá napriek tomu, že bola uhradená spoločnému podniku a PA, bola spreneverená v prospech tejto skupiny.

- 314 V tejto súvislosti treba skonštatovať, že ako vyplýva z tabuliek uvedených v odôvodneniach č. 32 a č. 39 napadnutého rozhodnutia, pomoc opísaná v článku 1 tohto rozhodnutia v skutočnosti zahŕňa aj pomoc, ktorá bola priamo uhradená skupine Pilz a PBK, podniku patriacemu k tejto skupine. To je osobitne prípad podpory poskytnutej PBK na základe záruky spolkovej krajiny Bavorsko (LfA) vo výške 54,7 miliónov DEM, podpory poskytnutej PBK z dôvodu odpustenia pohľadávky vo výške 3 milióny DEM, podpory poskytnutej PBK ako kúpna cena podielov PA vo výške 3 milióny DEM a podpory poskytnutej skupine Pilz ako úver vo výške 15 miliónov DEM.
- 315 Pokiaľ ide o prvé dve podpory, je nepochybné, že aj keď boli uhradené priamo PBK, boli určené na financovanie výstavby továrne na CD v Albrechts, takže bez ohľadu na spreneverenie týchto prostriedkov v prospech ostatných podnikov skupiny Pilz a porušenie povinnosti odôvodnia v súvislosti s odpustením pohľadávky vo výške 3 milióny DEM Komisia oprávnené nariadiť vymáhanie pomoci od LCA (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 3. júla 2003, Belgicko/Komisia, C-457/00, Zb. s. I-6931, body 55 až 62).
- 316 Pokiaľ ide o kúpnu cenu vo výške 3 milióny DEM a úver vo výške 15 miliónov DEM, je potrebné skonštatovať, ako už bolo rozhodnuté v bodoch 218 a 260 vyššie, že táto pomoc bola uhradená priamo skupine Pilz a nebola určená na reštrukturalizáciu spoločného podniku a PA. Je preto vylúčené pozeráť sa na ne tak, že by mohli skutočne užívať predmetnú pomoc. Ako už bolo rozhodnuté v bode 261 vyššie, uvedený záver nie je ovplyvnený skutočnosťou, ako skonštatovala Komisia v odôvodnení č. 37 napadnutého rozhodnutia, že úver vo výške 15 miliónov DEM mal slúžiť na podporu skupiny Pilz v období hľadania nového nadobúdateľa PA. Okrem toho, keďže Komisia nepredložila žiaden dôkaz na podporu tohto tvrdenia, nie je preukázané, že PA bol touto pomocou skutočne zvýhodnený.

317 Článok 2 napadnutého rozhodnutia teda nie je v súlade so zásadami spravujúcimi vymáhanie protiprávnej štátnej pomoci v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 od LCA, zahŕňajúcej pomoc udelenú PBK ako kúpnu cenu vo výške 3 milióny DEM a pomoc udelenú skupine Pilsz ako úver vo výške 15 miliónov DEM.

318 Ďalej je potrebné skúmať tvrdenie spolkovej krajiny Durínsko, podľa ktorého je príkaz na vymáhanie pomoci protiprávny v rozsahu, v akom sa týka pomoci, ktorá napriek tomu, že bola určená spoločnému podniku a PA, bola spreneverená v prospech spoločností skupiny Pilsz.

319 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že napadnuté rozhodnutie obsahuje značný počet zistení o spreneverení pomoci opísanej v článku 1 napadnutého rozhodnutia v prospech skupiny Pilsz. Predovšetkým z odôvodnení č. 27, č. 33, č. 38 a č. 63 až č. 75 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že veľká časť pomoci udelenej na účely výstavby, konsolidácie a reštrukturalizácie továrne na CD v Albrechts bola spreneverená v prospech podnikov tejto skupiny. Z uvedených zistení tiež vyplýva, že spreneverenie pomoci sa uskutočnilo prostredníctvom fakturácie zvýšenej ceny za poskytovanie služieb uskutočnených v rámci výstavby továrne, systému centralizovaného riadenia financií existujúceho v skupine Pilsz a nezaplatením dodaných výrobkov a služieb poskytnutých spoločným podnikom a PA v prospech skupiny Pilsz.

320 Tiež treba skonštatovať, že obžalovací spis štátneho zástupcu pri Landgericht Mühlhausen predložený nemeckými orgánmi v rámci správneho konania obsahuje niekoľko údajov umožňujúcich vymedziť, hoci len približne, rozsah sprenevery pomoci v prospech skupiny Pilsz. V rozpore s tvrdením Komisie samotná skutočnosť, že spis sa týka protiprávných konaní spáchaných v rámci udelenia dotácií a investičných úlav spolkovej krajiny Durínsko neumožňuje ako taká vyvodiť záver,

že údaje obsiahnuté v spise nie sú relevantné pre odhad, ktorý je Komisia povinná vykonať. Tento spis obsahuje, predovšetkým pri opise rôznych mechanizmov použitých v rámci podvodu a odhadu výšky realizovaných investícií, presné a užitočné indikácie pre posúdenie rozsahu sprenevery.

- 321 Za daných podmienok treba vychádzať z toho, že prinajmenšom v čase vydania napadnutého rozhodnutia disponovala Komisia súhrnom hodnoverných a zhodných indícií, z ktorých vyplývalo, že spoločný podnik a PA skutočne nepoužili značnú časť pomoci určenej na výstavbu, konsolidáciu a reštrukturalizáciu továrne na CD v Albrechts. Okrem iného tieto indície umožňovali vymedziť, aspoň približne, rozsah sprenevery.
- 322 Je pravdivé tvrdenie Komisie, že zo spisu nevyplýva, že nemecké orgány predložili presné údaje týkajúce sa časti pomoci, ktorá bola spreneverená v prospech skupiny Pilz.
- 323 Je však potrebné skonštatovať, že hoci Komisia disponovala potrebnými prostriedkami (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko a Pleuger Worthington/Komisia, už citovaný v bode 71 vyššie, bod 29), zo žiadneho dokumentu v spise nevyplýva, že by v tejto otázke požiadala nemecké orgány o predloženie presných údajov. Okrem toho z rozhodnutia o začatí konania vyplýva, že prinajmenšom od roku 1997 vedela o spreneverení veľkej časti pomoci. V dôsledku toho nemôže tvrdiť, že vzhľadom na informácie, ktorými disponovala v čase vydania napadnutého rozhodnutia, bola oprávnená vyžadovať od LCA aj vrátenie pomoci opísanej v článku 1, o ktorej vedela alebo nemohla nevedieť, že z nej spoločný podnik a PA nemali prospech.
- 324 Je tiež potrebné zamietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého je rozsah príkazu na vymáhanie pomoci uvedeného v článku 2 napadnutého rozhodnutia odôvodnený príslušnosťou spoločného podniku a jeho právnych nástupcov k zoskupeniu

prepojených podnikov, v rámci ktorého existoval vnútorný mechanizmus prevodu aktív. Okrem toho, že spoločný podnik bol súčasťou skupiny Pilz iba v období od októbra 1992 do konca decembra 1993, zo zistení uvedených v napadnutom rozhodnutí jasne vyplýva, že v prejednávanej veci boli mechanizmy prevodu v rámci tejto skupiny použité výlučne v neprospech tejto spoločnosti a nie v jej prospech. Nie je preto možné tvrdiť, že v dôsledku príslušnosti k tomuto zoskupeniu spoločný podnik skutočne použil pomoci, ktorej bol príjemcom.

325 Článok 2 napadnutého rozhodnutia preto nie je v súlade so zásadami spravujúcimi vymáhanie protiprávnej štátnej pomoci v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 od LCA zahrňajúcej aj pomoc, ktorú tento podnik skutočne nepoužil.

326 Ďalej, pokiaľ ide o článok 2 napadnutého rozhodnutia nariaďujúceho vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 napadnutého rozhodnutia od CDA, z predmetného rozhodnutia vyplýva, že Komisia založila svoje posúdenie hlavne na existencii úmyslu obísť dôsledky uvedeného rozhodnutia, ktorý podľa Komisie objektívne vyplýva zo skutočnosti, že CDA mala prospech z pomoci pôvodne poskytnutej PBK, spoločnému podniku, PA a CD Albrechts v rozsahu, v akom použila aktíva týchto podnikov a naďalej vykonávala ich činnosti (odôvodnenia č. 118 a č. 120 napadnutého rozhodnutia).

327 Uvedené tvrdenie nemôže byť prijaté.

328 Je pravda, ako tiež vyplýva z výmeny korešpondencie medzi nemeckými orgánmi a Komisiou v rámci správneho konania, že cieľom prevodu časti aktív z LCA na CDA bolo zachrániť časť prevádzky LCA, zabezpečiť jej možnosť rozvíjať sa mimo právnych a ekonomických neistôt ohrozujúcich prežitie LCA. Komisia a ODS tiež

v rámci tohto konania uviedli rôzne údaje umožňujúce vyvodiť záver, že CDA po prevode aktív skutočne pokračovala vo vykonávaní činnosti spoločného podniku, PA a CD Albrechts.

329 Tento fakt však ako taký neumožňuje v prejednávanej veci preukázať existenciu úmyslu obísť účinky príkazu na vymáhanie pomoci.

330 Uvedený záver je o to hodnovernejší, že v odôvodnení č. 103 napadnutého rozhodnutia sa konštatuje, že CDA zaplatilo za prevod aktív LCA trhovú kúpnu cenu, pričom uvedená transakcia neimplikuje, že by CDA naďalej účinne požívalo konkurenčnú výhodu spojenú s prospechom z pomoci poskytnutej LCA (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, bod 92).

331 V takomto prípade sa nemožno domnievať, ako tvrdí Komisia vo svojich písomných vyjadreniach, že po odkúpení aktív spoločnosťou CDA sa LCA stalo „prázdnu schránkou, od ktorej nie je možné získať vrátenie protiprávnej pomoci“.

332 Vzhľadom na skutočnosť, že v tomto prípade je LCA od začatia konkurzného konania v októbri 2000 v likvidácii je opodstatnené pripomenúť, že z judikatúry týkajúcej sa podnikov príjemcov pomoci, ktoré sa dostali do konkurzu vyplýva, že obnovenie predchádzajúcej situácie a odstránenie narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúceho z protiprávne poskytnutej pomoci sa v zásade môže dosiahnuť tak, že k pasívam podniku v likvidácii sa pripíše povinnosť vrátiť predmetnú pomoc. Podľa uvedenej judikatúry je takéto pripísanie dostatočné na zabezpečenie výkonu

rozhodnutia nariaďujúceho vymáhanie štátnej pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 15. januára 1986, Komisia/Belgicko, 52/84, Zb. s. 89, bod 14, a z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, C-142/87, Zb. s. I-959, body 60 a 62).

333 Spolková republika Nemecko ďalej potvrdila, bez toho, aby jej Komisia protirečila, že na strane jednej spoločnosti CDA bola predaná iba časť aktív, konkrétne viazaný kapitál, prevádzkové aktíva, likvidné aktíva, technické know-how a distribúcia a na strane druhej, že takýto postup umožnil získať vyššiu sumu, ako by bola suma získaná separátnym predajom týchto aktív.

334 Tento záver nie je ovplyvnený skutočnosťou, že kúpna cena bola zaplatená formou odkúpenia pasív. Treba zdôrazniť, že uvedená forma úhrady nemala negatívne dôsledky na situáciu veriteľov, pretože zníženie aktív spoločnosti bolo kompenzované ekvivalentným znížením jej pasív.

335 Skutočnosť, že Komisia poukazuje na odôvodnenie č. 118 napadnutého rozhodnutia, neumožňuje vyvrátiť uvedenú analýzu. Treba skonštatovať, že v tomto odôvodnení Komisia uvádza všeobecným a názorným spôsobom kritériá, ktoré uplatňuje pri určení, či konkrétna transakcia skrýva obchádzanie povinnosti. Táto časť však vôbec neobsahuje uplatnenie uvedených kritérií na tento prípad.

336 Je preto potrebné uzavrieť, že vzhľadom na výlučne faktické zistenia obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí Komisia nemohla vyvodiť v tomto prípade existenciu úmyslu obísť účinky príkazu na vymáhanie pomoci.

- 337 Pokiaľ ide o ďalšie skutkové okolnosti uvedené Komisiou v rámci písomných vyjadrení a počas pojednávania stačí skonštatovať, že nie sú prítomné nikde v napadnutom rozhodnutí, a teda nemôžu byť použité na účely odôvodnenia rozšírenia príkazu na vymáhanie pomoci na spoločnosť CDA.
- 338 Navyše sa Súd prvého stupňa domnieva, že ani tieto okolnosti neumožňujú preukázať v prejednávanej veci existenciu obchádzania povinnosti.
- 339 Komisia teda nesprávne tvrdí, že v tomto prípade sa odkúpenie aktív uskutočnilo v rámci skupiny TIB, teda zoskupenia prepojených podnikov. Treba pripomenúť, že okrem toho, že v napadnutom rozhodnutí nie je skonštatovaná údajná existencia skupiny TIB, nepredložila Komisia žiaden dôkaz s cieľom preukázať, že LCA a CDA patria do takejto skupiny podnikov a *a fortiori* že tieto podniky by boli viazané vnútornými mechanizmami prevodu aktív. Naopak, zo spresnení poskytnutých v tejto súvislosti spolkovou krajinou Durínsko a CDA vyplýva, že TIB konal v súlade so svojimi stanovami ako združenie (*société de participation*).
- 340 Ďalej je opodstatnené zamietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého je odkúpenie aktív spoločnosťou CDA v rozpore s ekonomickou logikou. Treba poznamenať, že v rámci správneho konania nemecké orgány viackrát zdôraznili, že odkúpenie časti aktív LCA spoločnosťou CDA takej logike zodpovedá. A hoci „ekonomický charakter prevodu [aktív]“ predstavuje jeden z aspektov, na ktorý Komisia prihliada pri vymedzení existencie obchádzania povinnosti (odôvodnenie č. 118 napadnutého rozhodnutia), v napadnutom rozhodnutí nie je prítomné žiadne odôvodnenie spôsobilé vyvrátiť pozíciu nemeckých orgánov.

341 Tiež je potrebné zdôrazniť, že samotná skutočnosť, že LCA a CDA boli riadené v čase odkúpenia aktív v januári 1998 tou istou osobou a že od tejto transakcie sa CDA na trhu prezentuje ako právny nástupca spoločného podniku a PA neumožňuje vyvodiť záver, že odkúpenie aktív spoločnosti LCA malo za cieľ obísť príkaz na vymáhanie pomoci uvedený v článku 2 napadnutého rozhodnutia. Tieto skutočnosti nie sú dostačujúce na preukázanie, že CDA konal v úmysle vyhnúť sa výkonu napadnutého rozhodnutia.

342 Nakoniec je potrebné odmietnuť tvrdenie Komisie, podľa ktorého sa odkúpenie aktív LCA „v celku“ neuskutočnilo v rámci otvoreného a transparentného procesu a niektorí konkurenti LCA boli takto vylúčení z nadobudnutia aktív, s ktorými táto spoločnosť vykonávala dotované činnosti. Tak z napadnutého rozhodnutia ako aj z niektorých častí spisu a vyhlásení urobených spolkovou krajinou Durínsko a CDA počas pojednávania 5. mája 2004 sa však naopak zdá, že odkúpenie aktív LCA spoločnosťou CDA sa neuskutočnilo ihneď, ale predchádzali mu neúspešné pokusy predať celú LCA tretím osobám, medzi ktorými figurovala aj materská spoločnosť vedľajšieho účastníka konania ODS (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 176 vyššie, bod 95).

343 Vzhľadom na vyššie uvedené treba uzavrieť, že Komisia nepreukázala obchádzanie účinkov napadnutého rozhodnutia spôsobilého založiť povinnosť CDA vrátiť protiprávnu pomoc poskytnutú spoločnému podniku a jeho právnym nástupcom.

344 V dôsledku toho nie je napadnuté rozhodnutie v súlade so zásadami spravujúcimi vymáhanie protiprávnej štátnej pomoci v rozsahu, v akom nariaďuje CDA a LCA vrátiť pomoc poskytnutú PBK, spoločnému podniku, PA a CD Albrechts.

- 345 Rovnaký záver vyplýva aj pokiaľ ide o článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 od „všetkých ostatných podnikov, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva a/alebo infraštruktúra [PBK], [spoločného podniku] alebo [PA] takým spôsobom, ktorým sa vylúčia účinky [tohto] rozhodnutia“ [*neoficiálny preklad*]. Stačí skonštatovať, že rozšírenie príkazu na vymáhanie pomoci na tieto podniky spočíva na rovnakých dôvodoch ako rozšírenie uvedeného príkazu na CDA.
- 346 Vzhľadom na vyššie uvedené treba tento žalobný dôvod prijať.
- 347 Vzhľadom na to, že Súd prvého stupňa v žiadnom prípade nemôže zastúpiť či už Komisiu alebo daný členský štát pri presnom stanovení pomoci, ktorú má tento vymáhať, článok 2 musí byť zrušený, pokiaľ ide o celý príkaz na vymáhanie v tom, že sa dotýka podnikov určených v odseku 3. Následne je potrebné zrušiť článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 tohto rozhodnutia od spoločností CDA a LCA, ako aj od všetkých ostatných podnikov, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva alebo infraštruktúra spoločností PBK, spoločného podniku alebo PA takým spôsobom, ktorým sa vylúčia účinky tohto rozhodnutia.
- 348 Za týchto podmienok nie je potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody uvedené spolkovou krajinou Durínsko.

O trovách

- 349 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom, ktorý podala spolková krajina Durínsko.

350 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku členskej štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania. V dôsledku toho znáša Spolková republika Nemecko svoje trovy konania.

351 Podľa článku 87 ods. 4 tretieho pododseku môže Súd prvého stupňa nariadiť, že vedľajší účastník konania, iný ako účastníci konania uvedení v článku 87 ods. 4 prvého a druhého pododseku, znáša svoje vlastné trovy konania. V prejednávanej veci znáša ODS svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Rozhodnutie Komisie 2000/796/ES z 21. júna 2000, týkajúce sa štátnej pomoci Nemecka v prospech CDA Compact Disc Albrechts GmbH (Durínsko) [*neoficiálny preklad*] sa zrušuje v rozsahu, v akom:

— v článku 1 ods. 1 zahŕňa ako pomoc poskytnutú spoločnostiam R. E. Pilz GmbH & Co Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG a Pilz Albrechts GmbH na účely výstavby, prevádzko-

vania a konsolidácie továrne na CD v Albrechts (Durínsko) sumu 54,7 miliónov DEM z titulu záruky spolkovej krajiny Bavorsko, sumu 3 milióny DEM z titulu odpustenia pohľadávky, ako aj sumu 63,45 miliónov DEM a sumu 19,42 miliónov DEM z titulu dotácií a investičných úľav udelených spolkovou krajinou Durínsko a spolkovou krajinou Bavorsko,

- v článku 1 ods. 2 zahŕňa ako pomoc poskytnutú na reštrukturalizáciu spoločnosti CDA Compact Disc Albrechts GmbH sumu 33 miliónov DEM z titulu nadobudnutia základného imania PA/CD Albrechts a sumu 21,3 milióna DEM z titulu zvýhodnenia vo forme úrokov,

- v článku 1 ods. 2 uvádza, že kúpna cena vo výške 3 milióny DEM a úver vo výške 15 miliónov DEM poskytnutý LfA predstavuje pomoc „určenú na reštrukturalizáciu spoločnosti CDA Compact Disc Albrechts GmbH“,

- v článku 2 nariaďuje vymáhanie pomoci opísanej v článku 1 od spoločností CDA Datenträger Albrechts GmbH a LCA Logistik Center Albrechts GmbH, ako aj všetkých ostatných podnikov, na ktoré boli alebo budú prevedené aktíva a/alebo infraštruktúra spoločností R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG, Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG alebo Pilz Albrechts GmbH takým spôsobom, ktorým sa vylúčia účinky tohto rozhodnutia.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.

3. Komisia znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania spolkovkej krajiny Durínsko. Spolková republika Nemecko a ODS Optical Disc Service GmbH znášajú svoje vlastné trovy konania.

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. októbra 2005.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

J. Azizi

Obsah

Právny rámec	II - 4189
Skutkové okolnosti	II - 4193
A — Všeobecný kontext	II - 4194
1. Fáza etablovania podniku (od roku 1990 do roku 1992)	II - 4194
2. Fáza reštrukturalizácie (od roku 1993 do roku 1998)	II - 4196
3. Odkúpenie niektorých aktív spoločnosťou MTDA	II - 4197
B — Priebeh správneho konania	II - 4197
C — Zistenie skutkového stavu a právne posúdenie	II - 4199
1. Finančná podpora udelená Spolkovou republikou Nemecko počas fázy etablovania	II - 4199
2. Finančná podpora udelená počas fázy reštrukturalizácie	II - 4203
3. O vymáhaní pomoci	II - 4206
4. Výrok napadnutého rozhodnutia	II - 4207
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 4209
Právny stav	II - 4211
I — Úvodné pripomienky	II - 4211
II — O zákonnosti článku 1 napadnutého rozhodnutia	II - 4212
A — O oprávnení založiť napadnuté rozhodnutie na dostupných informáciách	II - 4213
1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4213
2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4214
	II - 4305

B —	O záruke poskytnutej spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnosti PBK	II - 4219
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4219
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4222
C —	O odpustení pohľadávky vo výške 3 milióny DEM odsúhlasenom spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnosti PBK	II - 4229
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4229
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4230
D —	O dotáciách a investičných úľavách vo výške 63,45 miliónov DEM a 19,42 miliónov DEM udelených spolkovou krajinou Durínsko a spolkovou krajinou Bavorsko (LfA) spoločnému podniku a PA	II - 4232
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4232
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4237
	a) Dotácie a investičné úľavy udelené spolkovou krajinou Durínsko	II - 4237
	b) O dotáciách a investičných úľavách udelených spolkovou krajinou Bavorsko (LfA)	II - 4241
E —	O záruke poskytnutej THA spoločnosti Robotron a spoločnému podniku	II - 4243
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4243
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4248
F —	O úvere vo výške 25 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti PA	II - 4251
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4251
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4253
G —	O úvere vo výške 20 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti PA	II - 4259
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4259
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4259

H —	O kúpnej cene vo výške 3 milióny DEM zaplatenej TIB spoločnosti PBK	II - 4260
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4260
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4262
I —	O kapitálovej dotácii vo výške 12 miliónov DEM udelenej TIB spoločnosti PA	II - 4264
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4264
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4266
J —	O nadobudnutí základného imania PA verejnými subjektmi TIB a TAB	II - 4268
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4268
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4269
K —	O úvere vo výške 2 milióny DEM poskytnutom LfA spoločnosti PA ..	II - 4270
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4270
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4270
L —	O pôžičke od spoločníka vo výške 3,5 miliónov DEM poskytnutej TIB spoločnosti PA	II - 4273
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4273
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4273
M —	O úvere vo výške 15 miliónov DEM poskytnutom LfA skupine Pilz ..	II - 4274
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4274
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4275
N —	O úvere vo výške 15 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti CD Albrechts	II - 4276
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4276
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4277
O —	O úvere vo výške 7 miliónov DEM poskytnutom LfA spoločnosti CD Albrechts	II - 4278
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4278
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4279

P —	O úvere vo výške 9,5 miliónov DEM poskytnutom TAB spoločnosti CD Albrechts	II - 4282
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4282
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4283
Q —	O úrokoch v celkovej výške 21,3 milióna DEM	II - 4284
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4284
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4286
III —	O žalobných dôvodoch týkajúcich sa zákonnosti článku 2 napadnutého rozhodnutia	II - 4287
A —	Úvodné pripomienky	II - 4287
B —	O porušení článku 87 ods. 1 ES a článku 88 ods. 2 ES	II - 4288
	1. Tvrdenia účastníkov konania	II - 4288
	2. Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 4291
O trovách	II - 4301